

കലാകൗമുദി

വില: 2 രൂപ

സെപ്റ്റംബർ 29, 1985

Editor:
M.S. Mani

Assistant Editors:
S. Jayachandran Nair
N.R.S. Babu

Chief Sub-Editors:
Kallikkadu Ramachandra
E.V. Sreedharan

Sub-Editors:
Kusuma kumari
Prasad Lekshmanan
S. Ashok Kumar

Special Correspondents:
P. Faziluddin
P.K. Sreenivasan
P.K. Kunhanandan Nair
P.J. Mathew

Correspondents:
K. Velappan
E.M. Ashraf
S. Sundar Das
K.K. Sreedevi

Artist:
Namboothiri
Photographer:
N. Sankaran Kutty

Production Supervisor:
N.V. Rajagopal

Advertisement Manager:
V. Salim Kumar

Circulation Manager:
K. Sreekumar

Printer & Publisher: M.S. Sreenivasan

Printed at Kala Kaumudi Press,
Trivandrum

Postal Address:
Kala Kaumudi Group of Publications,
Kaumudi Buildings, Pettah,
Trivandrum 695 024.

524

രാജീവ് ജി ചരിക്കുമോ? 6

ശ്രീ. എം. പി. നാരായണപിള്ള

പാമ്പിനെ തിന്നുന്നവർ 7

ശ്രീ. എം. ജി. ബാബു

സാഹിത്യവാരഫലം 46

ശ്രീ. എം. കൃഷ്ണനായർ

ആത്മകഥ 42

ശ്രീ. കെ. സുരേന്ദ്രൻ

കവിത

കവി 13

ശ്രീ. ചെറിയാൻ കെ. ചെറിയാൻ

ലേഖനം

"സൂര്യേ, എനിക്കും നിനക്കും
തമ്മിൽ ബന്ധമെന്തു?" 14

ശ്രീ. എം. ഗോവിന്ദൻ

പരീക്ഷാ വിജയവും
പള്ളിക്കൂടങ്ങളും 19

ഡോ. ബാലകൃഷ്ണ കുരുണാകരൻനായർ

രീതി 38

ശ്രീ. എൻ. ഇ. ബാലരാ.

കഥ

സമതലങ്ങളിലെ കൊതുക് 22

ശ്രീമതി നളിനി ബേക്കൻ

നോവലെറ്റ്

മനുഷ്യപുത്രൻ 25

ശ്രീ. ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കെ.

നോവൽ

നമുക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്നു്
രാപാർക്കാ. 30

ശ്രീ. കെ. കെ. സുധാകരൻ

സ്വന്തമാപിനികളേ, നന്ദി! 33

ശ്രീ. സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

സെലക്ടർമാർ കഴിച്ച കഴി 14

സ്റ്റോർട്സ് ലേഖകൻ

മീഡിയ 50

ശ്രീ. എം. കെ. ബി.

കത്തുകൾ 4

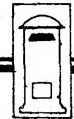
എഡിറ്റോറിയൽ 5

മുഖചിത്രം

കലാകൗമുദിക്കു ലഭിച്ച

ദേശീയ അവാർഡും

അവാർഡിന്റേതായ ലക്കവും

ആരു മാപ്പുതരും?

ടെക്നോളജിയുടെ സീമാ തീതമായ വളർച്ചയിൽ ഇന്നത്തെ മാനവരാശിയുടെ മാനസികപതനം എങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നും ആധുനികവത്കരണത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള പരക്കംപായലിൽ എങ്ങനെ നാം തികച്ചും 'വിധേയത്വമുള്ള' ഒരു കൂട്ടം അടിമകളായി മാറുന്നു എന്നുമുള്ള വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാട് ആനന്ദിന്റെ 'ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലേക്കു തന്നെ' എന്ന ലേഖനം മുഖേന ലഭിക്കുന്നു. എല്ലാവിധ ത്രില്ലുകളിലൂടെ, അസാധാരണമായ ആശയനകളിലൂടെ മനുഷ്യമനസ്സിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട നീമമായ സാമൂഹ്യവിടവുകൾ ഇന്നും നമ്മെ അലട്ടുന്നു. ഈ ഭ്രാന്തപിടിച്ച ഓട്ടത്തിൽ പുതിയ തലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി നാം സൃഷ്ടിക്കുന്ന ഈ ജീർണ്ണത ബാധിച്ച ജീവിതത്തിന് ആരു മാപ്പു തരും?

കെ. ദേവി.
തോന്നല്ലൂർ.

നട്ടെല്ലും കോമൺ സെൻസും

പ്രഭാകരൻപുഴയിൽ, 522-ാം ലക്കത്തിൽ എഴുതിയ 'അദ്ധ്യാപകനെക്കുറിച്ച്' ഒരു മുഖ്യവിചാരം എന്ന ലേഖനം ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. അതിൽ അദ്ധ്യാപകന്റെ കോമൺസെൻസ്, സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിലയിരുത്തുന്നതിനോട് വിധേയജിഹ്വയോട് കഴിയുക. കോമൺസെൻസിന്റെ മണ്ണുദാഹരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ഇക്കഴിഞ്ഞ സമരമാണ്. എങ്കിലും അതിനുമുമ്പു നടന്ന സമരങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കാത്തവർക്ക് അതുണ്ടെന്ന് വിവക്ഷിക്കുന്നതായി സൂചനയൊന്നുമില്ല. നിരാക്ഷേപം സ്ഥാപിക്കാൻ കഴിയുന്ന നേരില്ല. ഒരു സമരത്തിന്റെ ന്യായം ന്യായതകൾ. സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണമോ, സമരത്തിനാധാരമായി വയ്ക്കപ്പെട്ട ഡിമാന്റുകളുടെ പൊതു സ്വഭാവമോ ഒന്നും, എല്ലായ്പ്പോഴും, സമരത്തെ ന്യായീകരിക്കുന്നവയല്ല. സമരഫലമായി നേടിയെടുത്തതെന്ന് ലേഖകൻ സൂചിപ്പിക്കുന്ന നട്ടെല്ലും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കലോ, ഉയർന്നു കിട്ടിയ തല താഴാതിരിക്കലോ ഒന്നല്ല ഇന്നു നടക്കുന്ന പല സമരങ്ങളുടേയും ലക്ഷ്യമെന്നതാണ് അതിന് കാരണം. അങ്ങനെ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയില്ലാതെ നടത്തപ്പെടുന്ന സമരങ്ങളാണ് 'അന്ന്' ഉദ്ദേശശുദ്ധിയോടെ നടത്തി നേടിയെടുത്ത പല നേട്ടങ്ങളും 'ഇന്ന്' നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നത്. വർഗ്ഗൈക്യബോധത്തിൽനിന്നും അദ്ധ്യാപകരെ അകറ്റുന്നതെന്നും ഒരു ദുഃഖസത്യമാണ്. ആ സത്യം കണക്കിലെടുക്കാതെ കോമൺസെൻസിന്റെ അളവുകോലായി സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ മയെ കണക്കാക്കുന്നത് അർത്ഥശൂന്യമാണ്. ഒരു കാര്യത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നതിനും ഏകോപിതരീതിയിലുള്ളതും ഒരേപോലെ മാനദണ്ഡമാക്കാവുന്ന ഒന്നാണ് കോമൺസെൻസ് എന്നിരിക്കെ പ്രത്യേകിച്ചും.

തുളസി, കാണക്കാരി.

ഹെറോയിൻ എന്ന ദുർഭൂതം

എ. ജി. ബാബു എഴുതിയ 'ആ പൊടിക്കാരന്' നമ്മുടെ പടിക്കലും എന്ന ഫീച്ചർ വായിച്ചു. ഓരോ വരി വായിക്കുമ്പോഴും തികച്ചും ഭീതിയും അങ്കലാപ്പുമായിരുന്നു മനസ്സിൽ. മാസങ്ങളോളം മയക്കുമരുന്നിന് അധികമായ വരുടെ കൂടെ കഴിച്ചുകൂട്ടി ഹെറോയിൻ മനുഷ്യരിൽ സൃഷ്ടിക്കുന്ന യോനകമായ ആപത്തിനെക്കുറിച്ച് വ്യക്തമായ വിവരണം നല്കിയ എ. ജി. ബാബുവിനും ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കലാകാരന്മാർക്കും നന്ദി.

റവി. പി. ജമാലുദ്ദീൻ,
ചാവക്കാട്.

II

'ആ പൊടിക്കാരന്' നമ്മുടെ പടിക്കലും എന്ന ഫീച്ചർ വായിച്ചപ്പോൾ ഈ കത്തും എഴുതാതിരിക്കാൻ വ

യ്ക്കാത്ത അവസ്ഥയിലായി. ഹെറോയിൻ എന്ന 'കില്ലർ ഡ്രഗ്' നെപ്പറ്റിയും അതിന്റെ കേരളത്തിലേക്കുള്ള വരവിനെപ്പറ്റിയും വായിച്ചപ്പോൾ സത്യത്തിൽ സംഭവിച്ചപ്പോഴാണ് ഈ 'കൊലയാളിപ്പോടി'യുടെ പിടിയിൽ ചേർക്കാൻ നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരെ അനുവദിക്കരുതെ! ഈ അപേക്ഷ ഇവിടെത്തന്നെ രേഖാധികാരികളും പൊലീസും ശ്രദ്ധിക്കുമോ? ഇത്രയൊക്കെ വ്യക്തമായി ലേഖകൻ തുറന്നെഴുതാൻ സഹിച്ച ത്യാഗത്തിനും സാഹസത്തിനും അഭിനന്ദനങ്ങൾ. നമ്മുടെ പൊലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റ് ഇതൊന്നും അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിൽ അഭ്യൂഹപ്പെടാൻ ഒന്നുമില്ലല്ലോ?

രാജൻ കൈലാസ്,
പുള്ളികുന്ന.

III

സാമൂഹ്യ പ്രവർത്തകർ ശക്തമായി പ്രതികരിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയാണ് എ. ജി. ബാബു ആ പൊടിക്കാരന് നമ്മുടെ പടിക്കലും എന്ന ലേഖനത്തിലൂടെ വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ഹെറോയിൻപോലുള്ള മയക്കുമരുന്നുകൾ നമ്മുടെ ജനതയെ പ്രതികരിക്കാത്ത ധണ്ഡന്മാരാക്കി തീർക്കാൻ ഉള്ള സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകന്റെ വ്യക്തമായ ലക്ഷ്യംതന്നെയാണ്. കില്ലർ ഡ്രഗ്സിനെതിരെ ശക്തമായ നിയമങ്ങൾ അടുത്തകാലത്തു നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവെങ്കിലും ഈ നിയമങ്ങൾ എത്രത്തോളം ഫലപ്രദമാകുമെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പ്രതികരിക്കുന്ന യുവത്വത്തിന്റെ ശക്തമായ ചെറുത്തുനില്പും വിപുലമായ ബോധവൽക്കരണവുമാണ് ഇന്ന് ഒരു സാമൂഹ്യപ്രവർത്തകനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രസക്തമാകുന്നത്. ഇതിന്റെ ആദ്യപടിയെന്ന നിലയിൽ സ്കൂൾതലം തൊട്ടുതന്നെ 'മയക്കുമരുന്നിന്റെ' പൈശാചികതയും ഭീകരവുമായ മുഖത്തുനിന്നു വ്യക്തമായ ധാരണനല്കുന്ന പാഠപദ്ധതികൾ നടപ്പിലാക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിൽ സ

മ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയും അതേ പോലെ തന്നെ കില്ലർ ഡ്രഗ്സിന്റെ ഉറവിടങ്ങളെ കണ്ടെത്തി അതിനെ ശക്തമായി ചെറുക്കുകയുമാണ് വേണ്ടത്.

പി. വി. യുസഫ്,
കോഴിക്കോട്.

മരണമോ, ജീവിതമോ?

519-ാം ലക്കത്തിലെ, 'മരണമോ ജീവിതമോ?' എന്ന ലേഖനമാണ് എന്നെ ഇത് ഏഴുതാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. വാസ്തവത്തിൽ 1945 ആഗസ്റ്റ് 8-ാം തീയതി ആദ്യത്തെ അനുബോംബ് ഇട്ടതിനുശേഷമാണോ ജപ്പാൻ കീഴടങ്ങിയത്? 1945 ഏപ്രിൽ 28-ന് മുസോളിനി വധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ടുദിവസത്തിനുശേഷം ഹിറ്റ്ലറുടെ ആത്മഹത്യയും. മേയ് 2-ന് ചെമ്പട ബർലിനിൽ കൊടി ഉയർത്തി. യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതി ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. ജപ്പാനും പിൻതിരിഞ്ഞ് ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സഖ്യകക്ഷികൾ കൊടുത്ത അന്ത്യശ്വാസനം ജപ്പാൻ നിരസിച്ചില്ല. ജൂലായ് 30-ന് ഒരു പത്രസമ്മേളനത്തിലൂടെ ദുർബ്ബല സ്വരത്തിലായിരുന്നു ജപ്പാൻ പ്രധാനമന്ത്രിയായിരുന്ന സുസുക്കി അന്ത്യശ്വാസനത്തിന് മറുപടിനല്കിയത്.

അപ്പോൾ എന്തായിരുന്നു ആഗസ്റ്റ് 8-ന്റെ പിന്നിലെ ഉദ്ദേശ്യം. തോറ്റ പിന്നോട്ടു ജപ്പാനെ തരിപ്പണമാക്കുക എന്നതിലുപരി, തങ്ങളുടെതന്നെ ചേരിയിലെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രമായ റഷ്യയ്ക്ക് (നാസികളുടെ ആക്രമണത്തിൽ റഷ്യ നശിക്കുമെന്ന് അമേരിക്കയുടെ മോഹം വ്യാമോഹമായപ്പോൾ) ഒരു മുന്നറിയിപ്പായിട്ടായിരിക്കുമായിരിക്കാം നാഗസാക്കിയും? സൂചനകൾ മനസ്സിലാക്കി അവസരത്തിനൊത്ത് റഷ്യയ്ക്ക് ഉയരാൻ കഴിഞ്ഞതിനാലല്ലേ ഹിരോഷിമയും നാഗസാക്കിയും ഇതുവരെ ആവർത്തിക്കാതിരുന്നത്.

ടി. എം. സദാനന്ദൻ,
മാട്ടംഗം.

മാനന്യനായ നഹ സാഹിബ്

ഒരുപാട് കാലമായി മന്ത്രിയായിരിക്കുന്ന ദേഹമാണ് അപ്പോൾക്കു കട്ടി നഹ സാഹിബ്. ഇത്രയുംകാലം മന്ത്രിയായിരിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായ മറ്റൊരു നേതാവും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഇന്നില്ല. പൊതുജീവിതത്തിൽ സത്യസന്ധതും മാനന്യമെന്നും പരക്കെ സമ്മതിക്കപ്പെട്ടവർ പോലും മന്ത്രിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ അഴിമതിയുടെയും കൈക്കൂലിയുടെയും ജീവനുള്ള വേതാളങ്ങളായി മാറുകയാണ് പതിവ്. പക്ഷേ, നഹ സാഹിബ് അത്തരമൊരു ചീത്തപ്പേര് ഇന്നോളം വരുത്തിവെച്ചിട്ടില്ല.

വിശുദ്ധ ഖുറാന്റെ തിരുവചനങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ശുദ്ധജീവിതം നയിക്കുന്ന മാനന്യനാണ് അദ്ദേഹം. സ്വന്തം പാർട്ടിക്കാർക്കും അന്യ പാർട്ടിക്കാർക്കും സ്വീകാര്യൻ മാത്രമല്ല, ആദരണീയൻ കൂടിയാണ് നഹ സാഹിബ്. അങ്ങനെ മാതൃകാപുരുഷനെന്ന് സർവ്വരാജ്യവാഴ്ത്തപ്പെട്ട നഹ സാഹിബ്, ഇനി ഒരു നിമിഷം കളയാതെ മന്ത്രിസഭയിൽനിന്നും ഇറങ്ങിപ്പോണമെന്നഭ്യർത്ഥിക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ ഈ ഏഴുതെഴുതുന്നത്. ഈ നാടിനോട് അദ്ദേഹത്തിന് ചെയ്യാവുന്ന ഉദാരമായൊരു സേവനമായിരിക്കും ആ പ്രവൃത്തി.

മന്ത്രിമാരിൽനിന്നും, അവർ എത്ര കൊള്ളരുത്താവരായാലും, അഴിമതിക്കാരായാലും, ദുർന്നടത്തക്കാരായാലും, സ്വജനപക്ഷപാതികളായാലും, അധികാരമോഹികളായാലും, ജനങ്ങൾ ചിലതൊക്കെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. പലരും ജനങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷയെ നിരാശപ്പെടുത്തിയിട്ടേയുള്ളൂ. എന്നാൽ നഹസാഹിബിനെപ്പോലെ, അസേ പരാജയപ്പെട്ട ഒരു മന്ത്രി ഈ നാടിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കാണുമോ എന്ന സംശയമാണ്. ഏറെനേരം ചുമതലകൾ നിറവേറ്റുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും മിക്കവാറും എല്ലാ മന്ത്രിമാരും, അവർക്കും അവരുടെ അനന്തര തലമുറകൾക്കും സുഖമായി ജീവിക്കാനുള്ള 'വഹ'കൾ കണ്ടുവെക്കാറുണ്ട്. കരുണാകരൻമന്ത്രിസഭയിൽത്തന്നെയുള്ള വർ ഇക്കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായരഹിതരാണ് തെളിയിച്ചുവരുന്നത്. അതിന്റെ പേരിലേക്കിലും അവർ ഓർമ്മിക്കപ്പെടും. പക്ഷേ, അതിൽപ്പോലും നഹ സാഹിബ് ഓർമ്മിക്കപ്പെടാൻ പോകുന്നില്ല.

ഇന്ന് കേരളത്തിലെ ഏതെങ്കിലും ഒരു റോഡിലൂടെ, ബസ്സിലോ, കാറിലോ, സ്കൂട്ടറിലോ, ഓട്ടോയിലോ, സൈക്കിളിലോ അര

മണിക്കൂറെങ്കിലും യാത്രചെയ്തിട്ടുള്ളവർ, പൊതു മരാമത്തു വകുപ്പുമന്ത്രി രാജീവച്ചൊഴിയണമെന്നു പറയുന്നതിനോട് ആയിരത്തി ഒന്നുവട്ടം യോജിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്. അത്രയ്ക്ക് നരകമാണ് കേരളത്തിലെ റോഡുകൾ. അതിലൂടെ യാത്രചെയ്യാൻ, സമചിത്തരായ നസൃതിരിപ്പാടിനെയും ഇസ്ലാമിൻ സാഹിബിനെയും പോലുള്ളവർപോലും നഹസാഹിബിനെ പുലഭ്യം വിളിച്ചുപോകും. അപ്പോൾപ്പിന്നെ ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ള സാധാരണക്കാരന്റെ കാര്യം പറയുന്നോ?

ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള ജനങ്ങളുടെ ചീത്ത വിളി കേൾക്കാൻ, എന്തിന് നഹസാഹിബ് മന്ത്രിയായിത്തുടരണം? മരിക്കുന്നതുവരെ മന്ത്രിയായിത്തുടരണമെന്ന് പ്രതമൊന്നുമെടുത്തിട്ടില്ലല്ലോ? പ്രായമാണെങ്കിലോ, പേരക്കട്ടികളും അച്ചനമ്മമാരായി! രണ്ടു കാലുള്ള ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ കാംക്ഷിക്കാവുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളെല്ലാം നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഏറ്റവുമൊടുവിൽ ഉപമുഖ്യമന്ത്രിയുമായി. ഇനി പേരക്കട്ടികളുടെ കട്ടികളുമായി വിശ്രമജീവിതം നയിക്കാനുള്ള സമയമാണ്. അതല്ല, റോഡെല്ലാം നന്നാക്കും എന്നാണ് നഹ സാഹിബ് പറയുന്നതെങ്കിലോ, 'ഇനിയും ഞാൻ കെട്ടും തന്തയ്ക്കുമാകും' എന്ന് അദ്ദേഹംതന്നെ പറയുന്നതുപോലുള്ള ഒരു തമാശ മാത്രമായിരിക്കും അത്. കാരണം, അതിന് അദ്ദേഹത്തിന് കഴിയില്ല.

പൊതു മരാമത്തുവകുപ്പിന് ആവശ്യമായി വരുന്ന പണം ഉണ്ടാക്കാനോ, ധനകാര്യമന്ത്രിയിൽനിന്നും അത് പിടിച്ചുവാങ്ങാനോ ഉള്ള കെല്പും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അനുവദിച്ചു കിട്ടുന്ന പണം, ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെക്കൊണ്ട് പൊതു മരാമത്തിനുവേണ്ടി ചെലവാക്കിപ്പിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു സാമർത്ഥ്യമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾ, മാനന്യമായി ഇറങ്ങിപ്പോവുകയല്ലേ വേണ്ടത്. അതിന് അദ്ദേഹം തയ്യാറാകുമെന്നുതന്നെ ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരെപ്പോലെ നഹ സാഹിബ് അധികാരക്കൊതിയനല്ല. അദ്ദേഹം മാനന്യനാണ്; കടംബക്കാരനാണ്; നാടിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന നല്ല മനുഷ്യനാണ്; ഈശ്വരവിശ്വാസിയായാണ്. നാട്ടുകാർക്ക് ആശ്വാസം നൽകുന്ന ഒരു തീരുമാനമെടുക്കാൻ ഒരിക്കലും നഹ സാഹിബിന് ബുദ്ധിമുട്ടോ മനോവിഷമമോ ഉണ്ടാവില്ല. തീർച്ച.

എം. പി. നാരായണപിള്ള രാജീവ്ജി ചതിക്കുമോ?

രാജീവ്ജി ചതിക്കുമോ?

പിള്ളപ്രശ്നം വർത്തമാനപ്പത്രങ്ങളുടെ ഒന്നാംപേജ് വിട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടെയിപ്പോൾ വിഷദ്രാവക ക്ലമകളും ശരി അതും മന്ത്രി ഗംഗാധരനാണ്. ഒരു പഴയ മര്യാദകേടിന്റെ ഓർമ്മ മാത്രമായിരിക്കുന്നു ആർ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള. ദില്ലിയിൽനിന്നും തിരുമാനം വരാൻ വൈകുന്ന ഓരോ മണിക്കൂറും 'പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ കരങ്ങാൾ ശക്തിപ്പെട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുക'യായ്ക്കും. കറച്ചദിവസം കൂടിക്കഴിഞ്ഞാൽ പിള്ളപ്രശ്നം പഴങ്കഞ്ഞിപോലെ തണുത്താറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കും. രാജീവ്ജി ചതിച്ചാൽ ചതിച്ചെന്നു പറയാൻ വൈകുമല്ലാതെ വേറൊരുമുണ്ടാകില്ല. എന്നാൽപ്പോലും രാജീവ്ജി ചതിക്കുമോ?

ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയേയും കേരള കോൺഗ്രസ്സിനെയും ചതിക്കുന്നതുകൊണ്ട് രാജീവ്ജിക്ക് വല്ലതു കിട്ടാനുണ്ടോ—അല്ലെങ്കിൽ പോകാനുണ്ടോ—എന്ന് നമുക്കുചോദിക്കാം. എന്നിട്ട് നിശ്ചയിക്കാം രാജീവ്ജി ചതിക്കുമോയെന്നും.

'പഞ്ചാബ്' മോഡൽ പറഞ്ഞ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ പറഞ്ഞുവിട്ടുക. മാണിപോയി വേറൊരുപിള്ളയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരിക' എന്ന് രാജീവ്ജി ഉത്തരവിട്ടുമോ?

ഇല്ല. രാജീവ്ജി അതു പറയില്ല. കാരണം, അങ്ങനെ പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് രാജീവ്ജിക്ക് ഒന്നും കിട്ടാനില്ല. ഒരുപക്ഷേ, നേടിയത് ചിലത് നഷ്ടപ്പെടുകയായിരിക്കും ഫലം.

എന്താണ് രാജീവ്ജി നേടിയത്?

പിള്ളപ്രശ്നം പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ തീരുമാനത്തിനു വിടാൻ നിശ്ചയിച്ച ആ കൊച്ചുവെളുപ്പാൻകാലത്തു് അദ്ദേഹം ഇന്ദിരാകോൺഗ്രസ്സിന്റെ മാത്രമല്ല; കേരള കോൺഗ്രസ്സിന്റെകൂടി നേതാവായി. ചില്ലറ നേട്ടമായിരുന്നോ ഇതു? ഇതിനാണ് ചോര ചൊരിയാത്ത വിദ്യവം എന്നു പറയുന്നത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീരമാതാവായ ഇന്ദിരാജിയും ഇതേ നേട്ടം ഒരിക്കൽ നേടി. അടിയന്തരാവസ്ഥക്കാലത്തു് കേരള കോൺഗ്രസ്സിന്റെ നേതാക്കന്മാരെ ദില്ലിയിൽ വിളിച്ചു് "മന്ത്രികൾക്കു വേണോ ജയിൽ വേണോ?" എന്നു ചോദിച്ചു. അവർ കീഴടങ്ങുകയും മന്ത്രിമാരാവുകയും ചെയ്തു. ('ഞങ്ങളും ജയിലു് മതി' എന്നു പറഞ്ഞു് വിമത ലീഗുകാർ ജയിലിൽ പോയിയെന്നുമാണ് ചരിത്രം!) ഒരു ഭീഷണിയും കൂടാതെ ഇത്തവണ ആ അരിയിട്ടുവാഴ്ച കേരള കോൺഗ്രസ്സുകാർ നടത്തിയതു് ഒരു വലിയ നേട്ടമല്ലേ. കോൺഗ്രസ്സ് എന്തുകൊണ്ടു് എത്രയോ പാർട്ടികളാണ് ഇനി രാജീവ്ജിയുടെ മേൽക്കോയ്മ സ്വീകരിക്കാനിരിക്കുന്നതു്. അവരെല്ലാം ആ ധർമ്മരാജാവിൽനിന്നു് നിതി പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലേ?

അവരൊക്കെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന നിതിമാൻ എന്ന മേൽവിലാസം രാജീവ്ജിക്ക് കളഞ്ഞുകുളിക്കാൻ പറയുമോ? കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിൽ ഒരു കക്ഷിയുടെ നേതാവായിരിക്കെ മറ്റൊരാൾ കക്ഷികളിലേയും തർക്കം പറഞ്ഞുതീർക്കുന്ന കക്ഷിരാഷ്ട്രീയത്തിനതിതനായ നേതാവു്! എന്നു പൊസിഷൻ! എന്നു സൂചം.

ഇതു വേണ്ടെന്നുവെച്ചാൽ രാജീവ്ജി?

ബാലകൃഷ്ണപിള്ള രാജ്യദ്രോഹം പ്രസംഗിച്ചാ എന്ന് നിരീക്ഷിയില്ല. കറുപ്പാലം ഉപജീവനാർത്ഥം പത്രങ്ങളിൽ പണിചെയ്തു് അനുഭവമുള്ളതുകൊണ്ട് പത്രക്കാരൻ്റെ ഞാനെക്കുമുള്ള തൊണ്ണൂറൊമ്പതു ശതമാനത്തിനെയും എനിക്കു്

വിശ്വാസമില്ല. വാദത്തിനുവേണ്ടി അവരെയുതയ്ക്കുകയൊക്കെ അക്ഷരപ്രതി ശരിയാണെന്നു് സമ്മതിച്ചാൽത്തന്നെ ആ പ്രസംഗം രാജ്യദ്രോഹമാണെന്നെനിക്കു് തോന്നുന്നില്ല—എത്ര ചാഞ്ചീമാർ കരഞ്ഞാലും. ടി പ്രസംഗം മന്ത്രിയാകാതിരിക്കാൻപോന്ന അയോഗ്യതയാണെന്നു് രാജീവ്ജിക്ക് തോന്നാമിടയില്ല. കാരണം, ഇതിന്റെറുതയോ മടങ്ങു് രാജ്യദ്രോഹം പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു പാർട്ടികളുമായിട്ടു വേണം രാജീവ്ജിയും പതിവായി ഇടപഴകാൻ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ പ്രസംഗം രാജ്യദ്രോഹത്തിന്റെ "കട" ഓഫ് പോയിന്റായി" എടുത്താൽ പിന്നെ പല സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഭരിക്കാൻ ആളെ കിട്ടില്ല. തിരഞ്ഞെടുപ്പു കഴിയുന്തോറും പഞ്ചാബിലൊരു മന്ത്രിസഭയുണ്ടാക്കാൻ വേറെവിട്ടെന്നെങ്കിലും ആളുകളെ കൊണ്ടുവരണം. തമിഴ് അശമിലെ അണ്ണാമക്കളിൽ എത്രപേരെ പിടിക്കാം? ഇതൊക്കെ നമ്മളെക്കൊണ്ടും രാജീവ്ജിക്കറിയാം. പഞ്ചാബ് പ്രശ്നം പരിഹരിച്ച രാജീവ്ജിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയിലാരോപിക്കുന്ന പ്രസംഗം കയീൽനാദമാണ്. കേരളത്തിനകത്തു് രാജ്യദ്രോഹം മുതുമുതലു് വാൻമുളച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഹനമാന്മാരുടെ ആവേശം ശ്രീരാമനായ രാജീവ്ജിക്ക് തെക്കുപറ്റത്തു് ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.

രാജീവ്ജി മാത്രമല്ല; പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ കസേരയിലിരിക്കുന്ന ഏതൊരാളുടെയും മോഹം "സർവ്വസമ്മതൻ" ആവുകയാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാക്കാൻ ഇടയില്ലാത്ത തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കേണ്ട ആപുർവ്വം അവസരങ്ങളിലെങ്കിലും അതല്ലേ ബുദ്ധി? അതല്ലേ രാഷ്ട്രീയം? രാജീവ്ജിക്ക് രാഷ്ട്രീയം അറിയാമെങ്കിൽ ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മന്ത്രിയായിവരുമെന്നുള്ള കാര്യത്തിൽ ബുദ്ധിയുള്ള ആർക്കും സംശയം വേണ്ട.

അതുകൊണ്ടു് രാജീവ്ജി സ്വന്തംബുദ്ധി ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ ചതിക്കില്ല.

പ്രശ്നം അവിടെയല്ല. ഇതേ തീരുമാനത്തിലേക്കു് കരുണാകരൻ വരില്ലായിരുന്നോ—ബാലകൃഷ്ണപിള്ള മന്ത്രിയായിരിക്കണമോ വേണ്ടയോ എന്ന പ്രശ്നത്തിൽ തീർപ്പുകുലിക്കാൻമുള അധികാരം കരുണാകരൻ വിട്ടിരുന്നെങ്കിൽ അല്ലെങ്കിലും തീർപ്പുകുലിക്കേണ്ടിയിരുന്നയാൾ കരുണാകരൻ തന്നെയല്ലേ. കാരണം, അദ്ദേഹമാണ് മുഖ്യമന്ത്രി. കേരളത്തിലെ ക്യാബിനറ്റ് മുഖ്യമന്ത്രിയുടെതാണ്. (പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ക്യാബിനറ്റ് അങ്ങ് ഡെൽഹിയിലാണ്.) ആരു് മന്ത്രിയായിരിക്കണം ആരൊക്കെ കോപ്പറേഷൻ ചെയ്യാൻവന്നായിരിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിക്കുന്നതു് മുഖ്യമന്ത്രിയാണ്. പ്രധാനമന്ത്രിയല്ല.

അപ്പോൾ ഘടകകക്ഷികളിലെ കൊമ്പൻ മീശക്കാരോ? അവരുടെ അധികാരം എവിടെവരെ ചെല്ലുന്നു.

ഒരു അധികാരമേ ഘടകകക്ഷികൾക്കുണ്ടാകാവൂ. ഭരണം താഴെ കൊണ്ടുവരണമോ തുടരണമോ എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ മറുപടി. ഇതിനപ്പുറം ഘടകകക്ഷികൾ, കേരളകോൺഗ്രസ്സായാലും ലിഗായാലും, കളിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു ഭരണഘടനയുടെയും ജനാധിപത്യത്തിന്റെയും സ്പിരിട്ട് നിഷേധിക്കുകയായിരിക്കും.

കേരള കോൺഗ്രസ്സ്. ലീഗുകാരും ചേർന്നു നടത്തുന്ന കളി—നാഴികയ്ക്കു നാലുവട്ടം മുഖ്യമന്ത്രിപദത്തിനു നേരെ നടത്തുന്ന വെല്ലുവിളികൾ—ആപൽക്കരമായ കീഴ്വഴക്കങ്ങളാണ് നമ്മുടെ ഭരണത്തിലുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. നാളെ ആരുമാകും മുഖ്യമന്ത്രി. നമുക്കോ മാണിയോ ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയോ എന്തിനു് ജേക്കബ്ബ് പോലും ആയിക്കൂടെന്നില്ല. ആ സമയത്തും ഇന്നുണ്ടാക്കിവയ്ക്കുന്ന കീഴ്വഴക്കം സ്വന്തം വീട്ടിൽ ചുരുങ്ങുകൂടി കിടക്കാൻ വയ്യാത്ത അരാജകത്വത്തിലേക്കു് നമ്മളെ നയിക്കും. കേരളത്തിന്റെ മാത്രം പാർട്ടിയായ കേരളകോൺഗ്രസ്സ് രാജീവ്ജിയെ നേതാവായി സ്വീകരിക്കുന്ന അബ്സേഡിററി ആ രോഗത്തിന്റെ വേറൊരു ലക്ഷണമാണ്.

പിള്ളപ്രശ്നം കിടക്കുന്നതു് പഞ്ചാബ് മോഡൽ പ്രസംഗത്തിലല്ല; പ്രത്യേക ബാലകൃഷ്ണപിള്ള എന്ന മന്ത്രി കരുണാകരൻ എന്ന മുഖ്യമന്ത്രിയ്ക്കു് എത്ര സ്വീകാര്യനാണ് എന്ന പ്രശ്നത്തിന്മേലാണ്. അതു തീർക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വം ആർക്കാണ്?

എ. ജി. ബാബു

പാമ്പിനെ തിന്നുന്നവർ

ഇടുക്കിജില്ലയിലെ നാലു് മലമ്പ്രദേശ ഗ്രാമങ്ങൾ. മലയോട്ടം കാടിനോടും പടവെട്ടിയ ഗ്രാമങ്ങൾ. ഈ ഗ്രാമങ്ങളുടെ അതിരുകൾക്കകത്തു പാമ്പിറച്ചിയിരുന്ന കുറെ മനുഷ്യരുണ്ടു്. പാമ്പിറച്ചിയുടെ സ്വാദിലകപ്പെട്ട ആ മനുഷ്യരെപ്പറ്റി.

കേരളത്തിനു് ഏറ്റവും കൂടുതൽ വിദേശനാണ്യവിളകൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്ന ജില്ലയുടെ റബ്ബർ—മലഞ്ചരക്കു വിപണനത്തിന്റെ സിരാകേന്ദ്രമാണ് തൊടുപുഴ. തൊടുപുഴ ആനക്കയം റൂട്ടിൽ പത്തു കിലോമീറ്ററോളം സഞ്ചരിക്കുക. 'വിശുദ്ധ മാർട്ടിൻ' ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കേണ്ടമേ എന്നുഴയിയ ബോധപ്പെട്ടിടം സമീപം, കൊഴുത്തു തുടിച്ച പാൽ ചുരന്ന നിലക്കുന്ന കൂറൻ റബ്ബർ മരങ്ങളുടെ നടുവിൽ, മാനത്തക്കു് കരിയുമുയർത്തി നിലക്കുന്ന സെൻ്റ് മാർട്ടിൻസ് പള്ളി. ദേശത്തെ ഏറ്റവും നിർണ്ണായകമായ സാമൂഹ്യ സ്വാധീനശക്തിയുടെ പ്രതീകം. ഇതാണ് ഇഞ്ചിയാനി.

തൊടുപുഴ—വെട്ടിമുറം ബസ്സിൽ തൊണ്ണൂറു പൈസ മുടക്കി കലയന്താനിയിലിറങ്ങാം. അത്ര ചെറുതല്ലാത്ത പട്ടണം. പള്ളിയോടു ചേർന്നുള്ള പള്ളിക്കൂടം. വിമോചനസമരകാലം മുതൽ സമരഗാഥകൾക്കു് ചെവിയോർത്തു നിൽക്കുന്ന സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങൾ. പട്ടണത്തിന്റെ നടുവിൽ വഴി രണ്ടായി പിരിയുന്നു. രണ്ടു മൂന്നു കിലോമീറ്റർ നടന്നാൽ ഇളംദേശത്തെത്താം. സർപ്പവിഷചികിത്സാവിദഗ്ദ്ധയായ ടെൽമകോർണെലിയസും കുടുംബവും താമസിക്കുന്നതു് അവിടെയാണ്. വലത്തോട്ടു് തിരിഞ്ഞു് വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു നില്ക്കുന്ന റോഡു് കേരളത്തിലെ തന്നെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു എണ്ണപ്പനഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിലാണ് നിങ്ങളെ എത്തിക്കുക—വെട്ടിമുറം.

ഇഞ്ചിയാനി, വെട്ടിമുറം, ഇളംദേശം, കലയന്താനി. കോണുകൾ തുല്യ

മാവാത്ത ഒരു ചതുർഭുജം മാപ്പിലുണ്ടാ വട്ടെ. ആലക്കോട്ടു് വെള്ളിയാമുറം പഞ്ചായത്തുകളുടെ അതിർത്തി പ്രദേശങ്ങളാണ് മേല്പറഞ്ഞ നാലും. ചുക്കും കുമ്മളവും സർവ്വോപരി റബ്ബറും ചേർന്ന പശിമപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്ന ഉറച്ച സാമ്പത്തികാടിത്തറ. കലാക്കുകയും എന്നു വിളിക്കാവുന്ന കർഷകരാണ് മിക്ക കുടുംബങ്ങളിലേയും. നാഥന്മാർ. രണ്ടുതലയുള്ള മുർഖനെപ്പോലെ ശക്തമായിരിക്കുന്ന കേരളകോൺഗ്രസ്സാണ് പ്രബലരാഷ്ട്രീയ കക്ഷി. പക്ഷേ, ഇവിടത്തെ നരച്ച തലമുറയും പള്ളിയും ഒരേ ഒരു കാര്യത്തിൽ അമ്പേ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: 'മണ്ണിനോട്ടം മഴയോട്ടം മലമ്പനിയോട്ടം മലമ്പാമ്പിനോട്ടം മല്ലടിച്ചു്' എന്ന് രോമാഞ്ചത്തോടെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടിരുന്ന സംസ്കാരപാരമ്പര്യത്തിലെ ഒരു കണ്ണിമാത്രം ഇന്നത്തെ തലമുറ സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു—അതു. വളരെയേറെ—മലമ്പാമ്പിനോട്ടു് മല്ലടിക്കുക മാത്രമല്ല, അതിനെ കൊത്തിനറുക്കി വെട്ടിവിഴുങ്ങുകൂടി ചെയ്യുന്നു അവർ! ഇഞ്ചിയാനി, വെട്ടിമുറം, ഇളംദേശം കലയന്താനി എന്നീ നാലതിരുകൾക്കുള്ളിൽ പരസ്പരം സർപ്പഭോജികൾ ജീവിക്കുന്നു. അതിൽ ഒരാൾ പോലും 'അപരിഷ്കൃതം' എന്നു് വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഗോത്രവർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരല്ല. ദിവസം ശരാശരി നൂറു രൂപയോളം വരുമാനമുണ്ടാക്കുന്ന 'റെസ് പെക്'ററബിംഗ് സിററിസൺസ്.

സർപ്പഭോജികളെ സംബന്ധിച്ച വാർത്തയ്ക്കു് വാസ്തവത്തിൽ വലിയ പുതുമയൊന്നുമുണ്ടാകേണ്ട കാര്യമില്ല. ചില നാടോടി-ടൈപ്പൽ സമൂഹങ്ങളുടെ വി

ശുപ്തക്കാരനും, നമ്മുടെഹൃദയകൂട്ടടെ മുന്തിയ തളികകളിൽ അലങ്കാരത്തോടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാനും പാമ്പിറച്ചിക്ക് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എന്നാലും അവഗണിക്കാനാവാത്തവിധം ഒരു പ്രാദേശിക ജനസഞ്ചയത്തിലെ ഒരു നല്ല ഭാഗത്തെ പാമ്പിറച്ചിയുടെ അടിമകളാക്കി മാറ്റാൻ—അതും സകല എതിർപ്പുകളേയും അവഗണിക്കാൻ തക്ക ശക്തി നല്കിക്കൊണ്ടു്—പാമ്പിറച്ചിക്കു കഴിയുന്നതു് ഇതാദ്യമാണ്. അതു. 'അവിശ്വാസികളും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായ' ചൈനക്കാരുടെ 'പുത്തികെട്ടു്' ക്ഷണമാണ് പാമ്പു് എന്ന കാര്യവുംകൂടി ഓർമ്മിക്കുവേണം.

വെട്ടിമുറം, കലയന്താനി, ഇഞ്ചിയാനി, ഇളംദേശം. പ്രദേശങ്ങളുംകൊള്ളുന്ന 'പാമ്പുബെൽറ്റി'ന്റെ ഈ സുപ്തഭോജനശീലം പുറംലോകമറിയുന്നതു് വളരെ വൈകിയാണ്. ഏകദേശം ആറു മാസം മുൻപു്, ഇഞ്ചിയാനി സ്വദേശിയായ ഒരാൾ തൊടുപുഴയിലെ ഒരു പത്രമാപ്പിസിലെത്തുന്നു. അഞ്ചു പൈസ വാങ്ങി പിടിച്ച ശേഷമാണ് അയാൾ അവിടെ എത്തിയതു്. കഴുത്തിൽ വളച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന പാമ്പുകളുമായുള്ള തന്റെ ഫോട്ടോയും തെളിവിനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 'പാമ്പുകൾ എവിടെ' എന്ന ചോദ്യത്തിനു് 'നാട്ടുകാർ തിന്നു തീർത്തു' എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അവിശ്വാസനീയതയുടെ ആനുകൂല്യമാണ് അന്ന് അയാളേയും നാട്ടുകാരെയും 'പ്രശസ്തി'യിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടുത്തിയതു്. ആരുതന്നെ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കാൻ കൂടുതൽ മിനക്കെട്ടില്ല;

ആയിരം ശിരസ്സുള്ള സാക്ഷാൽ അന്ന നന്നപോലും ഒറ്റവിർപ്പിന് പറഞ്ഞു തീർക്കാനാവില്ല ഇവിടത്തെ 'കഞ്ഞന ന്തൻ തിനി' കളുടെ പേരുകൾ. അള്ളു ത്തിൻ പതിക്കട്ടെ കൊച്ചിന്റെ പേർ എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്. അദ്ധ്യാപനശീ ലനായ ഒരു കഷ്കൻ-ദേശത്തു പാവ്യ തീറ്റ പ്രവരിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ യത്നിച്ച ഒരാളാണ്. ദിവ്യമായ ഏതോ ഒരോർമ്മയുടെ കളർമ്മയിൽ കണ്ണുകൾ പാതിയടച്ച് കൊച്ച് പറഞ്ഞു: "എ ന്നേയും കൂട്ടുകാരെയും ആദ്യമായി പാമ്പിറച്ചി തീറ്റിച്ചത് ഫാദർ കാട്ടാങ്കോട്ടിലാണ്. ഞങ്ങൾ പതിവായി വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ അരമനയിൽ കമ്പനി കൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു വൈകുന്നേരം ആവിപറക്കുന്ന ഒരു പാത്രം ഇറച്ചിയുമാണ് അച്ചൻ ഞങ്ങളെ എത്തിരേറുന്നത്. അച്ചന്റെ സ്നേഹപൂർ വ്യമായ നിർബ്ബന്ധത്തിന് വഴങ്ങി ഇറച്ചി ഏതാണ് തിന്നുതീർത്തപ്പോഴാണ് ഒരു കള്ളച്ചിരിയോടെ അച്ചൻ രഹസ്യം പുറത്താക്കിയത്. അത് പാമ്പിറച്ചി യായിരുന്നു. ഒന്നു രണ്ടുപേർ ചർദ്ദിച്ചി ണ്റെ വക്കോളമെത്തി. പക്ഷെ ആ ഇറച്ചിയുടെ സ്വാദ് ഒന്നുവേറെ തന്നെയായിരുന്നു."

പത്രങ്ങളുപേരായിരുന്നുവത്രെ അന്ന ത്തെ ആ അത്താഴസ്സുണ്ടായിരുന്ന ത്ത്. അവസാനത്തെ അത്താഴത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകത നിറഞ്ഞുനിന്ന ആ വൈകുന്നേരമാണ് ഇവിടെ പാവ്യകളുടെ മരണത്തിന്റെ വാറോല എഴുതപ്പെട്ട തുടങ്ങിയത്.

"മുയലിറച്ചി എന്ന പാഞ്ഞാണ് അച്ചൻ എന്ന് പാവ്യ തീറ്റിച്ചത്." കലയന്താനി പള്ളിയിലെ കപുർ ഐപ്പ് തന്റെ ഓർമ്മ പത്രക്കി. പള്ളി അരമനയോടു ചേർന്ന കശിനിയിൽവെച്ചു തന്നെയാണ് ഇറച്ചി പാകം ചെയ്തത്. കലയന്താനി ഹൈസ്കൂളിലെ ചില അദ്ധ്യാപകരും ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്നുവത്രെ. താനൊഴികെ അന്ന് ആ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും മുൻപുതന്നെ അച്ചനോടൊപ്പമിരുന്നു പാമ്പിറച്ചി തിന്നിട്ടുള്ളവരാണ് എന്ന കാര്യവും ഐപ്പ് ഓർമ്മിക്കുന്നു.

പഴയിടത്തിൽ ദേവസ്യാച്ചൻ, ജോർജ്ജ്, പിണക്കോട്ടിൽ കൊച്ച്, പാറയ്ക്കൽ തൊമ്മൻ, കാടകാവിൽ തോമസ്, പേഴമറം, ജോൺ, തൊമ്മച്ചൻ കാഞ്ഞിരംപാറ തുടങ്ങി ഞാൻ പഠിച്ചവരെല്ലാവരും സർപ്പഭോജികളുടേയും പിന്നിലെ പ്രേരകശക്തി കാട്ടാങ്കോട്ടിലായിരുന്നുവെന്നു എന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. അറിഞ്ഞാ അറിയാതെയോ ഈ ശീലത്തിന് അടിമപ്പെട്ടാൽ അതിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടാനും ബുദ്ധിമുട്ടാണത്രെ. രാമൻപിള്ളയുടെ കഥ നല്ലൊരുദാഹരണമാണ്.

വെട്ടിമറം. സ്കൂളിനടുത്തു താമസിക്കുന്ന കെ. വി. ജോൺ വിമുക്തരാണ്.

ഫാ. തോമസ് കാട്ടാങ്കോട്ടിൽ

സർപ്പഭോജികൾക്ക് ഒരു അപ്പോസ്തലൻ

ഫാദർ തോമസ് കാട്ടാങ്കോട്ടിൽ കലയന്താനിയുടേയും വെട്ടിമറത്തിന്റേയും ഓരോ മണൽത്തരികും സുപരിചിതനായ വികാരിയായിരുന്നു. ഫാദർ കാട്ടാങ്കോട്ടിൽ സർപ്പവധത്തിന്റെ വെളിപാടായാണ് കലയന്താനിയിലും തുടർന്ന് വെട്ടിമറത്തും എത്തിപ്പെടുന്നത്. തന്റെ ഇടവകയിലെ കഞ്ഞാടുകളെ അപ്പാടെ അവർ ഏറ്റവും അറപ്പോടെ വീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കർമ്മത്തിന്റെ ഉപാസകരാക്കാൻ കഴിയുക എന്നത് തന്നെ കാട്ടാങ്കോട്ടിലാച്ചന്റെ നേതൃത്വബോധത്തിന്റെ തെളിവാണ്. ഭൂമിയിൽ കിട്ടാവുന്ന എല്ലാ ഇറച്ചിയും കഴിക്കാവുന്നതാണ് എന്ന സത്യം തന്റെ സുഹൃത്തുക്കളേയും പലതവണ അച്ചൻ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. സഭയുടെ അനുവാദത്തോടെ തന്നെ-പറമ്പ് ഉറയുന്ന ചാലവത്തോടെ-ജോഹ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞ ഫാദർ തോമസ് വിവാഹശേഷം കലയന്താനി ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു.

ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് ഒരു റോഡ് അപകടത്തിൽ അദ്ദേഹം മരണമടയുകയാണുണ്ടായത്. ഭാര്യയും കുട്ടികളും കല്ലർക്കാട് എന്ന സ്ഥലത്തു താമസിക്കുന്നു.

ഗാൺ-ജോൺസാർ എന്ന് നാട്ടുകാർ സ്നേഹപൂർവ്വം വിളിക്കുന്ന ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്നു രാമൻപിള്ള. മുയലിറച്ചി എന്ന വിചാരിച്ചാണത്രെ രാമൻപിള്ള പാമ്പിറച്ചി തിന്നത്. അത്താഴത്തിനുശേഷം സുഹൃത്തിന് നല്ല രാത്രി ആശംസിച്ചു പിരിയാൻനേരത്താണ് താൻ തിന്നുതീർത്തത് പാമ്പിറച്ചിയാണെന്ന് രാമൻപിള്ള അറിയുന്നത്. ആമാശയത്തിലെ അധോലോകങ്ങളെവരെ ഇളക്കി വിറപ്പിച്ച ചർദ്ദിയെത്തുടർന്ന് അവശനായ രാമൻപിള്ള ആശുപത്രിയിലായി. കുറേക്കാലം മുമ്പും അതർഭവനമായി നടന്ന രാമൻപിള്ള അധിക താമസിയാതെ മരിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തു. "മനക്കുട്ടിയുള്ളവനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ് പാമ്പിറച്ചി" ജോൺസാർ പറഞ്ഞു. "എന്നേയും തീറ്റി പഠിപ്പിച്ചത് ഫാദർ തോമസ് കാട്ടാങ്കോട്ടിലാണ്. എവിടെ വേണമെങ്കിലും തുറന്നു പറയാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണ്-ഇത്രയും അധിയുള്ള മരണാങ്കുരച്ചിയും ഞാൻ തിന്നിട്ടില്ല."

പഴയിടത്തിൽ ജോർജ്ജിന് തന്റെ ശീലം പരസ്യമാവുന്നതിൽ ഒട്ടും ആശങ്കയില്ല. പാവ്യ കർഷകബന്ധവല്ലേ. എലികളെ എത്രയോ നശിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന എന്റെ ചോദ്യത്തിന് അതേ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തലകലുക്കിക്കൊണ്ട് ജോർജ്ജ് പറഞ്ഞു: "എല്ലാ പാവ്യകളും എലിപിടിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെ കൃത്യമായ തെളിവ് ഞങ്ങൾ തിന്ന പാമ്പിന്റെ വയർകീറിയപ്പോഴാണ് ഞങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലായത്. ചീഞ്ഞുതൂങ്ങിയ മൂന്ന് വലിയ എലികൾ അതിന്റെ വയറിളങ്ങായിരുന്നു." തന്റെ ഭാര്യയൊഴികെ വീട്ടിലെ മറ്റൊരാളുടെല്ലാം പാമ്പിറച്ചി ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവരാണ്-ഭാര്യയെക്കൂടി ഇറച്ചി തീറ്റിച്ചു തുടങ്ങാനുള്ള ശ്രമത്തിലാണ് ജോർജ്ജ് ഇപ്പോൾ. പാമ്പിറച്ചിയുടെ ഔഷധ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ജോർജ്ജ് വാചാലനാകുന്നു: തപക് രോഗങ്ങൾക്കും ആസ്മയ്ക്കും ഇത്രയും പറ്റിയ മറ്റുരുന്ത് ഇല്ല. 'കതിരശക്തി' എന്ന ലേബലിൽ വരുന്ന മരുന്നുകളേക്കാൾ വളരെ യേറെ വാജികരണശേഷി നല്കാൻ പാമ്പിറച്ചിക്ക് പററും.

വിമോചനസമരകാലം മുതൽക്കുതന്നെ പള്ളിയോടു പള്ളിയോടു ബന്ധപ്പെട്ട രാഷ്ട്രീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടു ഒട്ടെങ്ങാത്ത കൂറുപുലർത്തിവന്നിട്ടുള്ള കർഷകപ്രമുഖനാണ് പഴയിടത്തു ജോസഫ് എന്ന ഞ്ഞച്ചേട്ടൻ. സാദിഷ്ഠമാണ് പാമ്പിറച്ചി-പിന്നെ കട്ടികൾ അത് കഴിക്കുന്നതിനെ താൻ എന്തിന് എതിർക്കണം. എന്നാണ് പാവ്യതിനികളിലെ ഈ തലമുത്ത കാരണവരുടെ ചോദ്യം. ഞ്ഞച്ചേട്ടന് അറുപത്തഞ്ചു കഴിയണം. മുടിയൊക്കെ എന്നെ വെള്ളി കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു.

തൊഴിലിന്റെ വിഭജനമാണ് തൊഴിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തിന് വഴിതെളിക്കുന്നത് എന്ന് അടിസ്ഥാന സാമ്പത്തിക

പുലവുകൾ മാഞ്ഞൻ

പിണക്കോട്ട് കൊച്ച്, പാറയ്ക്കൽ തൊമ്മൻ

ശാസ്ത്രം പാണ്യ തീറ്റിയുമായും ബന്ധപ്പെട്ട കിടക്കുന്നു. എലവുകൾ മാത്തൻ, തോമ എന്നീ സഹോദരന്മാരുടെ ശുഭദശ തെളിഞ്ഞത് ദേശത്തു സമ്പന്നരുടെ അടുക്കുകളിൽ പാമ്പിറച്ചിയുടെ ഗന്ധം ചൂഴ്ന്നുനില്ക്കുന്ന തുടങ്ങിയ മുതലാണ്. എലവുകൾ സഹോദരന്മാർ പാണ്യവേട്ട തുടങ്ങി. ഇന്ന് അവർ ഏറ്റവും വിശദമായ പാണ്യപിടിത്തക്കാരാണ്. 200 മുതൽ 300 രൂപവരെ വില നൽകി പെരുമ്പാമ്പിനെയും മലമ്പാമ്പിനെയും വാങ്ങി ഞായറാഴ്ച ഡിന്നുകൾ ഒരുക്കുന്നവരുണ്ട്. പെരുമ്പാമ്പുകളുടെ വംശനാശമടത്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രമാണ് വിഷമുള്ള പാണ്യകൾക്കും നിൽക്കെള്ളിയില്ലാതായത്. നന്നായി 'ഉപ്പു മുളകും ചേർത്ത അരപ്പിൽ' മുക്കിപൊരിച്ചെടുത്താൽ ആട്ടിറച്ചിക്കപ്പോലും ഇത്ര സ്വാദില്ലത്രേ.

"ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടത് തൊലിപൊളിച്ചു കളയുകയാണ്. വിഷമുള്ള ഇനങ്ങളാണെങ്കിൽ വിഷസഞ്ചിയുടെ താഴെ വച്ച് തല വെട്ടിക്കളയണം. നട്ടെല്ലിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലുള്ള ഇറച്ചി ഉരിഞ്ഞെടുക്കുക—വട്ടത്തിൽ കഷണിക്കാം. കപ്പലിപ്പ. പക്ഷേ, പാമ്പിൻമുളക്ക് ഇറച്ചിയിൽ കാണുന്നത് ചിലർക്ക് അനോചകമായ ഓർമ്മകളുണ്ടാക്കും. ആവശ്യമുള്ള വലിപ്പത്തിൽ കഷണങ്ങളാക്കുക. എണ്ണ ലേശം കൂടുതൽവേണ്ടിവരും. ഇളം ചുവപ്പിനിറം വരുന്നതുവരെ ഇറച്ചി മുപ്പിക്കണം. അപ്പോഴേക്കും ആ സ്വാദ്യമായ ആ ഗന്ധം അടുക്കള നിറഞ്ഞു കഴിയും. ഇളം ചുട്ടോടെ കഴിക്കുവാൻ ഇത്രയും സ്വാദിഷ്ടമായ മറ്റൊരു 'ഡിഷ്' ഇല്ല." പതിക്കാട്ട് മാത്യുവിന്റെ സഹധർമ്മിണിയുടേതാണ് ഈ റെസിപ്പി.

ചേരയും നീർക്കോലിയും പോലും പൂർണ്ണമായും സർപ്പലോതകരിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടില്ല!

സർപ്പഭോജികൾക്ക് ഒരു രക്തസാക്ഷി

വെട്ടിമറം സി. എസ്. ഐ. സെമിത്തേരിയിൽ ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ അനാഥമായ ഒരു കോണിൽ കുറിക്കാടുകൾക്കിടയിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടപോയ ഒരു ശവക്കുനയുണ്ട്—തെരുവേൽ ബേബിയുടേതു്. സർപ്പമാംസം നാട്ടിലെ കൊച്ചുമുതലാളിമാരുടെ ഹരമായി മാറിയപ്പോൾ പെട്ടെന്നു ഉയർന്നുവന്ന പുതിയ തൊഴിലാളി സമൂഹത്തിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായിരുന്നു ബേബി. 'തേവരപാറയുള്ള' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഭീകരമായ ഒരു ഗുഹയ്ക്കുള്ളിൽ പെരുമ്പാമ്പിനെ വേട്ടയാടാനിറങ്ങിയതായിരുന്നു ബേബി. ഏതോ

സർപ്പസ്നേഹി നൽകിയ 25 രൂപയുടെ അഡ്വാൻസാണ് ബേബിയെ ആ സാഹസത്തിന് പ്രേരിപ്പിച്ചത്. മൂന്നു ദിവസത്തിനുശേഷമാണ് ഗുഹയിൽ നിന്നും ഉരുതേറേ പുറത്തിറക്കിയത്. പെരുമ്പാമ്പു കഴുത്തിൽ ഞെരുക്കി ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊന്നതാണെന്നും അല്ല പുകയും ഗുഹയ്ക്കുള്ളിലെ വിഷവാായുവും ചേർന്നു ബോധം കെടുത്തി ജീവ നൊട്ടക്കിയതാണെന്നും രണ്ടു ഭാഷ്യങ്ങൾ ബേബിയുടെ നിഗൂഢതനിറഞ്ഞ മരണത്തിനുണ്ട്. സർപ്പക്കൊതിയന്മാരായ മേലാളന്മാർക്കു വേണ്ടി ജീവൻ കളയേണ്ടിവന്ന ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷിയാണ് ബേബി.

നിയിറച്ചി തിന്നാത്ത ഏതു് സത്യക്രിസ്ത്യാനിയാണുള്ളതു്?" എതാണ് ഇതുതന്നെയാണ് കലയന്മാനി പള്ളി വികാരിയായ ഫാ: ആൻണി നെടുമ്പുറം. 'കൊച്ചുനായ' ഫാദർ മാത്യുസ് എടാട്ട് പ്രകടിപ്പിച്ചതു്: "സഭ ഒരാളുടെ മൺ നോക്കേണ്ട

തില്ല. അവന്റെ ആത്മീയതാത്കാശമാണ് പ്രധാനം. ജനങ്ങളും സഭയും തമ്മിലുള്ള ശക്തമായ ബന്ധത്തിന് വിലപ്പെട്ടതായിവാൻ പാമ്പിനെ ഞങ്ങൾ അനുവദിക്കില്ല." തന്റെ സീനിയറിന്റെ വാദം സമർത്ഥിക്കാനാവണം. ഫാ. മാത്യുസ് എടാട്ട് Teilhard de shardin-ന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാ

പതിക്കാട്ട് കൊച്ചു്

പഴയിടത്തിൽ ദേവസ്യാച്ഛൻ

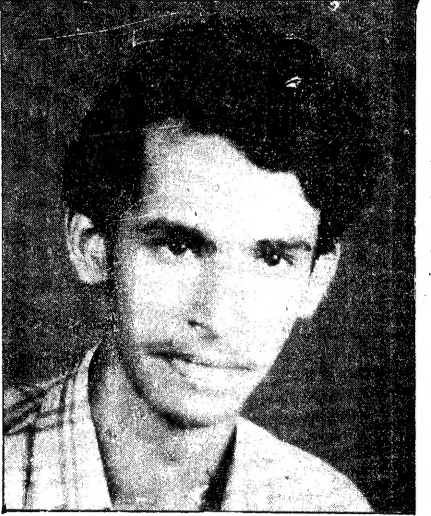
ഇഞ്ചിയാനി സെൻ്റർ മാർട്ടിൻസ് ഫെറോനപ്പള്ളിയിലെ വികാരിയായി ഫാദർ മാത്യു തെക്കേക്കര ചാർജെടുത്തിട്ടു് മൂന്നുവർഷമേ ആയിട്ടുള്ളു. തന്റെ ഇടവകയിലെ കത്തോലിക്കരുടെ വഴി തെറ്റിയ പോക്കിൽ ആദ്യകാലത്തു് അദ്ദേഹം തോന്നിയിരുന്നു. ഇടവകയിലെ പല വീടുകളിലും 'വിസിത്ത'യ്ക്കു പോയപ്പോൾ പൊരിച്ച ഇറച്ചി അവർ വിളമ്പുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ ഇതുവരെ താൻ പാമ്പിറച്ചി തൊട്ടുനോക്കിയിട്ടു പോലുമില്ലെന്നാണ് അച്ഛൻ പറയുന്നതു്. യഹോവ പാമ്പിനെ ശപിക്കുന്നതായി ബൈബിളിൽ പരാമർശമുണ്ടല്ലോ. ശപിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജീവിയെ ഭക്ഷിക്കുന്നത് ശരിയാണോ എന്ന എന്റെ ചോദ്യത്തിന്, ബൈബിളിന്റെ ആദ്യ ഭാഗങ്ങൾ സിംബോളിക് ആണ് എന്ന് ഫാദർ മാത്യു മറുപടി പറഞ്ഞതു്. "കത്താവു് ഭൂതങ്ങളെ ആവേശിപ്പിച്ചതു് പന്നികളിലേക്കല്ലേ; ഇന്ന് പ

ട്ടിയാണ് സംസാരിച്ചതു്. പഴയ നിയമം അടിസ്ഥാനരഹിതമായ ഒരു പുസ്തകമാണ് പുതിയ നിയമത്തെ അപേക്ഷിച്ച്. മാത്രവുമല്ല, മാറിവരുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് സഭയും കറിയൊക്കെ തന്നത്താൻ പൊരുത്തപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നല്ലോ" -ഫാദർ മാത്യു പറഞ്ഞു.

ഇഞ്ചിയാനി, വെട്ടിമറം, കലയന്മാനി, ഇളംദേശം എന്നീ പ്രദേശങ്ങളാക്കെള്ളുന്ന ഈ 'പാണ്യ ബെൽറ്റിൽ' മനശ്ശാസ്ത്രപരമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ വല്ലതും സംഭവിക്കുന്നുണ്ടോ? പാമ്പിറച്ചിക്കു് ഔഷധഗുണങ്ങളുണ്ടു് എന്ന പ്രസ്താവന, ജ്യോല്ലാവഹമാണ്. തങ്ങളുടെ ശീലം എന്ന ബോധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടു് സർപ്പഭോജികൾ സ്വയം നൽകുന്ന ഒരു മാനുഷമായ പുറംകുപ്പായം. മാത്രമാണോ? 'അതെ', എന്നാണ് ഈ പ്രദേശത്തെ ശരീരം പറിച്ചു ഒരു ക്രിസ്ത്യൻ പുരോഹിതൻ പറഞ്ഞതു്. "ഒരു വികാരിയച്ഛൻ തുടങ്ങിവച്ചു എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല സഭ ഇതിനെ എതിർക്കാത്തതു്; എതിർത്തിട്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാവില്ല എന്ന മുൻവിധിയുണ്ടായിട്ടുമല്ല. സഭയിൽ ഇന്ന് സുപ്രധാന തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്ന പലരും പാണ്യ തീറ്റിയെ മനസ്സിലെങ്കിലും താലോലിക്കുന്നുണ്ടു്. വെപ്പാട്ടിമാരെ പോറ്റുന്ന ഫുഡൽ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ പാണ്യതീറ്റിയിലുണ്ടു്. തനിക്കു വെപ്പാട്ടിയുണ്ടു് എന്ന രഹസ്യം പിറുപിറുക്കലുകൾ വഴി ചെറിയ ഒരു സമൂഹത്തിൽ പരക്കുമ്പോൾ വെപ്പാട്ടിയുടെ ഉടമസ്ഥു് ലഭിക്കുന്നതു് അതുതന്നെ. അവളെയും നേരിച്ച തോതിൽ കലർന്ന ആരാധനയാണ്. ഈ രഹസ്യമറിയുന്നവരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ആരാധനയുടെ അളവുകൂറയും, ജനം അവളെയോടെ അയാളെ വീക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. പാണ്യതീറ്റികൾക്കു് നാട്ടിൻപുറത്തു് ആദ്യകാലത്തു് ലഭിച്ച ആരാധന കലർന്ന സ്വീകരണമാണ് ഈ വൃത്തി കെട്ട ശീലത്തെ ഇത്രയേറെ വളർത്തിയതു്. സഭ ഇതിനെതിരായി ചെറുവിരൽ പോലുമനക്കിയില്ല."

ചീഫ് ഫോറസ്റ്റ് റെയിഞ്ചറുടെ ഓഫീസു് തൊട്ടുപഴ പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കുവശത്താണ്. കോട്ടയം സ്വദേശിയായ ഓഫീസർ കെ. ജെ. ഫിലിപ്പിന് ഇടക്കിളില്ല ഒട്ടും അപരിചിതമല്ല. തന്റെ അധികാരസീമയ്ക്കുള്ളിൽ, തന്റെ മുക്കിനു കീഴെ ആയിരക്കണക്കിനു വന്യജീവികൾ നിർദ്ദയം കൊലചെയ്യപ്പെടുകയാണ് എന്ന വിവരം താൻ അറിയാതെപോയതിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ലേശം കണ്ണിതവുമില്ലാതില്ല. വന്യജീവി സംരക്ഷണ ചട്ടത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിൽ വരുമെങ്കിലും, ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ടവാൻ അർഹത നേടാൻ കഴിയാത്ത പാവുകളെ ജോലിത്തിരക്കിനു നടുവിൽ ആരു ശ്രദ്ധിക്കാൻ? തീർച്ചയായും അന്വേഷണം നടത്തി ചീഫ് വൈൽഡ് ലൈഫ് വാർഡൻ റിപ്പോർട്ടു് നല്കുമെന്ന് റെയ്ഞ്ച് ഓഫീസർ പറഞ്ഞു. നാഗ്-ലോതകരുടെ നടുവിൽ നിന്നും റെറപ്പെട്ടുകേട്ട ശബ്ദങ്ങളുമുണ്ടു്. കണ്ടുറയിൽ 'വിഷാതക ചികിൽസാലയം' നടത്തിവന്നിരുന്ന ഒരർത്ഥം മുഴുകിയിരിക്കുന്ന ഈ പ്രകൃതിസ്നേഹിക്ക് തന്റെ നാട്ടിലെ പാണ്യ സംഹാരസങ്കീതിയിൽ അമർഷമാണ്. "സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാനായില്ലെങ്കിൽ പോട്ടെ, ഒരു ജീവി സമൂഹത്തെ അപ്പാടെ തുടച്ചുമാറ്റുന്നതു വഴി പ്രകൃതിയുടെ സമതുലനാവസ്ഥയാണ് ഇവർ താമസിക്കുന്നതു് എന്ന് ഇവർ അറിയുന്നോ?" ഷാജു വികാരിയെന്നായി. ലൈംഗികോത്തേജകുശാസമാണ് പാമ്പിറച്ചി എന്ന മുഖവിശ്വാസമാണ് ഈ പ്രദേശത്തെ ചെറുപ്പക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്നതെന്നാണ് ഷാജുവിന്റെ അഭിപ്രായം.

ഏറ്റക്കേറേ, വിചിത്രമെന്നു നമുക്കു് തോന്നാവുന്ന ഈ സത്യത്തിനുമുമ്പിൽ ഞാൻ ഉല്പത്തിപുസ്തകം ഒരു തുറക്കട്ടെ: "അനന്തരം യഹോവ സർപ്പത്തോടു കല്പിച്ചു, കൈയുള്ള ജീവികളിൽ ഈ ശാപം നീ ചുമക്കട്ടെ. നീ ഉരഗമായി മാറട്ടെ, പൊടിയാവട്ടെ നിന്റെ ആഹാരം... ഇവളുടെ സന്തതികളും നീയും തമ്മിൽ ഒട്ടെങ്ങാത്ത വൈരമുണ്ടാവട്ടെ. അവർ നിന്റെ ശിരസ്സ് ചവിട്ടിയറയ്ക്കട്ടെ."

അമർഷം പൂണ്ടു കഴിയുന്ന ഒരു പ്രകൃതിസ്നേഹി: ഷാജു തോമസ്

ഈ ആവശ്യം അവതരിപ്പിക്കാൻ വയ്യ. മണ്ഡലം പ്രസിഡൻറുടേതല്ലെങ്കിലും സർപ്പമാംസപ്രിയരാണ്. പലരും കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന പെരുമ്പാമ്പിനെ വേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സർപ്പഭോജികളുടെ നാട്ടിൽത്തന്നെ സന്തോഷപാർക്ക് വേണം എന്ന ഒരർത്ഥമുണ്ടു് അഭിലാഷം പൂവണിയുമോ? ഈ പാണ്യതീറ്റി സംസ്കാരത്തിന്റെ നീരാളിപ്പിടിത്തത്തിൽ നിന്നും സ്വന്തം സംസ്ഥാനവും ഐയറലന്റിയയും കാത്തു സൂക്ഷിക്കാൻ വേലാതിയോടെ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗവുമുണ്ടിവിടെ. നിത്യേന തങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിലുണ്ടാവുന്ന കുറവു മറിയുന്നുണ്ടു് ഇവർ. അയനെ സ്കോയുടെ 'കാണാമൂലം' എന്ന കൃതിയുമായി ഈ പ്രദേശത്തെ ബന്ധിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് മുവാറ്റുപുഴ നിർമ്മലാ കോളേജു് ലക്ചറർ ഷാജുതോമസ്

ആദ്യപാപത്തിന്റെ പ്രേരണക്കുറവുടകെട്ടിയ വലയങ്ങൾ, ആയാസത്തോടെ ഈയുന്ന ദേഹത്തു് വ്യക്തമായിരുന്നു. മോചനമില്ലാത്ത ശിക്ഷാവിധി ക്ഷണിച്ചു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള വഴിയിൽ തടസ്സമായി. അഭയത്തിന്റെ മാളത്തിന്റെ വാതിലു് കൽ എത്തിപ്പെട്ടപ്പോഴാണ് നട്ടെല്ലു തകർക്കുന്ന ആദ്യത്തെ അടി വീണതു്. സാത്താന്റെ 'പ്രഥമ മീഡിയം' വേണയുടെ നിർവൃതിയിൽ ഒന്നു പുളയുന്നതു് ഞാൻ വ്യക്തമായും കണ്ടു്. മുറിച്ചുയുള്ള കത്തി ഫണത്തെ ഉടലിൽനിന്നും മുറിച്ചുമാറ്റിയതു് പെരുമ്പാമ്പിനെ. യഹോവയുടെ ശിക്ഷാവിധിയുടെ വാഗ്ദത്തഭൂമി സുസ്ഥിതിന്റെ രക്തത്തുള്ളികൾക്കൊണ്ടു നന്നു നന്നു ഞാൻ കണ്ടു്. 'പാണ്യകൾക്കു മാളമുണ്ടെന്നു്' ആരാണു പറയുന്നതു്? നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു പിന്നിൽനിന്നു് മൃഗമാവ ഒരു ശബ്ദം 'അരുതു്' എന്നു പറയുന്നുണ്ടോ?

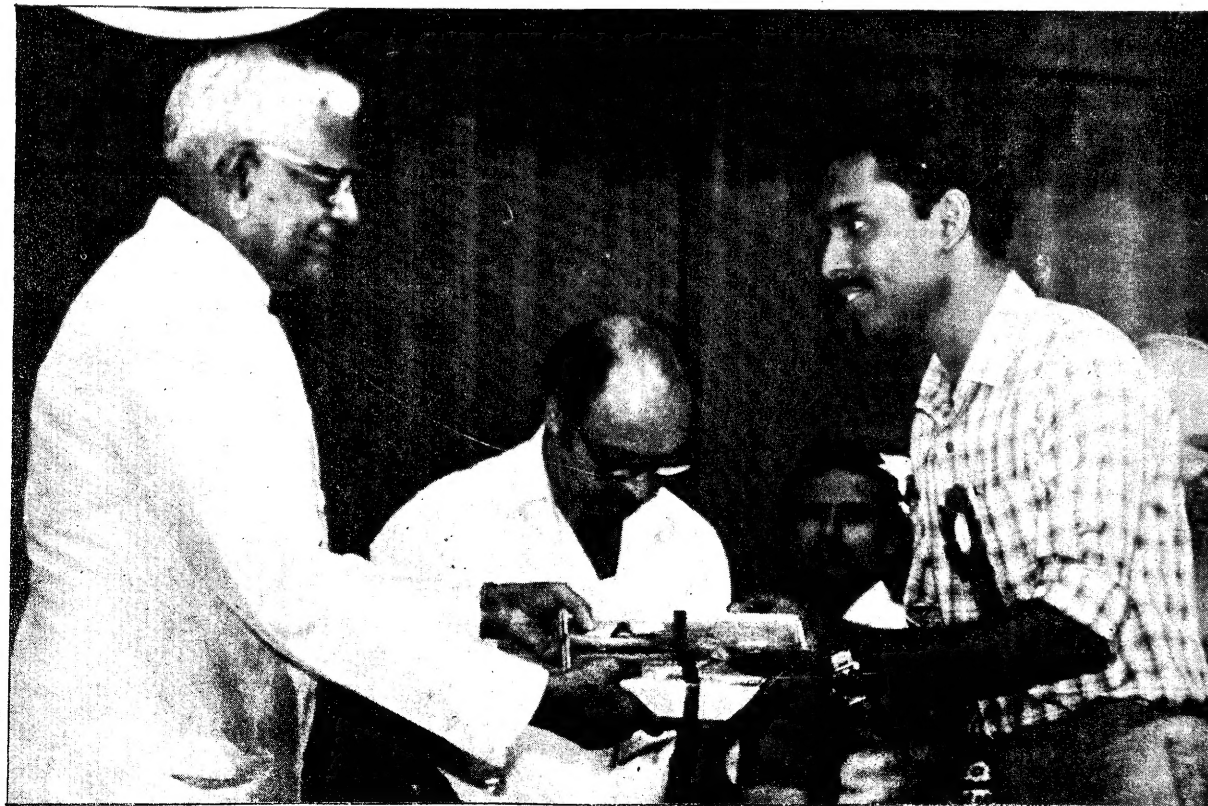

കലാകൗമുദിക്ക് വീണ്ടും ദേശീയ ബഹുമതി

മികച്ച അച്ചടിക്കും രൂപകല്പനയ്ക്കും ഉള്ള ദേശീയ അവാർഡ് കലാകൗമുദിക്ക് ലഭിച്ച വിവരം സന്തോഷത്തോടെ വായനക്കാർ അറിയിക്കുന്നു. ന്യൂഡെൽഹിയിൽ നടന്ന ചടങ്ങിൽ വച്ച്, ഉപരാഷ്ട്രപതി ശ്രീ. ആർ. വെങ്കട്ടരാമനിൽ

നിന്ന് കലാകൗമുദിക്കുവേണ്ടി ശ്രീ. ജോജോ അവാർഡ് സെപ്റ്റംബർ 3-ാം തീയതി അവാർഡ് ഏറ്റെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പ്രാദേശിക വാരികകളിൽ വച്ച് മികച്ച പ്രിൻറിങ്ങിനും ഡിസൈനിങ്ങിനുമുള്ള രണ്ടാം സമ്മാനമാണ് കലാകൗമുദിക്ക് ലഭിക്കുന്നത്.

ഉപരാഷ്ട്രപതി ശ്രീ. ആർ. വെങ്കട്ടരാമനിൽ നിന്ന്, കലാകൗമുദിക്കുവേണ്ടി ശ്രീ. ജോജോ അവാർഡ് സ്വീകരിക്കുന്ന

അവാർഡിനർഹമായ
കലാകൗമുദിയുടെ ലക്കം

ദിക്കു ലഭിച്ചത്. 1983 ഒക്ടോബർ 30-ാം തീയതിയിലെ ലക്കം കലാകൗമുദിയാണ് അവാർഡിനർഹമായത്. ഈ വിഭാഗത്തിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം ടൈംസ് ഫെസ്റ്റിവൽ ഗ്രൂപ്പിൽപ്പെട്ട 'ധർമ്മയുഗം' എന്ന ഹിന്ദി വാരികയ്ക്കാണ്.

കലാകൗമുദി ഇതിനുമുമ്പും ദേശീയ ബഹുമതിക്ക് അർഹമായിട്ടുണ്ട്. മികച്ച അച്ചടിക്കും രൂപകല്പനയ്ക്കും ഉള്ള നാഷണൽ മെറിറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് 1980-ൽ കലാകൗമുദിക്കു ലഭിച്ചിരുന്നു. കലാകൗമുദി പ്രസിദ്ധീകരണം തുടങ്ങിയിട്ട് പത്തു വർഷം പൂർത്തിയായ ഈ അവസരത്തിലാണ് ഇങ്ങനെയൊരു ദേശീയംഗീകാരം കൂടി വന്നിരിക്കുന്നത്.

പുസ്തകങ്ങളുടെയും മറ്റു പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ അച്ചടിയിലും രൂപകല്പനയിലും മികവു കാട്ടുന്നവയ്ക്ക് കേന്ദ്ര വാർത്താവിതരണ-പ്രക്ഷാപണ മന്ത്രി കാര്യാലയം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതാണ് ഈ ദേശീയ അവാർഡുകൾ. രാജ്യത്തു് അച്ചടിയുടെയും ഡിസൈനിങ്ങിന്റെയും മേഖലയിൽ ഏറ്റവും സമുന്നതമായ അംഗീകാരമാണിത്. 1983-ലെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിലുള്ള അവാർഡുകളാണ് ഈ വർഷം നല്കിയത്. അമ്പത്തൊന്നു വിഭാഗങ്ങളിലായി മൊത്തം 5003 ഏൻട്രികൾ ഡോക്ടർ മുൻകൈയ്ക്ക് ആനന്ദിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇരുപത്തഞ്ചാമത്ത് ദേശീയ അവാർഡ് നിർണ്ണയക്കമ്മിറ്റിയുടെ മുന്നിൽ പരിഗണനയ്ക്ക് വന്നിരുന്നു. ഓരോ വിഭാഗത്തിനും ഒന്നും രണ്ടും സമ്മാനങ്ങളും മെറിറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റും നല്കപ്പെട്ടു.

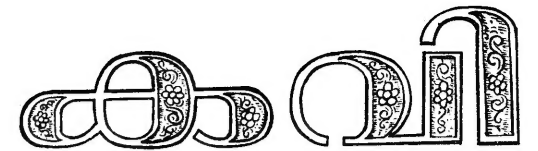
ഇംഗ്ലീഷ് വാരികകളിൽ 'ഇലസ്ട്രേറ്റഡ് വീക്കിലി ഫെസ്റ്റിവൽ' ഒന്നാം സമ്മാനം. രണ്ടാം സമ്മാനത്തിനർഹമായ ഇംഗ്ലീഷ് വീക്കിലികളൊന്നുമില്ല. കൊച്ചിയിൽനിന്നിറങ്ങുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വാരികയായ 'ദ വീക്കിലി'യ്ക്കാണ് സമ്മാനമായ മെറിറ്റ് സർട്ടിഫിക്കറ്റ് ലഭിച്ചത്.

'സത്യമേവ ജയതേ' എന്ന സൂക്തമടങ്ങുന്ന ദേശീയചിഹ്നം കൊത്തിയ മനോഹരമായ താമ്രപത്രത്തിന്റെ രൂപത്തിലുള്ളതാണ് ഒന്നും രണ്ടും സമ്മാനങ്ങൾ. 'ബഹുജന ഹിതായ ബഹുജന സുഖായ' എന്ന് ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ള അവാർഡ് ചിഹ്നവും താമ്രപത്രത്തിൽ പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അവാർഡ് ദാനച്ചടങ്ങിനോടനുബന്ധിച്ച് ഡെൽഹിയിൽ അവാർഡിനർഹമായ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ ഒരു പ്രദർശനം നടന്നു. ബോംബെ, കൽക്കത്ത, മദ്രാസ്, ചണ്ഡീഗഢ്, ഗോഹാട്ടി, ബാംഗ്ലൂർ, കൊച്ചി, അഹമ്മദാബാദ് എന്നീ നഗരങ്ങളിലും ഈ പ്രദർശനം നടക്കും.

ചെറിയാൻ കെ. ചെറിയാൻ

നിങ്ങൾ പറയാം ഞാൻ തത്ത്വജ്ഞാനിയെന്ന്! ഏതോ ഉദാത്തതയുടെ മന്ത്രാക്ഷരകവാടമാണ്; ഉൽപ്പതിഷ്ണതപത്തിന്റെ ഉൽപ്രേക്ഷയും ഉല്ലേഖവുമാണ്; ഉൽപ്പത്തിയുടെ മിന്നിപ്പൊലിയുന്ന ഉൽക്കയാണു്. ഞാനേതോ അപാരസമുദ്രത്തിന്റെ ആപേക്ഷികസാന്ദ്രതയാണ്; ഏതോ നിയമസംഹിതയുടെ അവാന്തരവിഭാഗമാണു്; അശ്വമേധത്തിനിറങ്ങിയ അക്ഷരലേപിനിയാണ്; ആയസോദ്പാദനം കേന്ദ്രത്തിന്റെ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗവിരോചനയാണ്. ഞാനേതോ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ യുദ്ധവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദുഃഖവും സൗഭാഗ്യവുമാണു്. നിങ്ങളെന്നെ കവിയെന്നു വളിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ ഓരോ പൂവിന്റെ മുന്നിലും പുഞ്ചിരിക്കുന്നു, പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റിന്റെ രാഗത്തിൽ കടലിന്റെ താളത്തിൽ അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ ഭാഷയിൽ ഓരോ പൂവിന്റെ മുന്നിലും ഞാൻ പൊട്ടിക്കരയുന്നു. അതുകേട്ടു നിങ്ങൾ ചിരിച്ചോളൂ, ദ്രാഗമെന്നെന്നെ വിളിച്ചോളൂ; മണ്ണിന്റെ ദാഹം തീരുന്ന വിണ്ണിലെ മരീചികയാണ് ഞാൻ!

നിങ്ങൾ പറയാം ഞാൻ തത്ത്വജ്ഞാനിയെന്ന്! ഏതോ ഉദാത്തതയുടെ മന്ത്രാക്ഷരകവാടമാണ്; ഉൽപ്പതിഷ്ണതപത്തിന്റെ ഉൽപ്രേക്ഷയും ഉല്ലേഖവുമാണ്; ഉൽപ്പത്തിയുടെ മിന്നിപ്പൊലിയുന്ന ഉൽക്കയാണു്. ഞാനേതോ അപാരസമുദ്രത്തിന്റെ ആപേക്ഷികസാന്ദ്രതയാണ്; ഏതോ നിയമസംഹിതയുടെ അവാന്തരവിഭാഗമാണു്; അശ്വമേധത്തിനിറങ്ങിയ അക്ഷരലേപിനിയാണ്; ആയസോദ്പാദനം കേന്ദ്രത്തിന്റെ അഗ്നിസ്ഫുലിംഗവിരോചനയാണ്. ഞാനേതോ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ യുദ്ധവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദുഃഖവും സൗഭാഗ്യവുമാണു്. നിങ്ങളെന്നെ കവിയെന്നു വളിക്കുന്നു. പക്ഷേ ഞാൻ ഓരോ പൂവിന്റെ മുന്നിലും പുഞ്ചിരിക്കുന്നു, പൊട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. കാറ്റിന്റെ രാഗത്തിൽ കടലിന്റെ താളത്തിൽ അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ ഭാഷയിൽ ഓരോ പൂവിന്റെ മുന്നിലും ഞാൻ പൊട്ടിക്കരയുന്നു. അതുകേട്ടു നിങ്ങൾ ചിരിച്ചോളൂ, ദ്രാഗമെന്നെന്നെ വിളിച്ചോളൂ; മണ്ണിന്റെ ദാഹം തീരുന്ന വിണ്ണിലെ മരീചികയാണ് ഞാൻ!

കൂടിയൊട്ടത്തിന്റെ കഥ

'ഒരു കൂടിയൊട്ടത്തിന്റെ കഥ' എന്ന തന്റെ ദീർഘമായ കാവ്യത്തെ മുൻനിറുത്തിയുള്ള എം. ഗോവിന്ദൻ കാവ്യമനസ്സിലൂടെയുള്ള തീർത്ഥയാത്രയായ ലേഖനപരമ്പര ഈ ലേഖനത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. തന്റെ ഉന്നതമായ മനുഷ്യസ്നേഹത്തിന്റെ ലോകത്തു്, തന്റെ ബന്ധുവായിത്തീർന്ന കറിയേടത്തു് താത്രിയെ പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണിവിടെ ലേഖകൻ.

എം. ഗോവിന്ദൻ
"സുിയേ,
എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ
ബന്ധമെന്തു്?"

കറിയേടത്തു് താത്രി അന്തർജനത്തിനോടു് എന്താണു് എനിക്കു കടപ്പാടു്? ആരാന്റെ അപരമായ അവനവന്റെ ആലാപമായി, ആത്മഗതമായി, വിലാപമായി രൂപപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ വേവലാതിപ്പെടുന്നതെന്തിനാണാവോ? താത്രി എന്റെ മനോവ്യാപാരത്തിലെ വ്യഥാഭാരമായി മാറിയതെന്തിനാ? അവരുടെ വിധിയും എന്റെ മനോഗതിയും കവിതയിലൂടെ ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നുവല്ലോ. അവരുടെ ദുഃഖം എന്റെ ദുഃഖവുമാകുന്നു. മനസ്സിന്റെ മുക്തപ്പുരപ്പിൽ പതഞ്ഞുയർന്നു്, പെട്ടെന്നു തകർന്നുടഞ്ഞു മാത്രമല്ല നിർഭയമായി കർമ്മം ചെയ്യല്ല. അതെന്റെ നിനവുകളിൽ നിറിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നു, നിറം വാങ്ങുന്നു. നിറവേറാൻ തത്രപ്പെടുന്നു. എനിക്കു വീണ്ടും പിറവി തരിക, മനമാർന്നു് മൊഴിയുന്നു. ഞാൻ എന്തുചെയ്യാൻ? ദൈവത്തിനും എളുപ്പമല്ലാത്ത കർമ്മം. ഇരിക്കപ്പിണ്ഡം വെച്ചു് മനയിൽനിന്നും മനസ്സിൽനിന്നും മാറ്റിച്ച്, കാലത്തിന്റെ കഞ്ഞിപ്പാലിൽ മാഞ്ഞു്, മറഞ്ഞു പോയ ഒരു സ്വത്വം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു് ആവശ്യപ്പെടുകയാണു്. ആലോ

ചിക്കുംതോറും അലോസരം. അവഗണിക്കാൻ മുതിരുമ്പോൾ അള്ളിപ്പിടിക്കുന്ന അല്ലൽ. കറിയേടത്തുതാത്രി എന്റെ കരളുകളു കടന്നുകൂടി കവസാരിക്കുന്നു. അതൊരു വിളയാട്ടല്ല. വെടിയാൻവയ്യാത്ത വിമ്മിട്ടം. എനിക്കു ഹാ കഷ്ടം എന്നു നിലവിളിച്ചൊഴിയാൻ വയ്യ. അതു് അപസരമാവു. നന്യതിരിസമുദായം എന്നോ പുറംതള്ളിയ ഒരന്തർജ്ജനം എന്റെ അകത്തു കടിയുരുത്തു വിമോചനം കൊതിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും കഷ്ടതയോടെ അപേക്ഷ. രക്ഷിക്കാൻവയ്ക്കുന്ന തോന്നൽ എനിക്കു ശിക്ഷയായിത്തീരുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ പോയവർ ഇരട്ടപൊന്നിയോരവുപോലെ, അതിലൊരിമ്പവും പകരുന്ന അനുഭവം.

"ഏതൊരാൾ മറ്റൊരാളെ മാനം കെടുത്തുവോ, അയാൾ മാനം കെടുത്തുന്നതു് എന്തെല്ലാം... ചൊല്ലും ചെയ്തിയുമെല്ലാം എനിലേവന്നു പററുന്നു." പണ്ണു പള്ളകമാക്കുവാനും, പല്ലിനും പുണ്യന ഭൂതിപ്പുളവാനും പോരുന്ന വാട് വിററുമാന്റെ വിശുദ്ധ വചനങ്ങൾ. ഐതിഹാസിക മേഖലകളിൽ നിന്നു് ആ

വിർവേകുന്ന വാഗ്വിലാസം, ആത്മഗതിതാജ്ഞലിയാക്കിയ ഈ കവിത പ്രവാചക സദൃശമായ പ്രഭാവവയവു പ്രതിഭയും പ്രത്യേകം. വിററുമാന്റെ വിളംബരങ്ങളിലും ആഡംബരം തഞ്ചുന്ന ആഹ്വാനങ്ങളിലും വിശ്വപേതന വിളങ്ങി വിളയാടുന്നു. വിലാപവും കലാപവുമായി അനശ്വരതയിലേക്കു് നീങ്ങു നീങ്ങുചെല്ലുന്നു. ഈ വിശാല വിശ്വദർശനത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവായ മനുഷ്യാവസ്ഥയിലുള്ള തീവ്രതയായ ആവേശാതിരേകം എനിക്കുവകു ശപ്പെട്ടതോ? ആശങ്കയുപുറം പോകാനുള്ള ഉൾമിത് എനിക്കിപ്പോൾ ഇല്ല. എന്തുവെച്ചു് എന്തിൽനിന്നെങ്ങനെ ഞാൻ ഒഴിഞ്ഞുകലും, എന്തിൽ താവളം തേടിയ താത്രിയെന്തിന്നും?

ആർക്കു് ആരോടാണു് കടപ്പാടില്ലാത്തതു്? സ്വയംഭൂവല്ലാത്ത ആർക്കും ഓരോതരത്തിൽ, തലത്തിൽ ആരോടൊക്കെയോ കടപ്പാടുണ്ടു്. ഇരുണ്ട ചേർക്കുണ്ടിൽനിന്നു് ചിന്ന പൊട്ടി വിടർന്നു വെളിച്ചം നകരാൻ നാവു നീട്ടുന്ന വിത്തുപോലെ, മറവിയിൽനിന്നുപോലും ഈ വികാരവിശേഷം പിറവിക്കൊള്ളുന്നു. കാഴ്ചയായും കേൾവിയായും അനുഭവമായും കല്പനയായും, ബോധാബോധങ്ങളുടെ അതിർവരമ്പുകളിൽ, അകതലത്തരമ്പുകളിൽ വരിയും നരിയുമായി കൂമ്പിയും കടവിരിഞ്ഞും വളരുന്നു. കതിരിട്ട കഴിഞ്ഞു ഉതിർമണിയായി കൊഴിഞ്ഞുവീഴുന്നു. പിന്നെയും വിളയാൻ; വിത്തും കതിരായും പതിരായും ഉതിരായും രൂപാന്തരപ്പെടാൻ. താവളം തേടുന്ന താളക്രമങ്ങൾ; സർഗ്ഗസിദ്ധിയുടെ വർഗ്ഗസമരങ്ങൾ; തനിമയിലേക്കുള്ള തീർത്ഥാടനങ്ങൾ. പ്രകടമായും അപ്രത്യക്ഷമായും, —സാന്നിദ്ധ്യം രണ്ടു തരത്തിൽ: ഇല്ലായ്മയിലും ഉണ്ടായിലും. രണ്ടിനോടും കണക്കുതീർക്കേണ്ടിവരുന്നതു് കവിതയുടെ പ്രകൃതമല്ലേ? എന്നോ കണ്ട കാഴ്ച, എവിടെയോ കേട്ടുകേൾവി, എങ്ങനെയോ പകർന്ന നിരപ്പൊലിമ, ഉന്നത നാടത്തിന്റെ ഇനീ— ഏതോ കാലത്തു്, ഏതിയുടേയും ജന്മാന്തരങ്ങളുടേയും സ്മൃതിയായി, കൃതിയായി, സൗഭാഗ്യസംക്രമണമായി എന്തെല്ലാമാണോ, അതൊക്കെ കലയാകുന്നു, കവിതയാകുന്നു. ആദിരൂപങ്ങളിൽനിന്നും ആദി നാദങ്ങളിൽനിന്നും ആദിഭാവങ്ങളിൽനിന്നും അഭിനവചേതനകളുടെ അവതാരങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്നു. യുഗങ്ങളുടെ തോടും കൂടും തുറക്കുന്നു, കാളിദാസ കവിയല്ലേ പ്രസ്താവിച്ചതു് ഇങ്ങനെ? പക്ഷമേളത്തിൽ, ചൊൽക്കൊണ്ട കാഴ്ചയിൽ, ചൊടിചേർന്ന തുടിപ്പിൽ ആർക്കു് ആരോടു് കടപ്പാടു് എന്ന സമാലോചനയും സാഹസികമായ ഒരു പൂമാ വ്യായാമമായി കലാശിക്കുന്നു. വീണ്ടും വീണ്ടും നാമിതിനെക്കുറിച്ചെല്ലാം നിരൂപിക്കാൻ ഒരു വെട്ടുന്നു. വെറും വിശ്ലിഷ്ടമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. കാരണം ഇതൊരാവശ്യകതയാണു്; വളർച്ചയുടെ ഭാഗസന്ധിയിലെമ്പോലെ, തളർച്ചയിൽ തക

ന്ന ബന്ധിയിലും, നിരൂപണവും നിർവ്വചനവും അനുപേക്ഷണീയമായി വരുന്നു. മോഹവലയത്തിൽപ്പെടാത്ത മോചനത്തിനു്.

"സുിയേ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ ബന്ധമെന്തു്?" യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ചോദ്യം ഞാൻ എന്റെ ചോദ്യമാക്കി ഭഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു. രണ്ടുപേരുടെ ചോദ്യത്തിനും പ്രകൃത വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ചോദ്യം ഒന്നാണെങ്കിലും സൂചന വിപരീത കോടിയിലാണു്. യേശുവിൽ നിന്നും കടംകൊണ്ടു പ്രശ്നം, പുതിയ രീതിയിൽ പരിഹാരം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യം മറ്റുള്ളവർക്കും പങ്കിടാൻ എനിക്കും താല്പര്യമുണ്ടു് — കറിയേടത്തു താത്രിയെ മുൻനിറുത്തി. അവരെ വീണ്ടും വിചാരണ ചെയ്യുവാനല്ല. അവരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നാം സ്വയം വിചാരണ ചെയ്യപ്പെടാൻ. ഇത്രയു എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. ഏടാകൂടങ്ങും ഏറെയുണ്ടു്. എന്നാലും ഭയപ്പെട്ടു നാറിയിട്ടു മുഹൂർത്തം ഭയപ്പെട്ടു. മനസ്സുമുള്ള യാഥാസ്ഥിതികരും അവരെ ഭയപ്പെടാക്കിയതു് അത്യന്തം കഷ്ടമായി എന്ന കഥ ചമച്ചു മറ്റുള്ളവരിൽ പഴി ചുമത്തിത്തുപ്പി നമ്മൾ മാന്യന്മാരാണെന്നു വരുത്തിക്കൂട്ടാനുള്ള ആചാരം മതിയോ? ആരായിരുന്നു താത്രി? അവരിൽനിന്നു് നാം പഠിക്കേണ്ട പാഠം എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെന്താണു്? നാമെന്ന പദത്തിൽ നന്യതിരിമാർ മാത്രമല്ല മറ്റൊരാളും ഉൾപ്പെടുന്നു, മനുഷ്യാവസ്ഥ, ആവാൻ കൊതിക്കുന്നവരും അങ്ങനെയൊരാൾ വിധിക്കപ്പെട്ടവരും.

ആരും മുതൽക്കേ, സെമിനാരികു് പുറപ്പെട്ടവരും സുവിശ്വസ്യരും പഴിയേലാക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്, അവരുടെ അലംഭാവമില്ലായ്മ പാപകർമ്മങ്ങൾക്കു് തുടക്കം കുറിച്ചു എന്ന കുറ്റാരോപണം. ആദിപാപം ചെയ്യാൻ ആദാം നബിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു് ഹവ്വയെ ബീജമായില്ലോ. രണ്ടുപേരും പാതകം ചെയ്തെന്നു് ദൈവം മനസ്സിലാക്കി. അവരെ പറ്റി സിദ്ധിയിൽനിന്നു് ഭയപ്പെട്ടു കല്പിച്ചു പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. ആദിപാപത്തിന്റെ മാത്രമല്ല ആദിഭയത്തിന്റെയും ആരും ഉൾപ്പെട്ടു. മനുഷ്യാവസ്ഥ ഭയപ്പെട്ടു കല്പിച്ചു ചെലുത്തു് ദൈവം; താത്രിക്കു് ഭയപ്പെട്ടു. ഇവിടെ സാരമായ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടു്. സുവിശ്വസ്യ ഭയപ്പെട്ടു. ഇന്നെയും ഇന്നെയുമായ പുരുഷനും കൂട്ടത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും പുറത്തു കെട്ടപ്പെട്ട പാപം താത്രിക്കു് അവളുടെതന്നെ അപരാധമല്ലാത്ത പടിയിറങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ ഒരിക്കലും തുണയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളായി ഇടപെട്ട പുരുഷന്മാരെക്കൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടവരായിരുന്നു അവരിലൊരാൾക്കുപോലും താത്രിയുടെ സ്വഭാവം. ആർക്കുപിറന്നെന്നായി ജീവിക്കാവുന്ന സാഹചര്യം ഉണ്ടായില്ല. പ്രധാന കുറ്റവാളി അവൾ. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അവളുടെ ശിക്ഷിതന്മാരായിരുന്നു. അവൾക്കു് അപവാദം പകർത്തുകൊടുത്ത അധമബോധവുമായി അവർ അവശേഷിച്ചു. അവൾ ഇരുമുന്മാരായിരുന്നെങ്കിലും, നിരൂപണവും നിർവ്വചനവും അനുപേക്ഷണീയമായി വരുന്നു. മോഹവലയത്തിൽപ്പെടാത്ത മോചനത്തിനു്.

ആദിപാപത്തിനാലുപേർ കൈപ്പിടിയിലാക്കിയു. ഇതു മാത്രമായിരുന്നോ സത്യം? ആവാൻ ഉടയില്ല. സ്മാർത്തചര്യയുടെ ധർമ്മികരോഷം അതിന്റെ കൂരമ്പുകളുമ്പെ താത്രിയുടെ നേർക്കേയ്ക്കു. മറ്റൊരാൾ എല്ലാം പ്രഹരിച്ചുവിട്ടു. പുരുഷന്മാർക്കൊക്കെ അത്രമതിയെന്നു തോന്നും.

സുവിശ്വസ്യ, പുരുഷനെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ, കാരണവും കാര്യവുമാണു്. ഉപകരണമല്ല, ഉദ്ദേശ്യമാണു് പുറപ്പെട്ടതിലായാലും ചരിത്രത്തിലായാലും. പലപ്പോഴും നിർണ്ണായകമേതുമായി ഭവിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമോ, നിർഭാഗ്യമോ സുവിശ്വസ്യയുടെതായി. ശക്തിരൂപിണിയായാകയാലോ, ഉൾജ്ജ്വലമായ പ്രകൃതിയായതിനാലോ, ആണോ സുവിശ്വസ്യയിൽ പുരുഷനെക്കാൾ മുന്നിട്ടു നിൽക്കുന്നതു്? നമ്മുടെ ഓർമ്മയിൽ മുതിനിൽക്കുന്ന ചില തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. കൈകേയിയുടെ ഇടപെടലിന്റെ അഭാവത്തിൽ രാമായണം മറ്റൊരു തരത്തിൽ ആകാണാൻ സാധ്യത. വെറും അധികാരക്കൊതി മാത്രമല്ല ദുര്യോധനനെ കടം പിടത്തക്കാരനായി മാറ്റിയതു. കരുക്ഷേത്രയുദ്ധപ്രഖ്യാപനത്തിനു് പ്രകോപിപ്പിച്ചതു. പാണ്ഡവലിയുടെ പരിഹാസച്ചിരിയ്ക്കു് അകത്തിൽ വലിയ പങ്കുണ്ടു്. അന്തഃമുദ്രത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ വിത്തുകൾ പാകിയതു് പാണ്ഡവലിയുടെ വായിലെ മുത്തുകളാണു്! ഇസ്ലാമിലെ ഷിയാ-സുന്നി തർക്കത്തിനും അധികാരമത്സരത്തിനും പിറകിൽ ആയിഷാ ബീബിയുടെ കൈയുണ്ടു്. നബിയുടെ യുവപത്നിയും പ്രധാന ശിഷ്യൻ അബൂബക്കറുടെ പുത്രിയുമായിരുന്നു ആയിഷ. ഇന്നും അറേബ്യൻ നാടുകളിലും പരിസരങ്ങളിലും പരിഹാരം കാണാതെ സംഹാരപരമായ പ്രകമ്പനംകൊള്ളുന്ന ഇസ്രായേൽ-അറബ് പ്രശ്നത്തിന്റെ ഒന്നാമധ്യായം ഇബ്രാഹിം നബിയുടെ രണ്ടു ഭാര്യമാർ (അതിലൊന്നു് വേലക്കാരിയാണെന്നു് അബ്രാഹാമിനെപ്പോലെയുള്ള സത്യവേദ പുസ്തകം) തമ്മിലുണ്ടായ മൽസരബുദ്ധിയു്. അവകാശത്തർക്കവുമാണു്. പുറപ്പെട്ടതിന്റെയും പുറംതോട്ട പൊട്ടിച്ചു് ഇത്തരം സംഭവങ്ങൾ ചരിത്രത്തിന്റെ ചിറകും രൂപവുമായി നമുക്കു കൊക്കുമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നു. 'നാൽവർ സംഘത്തിന്റെ' തലയോളായ മദം മാവോ സേനയുടെ വിക്രിയകൾ ഇന്നലെ വരെ പത്രവാർത്തയായിരുന്നു. സുവിശ്വസ്യയുടെ വർഗ്ഗവൽക്കരണ വിദ്യാധിരാജ തത്രത്തിന്റെ അനന്തര ഫലമല്ലേ ചരിത്രമല്ല പുറപ്പെട്ടതു്. എന്നാലും തികച്ചും അപ്രസക്തമെന്നു് കരുതേണ്ടതില്ല. ബ്രഹ്മർഷിപദം പ്രാപിക്കാൻ സ്ഥിതിപ്രജ്ഞയായി തപം ചെയ്തി

രുന്ന വിശ്വാമിത്രന്റെ നിഷ്ഠയെ, വിലാസ ജാലങ്ങളാൽ വിലംവരുത്തി, ഇളക്കിവിടാൻ നിരോധിക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നല്ലോ മേനകയെന്ന അപസരസ്സ്. കലാപ്രകടനത്തിലൂടെ കാമാസക്തി ജ്വലിപ്പിക്കാനും ധ്യാനം തണുപ്പിക്കാനും മതിയായ ശക്തി മേനകയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നു. യോഗിക്കും അവളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അവഗണിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. വിശ്വാമിത്രനും ആ വശ്യനാണെന്നു് മതിമറന്നു. അതിന്റെ ഫലമോ ശക്തമുള്ള ജനനം. ശക്തമല്ല-ദുഷ്ടനാണെന്നു് സന്തതിയായ ഭരതന്റെ ജനനം. ഭരതൻ വാണ ഭൂമിയാകയാൽ നമ്മുടെനാടു് ഭരതമായിത്തീർന്ന സംഭവം, നമ്മുടെയൊക്കെ അഭിമാനം. ഇതിന്റെ പിറകിലെ യൊക്കെ ശക്തിയോ ദിവ്യമായ വേഷാലം. സ്ഥിതികർത്താവായ മഹാവിഷ്ണുവിന്റെ ഒരു 'ഹോബി'യാണല്ലോ മോഹിനി ചമയലും മറ്റും! ദൈവവും ഈ സംഗതികളിൽ സാത്വികനോ, സന്താനിയോ അല്ല.

ആദിപാപത്തിലും വ്യഭിചാരത്തിലുമൊക്കെ നമ്മുടെ മഹത്തായ ഇതിഹാസങ്ങൾക്കുണ്ടു് പങ്കും പങ്കുപറ്റാം. ആദിമുലങ്ങളാകാനുള്ള ഭാഗ്യവും സിദ്ധിച്ചു. മഹാഭാരതത്തിൽ ഒരു തുടർക്കഥ പോലെ വ്യഭിചാരത്തിന്റെ ഈഷൽഭേദങ്ങൾ കാണാം. സുഗ്രഹത്തിനൊപ്പം വർത്തിക്കു വളർച്ചയെറ്റുന്ന. ഭാരതത്തിനൊപ്പം കർത്താവായ വ്യാസൻതന്നെ, ഉപകരണമാകേണ്ടിവന്നു. രാജന്തിമാരായ അംബര്യം, അംബാലികയ്ക്കും കൂട്ടത്തിൽ അവരുടെ ദാസിക്കും, ആൺകുഞ്ഞുണ്ടാകാൻ. അതുകൊണ്ടു് തീർന്നില്ല ഭരതം. പാണ്ഡവനും യുതരാപ്പുക്കും സന്താനോല്പാദനശേഷി അവതാളത്തിലായി. ശാപം കൊണ്ടായാലും പാപം കൊണ്ടായാലും. ഫലമോ ഷണ്ഡതം. കതിയും മാറ്റിയും ഗാന്ധാരിയും അവരുടെ മനോധർമ്മപ്രകാരം മന്ദമവിദ്യാനെപുണ്യവും മന്ത്രങ്ങളും സമ്പാദിച്ചു് മക്കളെപ്പോറ്റി. ഗാന്ധാരി മാംസപിണ്ഡത്തെ മുറിച്ചു് മനുഷ്യക്കുഞ്ഞുണ്ടാക്കി. രാമായണത്തിന്റെ തുടക്കവും അനന്തരവുമായ അതിന്റെ അധ്യായമാണു്. വൃദ്ധനായ ശരമനസ്സ് സന്താനവൃദ്ധിക്കുള്ള സിദ്ധിയുണ്ടായില്ല. മുപ്പിലാന്റെ മൂന്നു രാജന്തിമാരും നാലുപിള്ളരെ പെറ്റതു് സംഭോഗകൃ.ഗാഢചേഷ്ടകളനുസരിച്ചല്ല. പുത്രകരമേയ്ക്കു യാഗകർമ്മത്തിലൂടെ നിവേദിച്ച പായസം ആസ്വദിച്ചാണു്. സന്താനോല്പാദനം സാധ്യമാക്കുന്ന ഹാർമോണിക് ചികിത്സയായിരുന്നുവോ പായസ സേവ? എത്ര വിരോധാഭാസമായി പരിണമിച്ച സംഭവ പരമ്പരകൾ. സന്താനഭാഗ്യത്തിനുവേണ്ടി നോയ്ബ് നോൽക്കുകയും വെളിവേദിക്കുകയും കാമകേളി തുടരുകയും ചെയ്തെണ്ടിവന്ന ഇതിഹാസ മഹാമുല്യങ്ങൾ കൈവന്ന ഇന്ത്യക്കാർ എന്ന ഭാരതീയർ ഇന്നു് കർശനമായ സന്താനനിയന്ത്രണത്തിലൂടെ തങ്ങളുടെ ഭാഗ്യേയം സ്വരൂപപ്പെടുത്തേണിതു് അനുഗ്രഹിതരോ, ശപ്തരോ ആയിരിക്കുന്നു

എന്നായാലും ഹിന്ദുക്കൾ. മറ്റുള്ളവർ
 ഒർ ആരും. ബൈബിളും. നോക്കി നമു
 ക്കിതു പറയില്ലെന്നു ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നു.
 ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾക്കു ഭൂരിപക്ഷം സന്തതി
 കളാവട്ടെ!

ഈ ചരിത്രങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം നമുക്കു
 പിരിച്ചെടുക്കാവുന്ന പാഠങ്ങൾ വെറും
 പതിവല്ല. പതിവിൽ നിന്ന് സൃഷ്ടി
 യുണ്ടാവുകയില്ല. അതിനു കതിരുതന്ന
 വേണം. വിവരക്കുട്ട ആളുകൾ വേഗ്യ
 കളെ വേട്ടയാടാൻ കോപ്പിട്ടിരിക്കാം.
 അഭിസാരികൾക്കു ഭൂപട വിധിച്ചിട്ടു
 ണ്ടാകാം. എന്നാൽ വേഗ്യകളെ പാടേ
 നിരാകരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം ഇന്ത്യയെ
 ന്ന ഭാരതത്തിന്റേതല്ല. പൊതുവേ
 ലോകത്തിന്റേതല്ല. സ്വന്തം ഭാര്യ
 യിലും വേശ്യാതന്ത്രിന്റെ അംശം ദർ
 ശിക്കുന്നതിൽ മറ്റുമല്ല അതാവശ്യമാ
 ന്നെന്ന ധാരണ പരക്കുന്നതിലും നമ്മൾ
 പരാജയമായിരുന്നില്ല. കാര്യപ്രാ
 പ്തിയിൽ മന്ത്രിയും, 'കുട്ടികളെ'യിൽ
 തേവിടിശ്ശിയും, മൊഴിയിൽ അമ്മയും,
 ക്ഷമയിൽ ഭൂമിയുമായിരിക്കണം. മാത്ര
 കാഭാര്യയെന്നും ആദ്യവചനങ്ങളുണ്ടു
 ണ്ടോ. മാത്രമല്ല, ഭാര്യ വേശ്യപോലാ
 യിരിക്കണം എന്ന ഉപദേശത്തിനു പിറ
 കിൽ ഉള്ളത് നല്ല ഉദ്ദേശ്യമാണ്. ഇനി
 മയും ഇവയും ഇയറ്റുന്ന വിവിധ രതി
 ക്രിയാരീതികളിലൂടെ ഭർത്താവിനെ സം
 തൃപ്തയാക്കണം. ഭാര്യ. അതിനുവേണ്ടി,
 വേശ്യയ്ക്കും ഭാര്യയ്ക്കും പൊതുവെ ഉപ
 യോഗപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു വഴികാട്ടി
 പുസ്തകവും ഭാരത സംസ്കൃതയുടേതോ
 യിട്ടുണ്ട്—വാത്സല്യായന മഹർഷിയുടെ
 കാമസൂത്രം. ആർഷഭൂമിയിൽ രതിവി
 ലാസ വിധങ്ങളും, ദൃഷ്ടിപ്രോക്തമെന്ന
 ത്ത് അത്യുചിതം.

വേശ്യ എന്ന തേവിടിശ്ശിയുടെ പിറ
 വി അതിവ പവിത്രമാണ്. കാമകോ
 മമായല്ല അവൾ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരി
 ക്കുന്നത്. ദേവന്റെ അടിയാൾ എന്ന
 പദത്തിൽനിന്നല്ല തേവിടിശ്ശി, തേ
 വിടിശ്ശി തുടങ്ങിയ തൽവേങ്ങും ഉണ്ടാ
 യത്ത്. അവൾതന്നെ ദേവദാസിയും.
 ദേവദാസി മനുഷ്യന്റെ ഭോഗവസ്തുവല്ല.
 നടരാജനായ പരമേശ്വരനെപ്പോലെയെ
 ഏഴുനാളികേവേലം തിരുമുഖിൽ ആടി
 പ്ലാടി അദ്ദേഹത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയാ
 ണ് അവളുടെ കർത്തവ്യം. ദേവൻ
 അവകാശപ്പെട്ടവളായതിനാൽ അവൾ
 ക്ക് മനുഷ്യരെ വിവാഹം ചെയ്യാൻ
 സാദ്ധ്യമല്ലാതായി. ദേവൻ ദേവൻ.
 മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനുമായിത്തന്നെ
 വേർപെട്ടു നില്ക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ
 ദൈവ ശാസ്ത്രവും മനുഷ്യ ശാസ്ത്ര
 വും സമ്മിശ്രമായി കഴഞ്ഞുമറിയും.
 പുജാപുഷ്പംപോലെയും പുതന്നെവേ
 ട്വംപോലെയും. ദേവദാസിയുടെ ആ
 ത്തമാവും ശരീരവും. മൊത്തത്തിൽ, നി
 ത്യേനയെന്നോണം. നർത്തനസുന്ദരനട
 രാജമുർത്തിക്കു് സമർപ്പിതം. ശിവൻ
 ശ്രംഗാരലീലകൾ ആടിരമിക്കാൻ പതി
 വ്വതയായ പർവ്വതപുത്രിയുണ്ണ്. വേശ്യാ
 സമാഗമം വിശ്വനാഥൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ട
 കാര്യവുമല്ല. ഒരു തവണമാത്രം പതി
 പററി. മോഹിനിയായ വിഷ്ണുവി

നെ ഭോഗിക്കാനുള്ള ആവേശം പിടി
 പെട്ടപ്പോൾ. മഹാദേവന്റെ ഈ ശസ്ത്ര
 പണി മലയാളികൾക്കു് ഒരനുഗ്രഹമാ
 യി. ഹരിഹരസുതനായ ശബരിമല
 ശാസ്താവിന്റെ മഹാനാമംനിമിത്തം.

ദൈവം മനുഷ്യനെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും
 ശപിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പോന്നവനാ
 ണെങ്കിലും ദൈവത്തിനും മനുഷ്യന്റെ
 ചൂഷണത്തിൽനിന്നും പൊരുതികിട്ടുന്നില്ല.
 ഈശ്വരനും ഇടവിടാതെ, ചൂഷണ
 ത്തിന് ഉപകാരപ്പെടുന്നതിനാലല്ല മനു
 ഷ്യന്മാർക്കു് ദൈവത്തോടു് അത്രമാത്രം
 ഭക്ത്യാദരങ്ങൾ? ദൈവത്തിനവകാശ
 പ്പെട്ട ദേവദാസിയുടെ ശരീരത്തിൽ കട
 നാക്രമിച്ചു് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിനും
 ദേവദാസിക്കും ദുഷ്പേരു വരുത്തിവച്ചു.
 ദേവന്റെ മണ്ണു് (ദേവസം) കൈവശ
 മാക്കിയ ക്ഷേത്ര ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാ
 ലെ, ദേവന്റെ പെണ്ണിനെയും പിടിച്ചു
 പററി മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ വെപ്പാട്ടിയും
 കാമക്കളിപ്പാട്ടവുമാക്കി. ഇതു് പുരു
 ഷൻചെയ്ത ദുഷ്ടകൃത്യം. സ്ത്രീക്കു് അതി
 നു ചിട്ടപ്പെടുത്തിവന്നു. ഈ കീഴട
 ണ്ടൽ തലമുറകളിലൂടെ ആവർത്തിക്കു
 പ്പെടുത്തേണ്ട ഒരാലാർ പരമ്പരയും അനു
 ഷ്ടാധിനിവേശംയുമാക്കിത്തീർത്തു്. പുരു
 ഷന്മേധാവിത്വം പുരോഗതി കൈവരി
 ച്ചു. സ്ത്രീകളെ തേവിടിശ്ശികളും അല്ലാ
 താവരും എന്ന രണ്ടു് വർഗ്ഗമാക്കി ഭോഗം
 വച്ചു. തായ് വഴിയാവാൻ കഴിയാതെ
 വേശ്യ കാമത്തിനു താളം മുട്ടിയു. അതി
 നുള്ള കെല്പു നഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ ശപിച്ചു.
 ജപിച്ചു. ശിഷ്ടജീവിതം ഉന്തി നീക്കേണ്ടി
 യും വന്നു. വേശ്യ ഉണ്ടായ തല്ലു; പുരുഷൻ
 ഉണ്ടാക്കിയെടുത്തതാണ്. വ്യഭിചാരം
 തന്റെ മൗലികാവകാശമാണെന്നു തുറന്നു
 പറയാൻ പുരുഷൻ അറപ്പുനടിക്കാം. പക്ഷേ
 വേശ്യാസമാഗമം അവന്റെ അലിഖിതമായ
 അവകാശ മേഖലയാണെന്നും, അഥവാ ആ
 വണമെന്ന അഭിവാഞ്ഛയെ സംബന്ധി
 ച്ചിടത്തോളം പൊതുവെ പുരുഷൻ വലിയ
 ആശയക്കുഴപ്പമൊന്നുമില്ല. സ്ത്രീ മാത്രം
 വിചാരിച്ചാൽ വേശ്യയാകില്ല. ഈ പരമാർത്ഥം
 നാം മറക്കാതിരിക്കുക. പുരുഷന്മേധാവിത്വത്തിന്റെ
 ഈ പുരോഗമനയുഗ സീമയിലും ആണു
 ണ്ടാകു് വേശ്യാവൃത്തിയോടുള്ള വിപ്ര
 തിപത്തി അത്യന്താപൂർവ്വ സന്ദർഭങ്ങളിലെ
 ആവിർഭവിക്കാറുള്ളു. തന്റെ ഭാര്യയെ
 അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു വിധത്തിൽ തനിക്ക്
 ദൈവപ്പെട്ടവരെ, വേറെ ആണുങ്ങൾ
 കേറിക്കിട്ടിരിക്കാൻ മുതിരുമ്പോൾ അയാ
 ളുടെ സഭാചാര തീവ്രത തീജ്വാല പോലെ
 ആളിക്കത്തുന്നു.

ഒരു വീണ്ടുവിചാരം വന്നപ്പോഴാണ് മേൽ
 പ്രസ്താവിച്ച പൗരുഷപ്രകടനം ഒരു വെറും
 പ്രഹസനമായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നു്
 ബോദ്ധ്യമായത്. ചുക്കി ല്ലാതെ കഷായമില്ല.
 മാർക്സിസ്റ്റാതെ ഇപ്പോൾ ലേഖനവിഷയവുമില്ല. ശരി.
 മാർക്സുകൾ മാർക്സ്; എം.ഗൽസെകൾ
 എം.ഗൽസെ; ലൈതം അലൈതമാണെങ്കിൽ
 അങ്ങനെയും. മാർഗ്ഗം തെളിയുന്നതാണ്
 നമുക്കു കാര്യം. കാറൽമാർക്സ്, ഫ്രൈഡ്രിക്
 എം.ഗൽസെ. 'ക

മുണ്ണിസ്സ്' മാറിമെന്റോ' എന്ന കൃതിയിൽ
 തീർത്തും തറപ്പിച്ചു കറിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു.
 ഇതാ ഇങ്ങനെ: "സ്വർഷാസി തന്റെ
 ഭാര്യയിൽ വെറും ഒരു ഉല്ലാസനോപകരണമേ
 കാണുന്നുള്ളൂ... നമ്മുടെ സ്വർഷാസി, തങ്ങളുടെ
 തൊഴിലാളികളുടെ ഭാര്യമാരും പുത്രന്മാരും
 വരുത്തിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും—സാധാരണ
 വേശ്യകളെപ്പോലെ പറയേ വേണ്ടല്ലോ—സം
 തൃപ്തികൊള്ളാതെ, തങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരുടേയും കളുവെറുങ്ങ
 ഉെ വശീകരിക്കുന്നതിൽ അതി മേമായ സന്തോഷം
 കണ്ടുതുറന്നു." നമ്മുടെ കാബറേറ്റത്തവി
 റോയികൾ എന്നു റിത്തറ വിഭാഗം അനുഭവപൂർവ്വകമാണ്
 ഈ അഭ്യൂഹം. സ്ത്രീപുരുഷ ബന്ധം എത്ര
 അറുവപ്പോയി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്ന്
 കൂടുതൽ ആലോചിക്കാൻവേണ്ടി.

സ്ത്രീകളിൽ പൊതുവേയും, വാർഷ്ടികളിൽ
 വിശേഷിച്ചും, മനുഷ്യത്വം കണ്ടെത്തിയതു്
 കവികളും പ്രവാചകന്മാരും മാണ്. മറ്റുള്ളവരായികും പേരും രണ്ടു്
 കൂട്ടരേയും സംഭോഗശ്രംഗാരലീലാവിനോടു
 ത്തിനു വിധേയമാക്കി, പിൽ പാടു് അവരെ പരി
 ഹസിക്കുകയും അവരിൽ പഴിചാടുകയും ചെയ്തു്
 മാനുന്മാരായി തെളിയുന്നവരാണ്. ബുദ്ധൻ
 അംബലാലികയെ ധർമ്മശ്രീയായി കരുതിയില്ല
 വേശ്യയെക്കൊല്ലാൻ കല്പിച്ചതാവരോടു്
 യേശു മിശിഹ അളിപ്പെട്ടതു് പാപം ചെയ്യാത്തവൻ
 കല്പിതമല്ല. ഗീതഗോവിന്ദൻ ബുദ്ധനെയും
 ക്രിസ്തുവിനെയും അതിശയിച്ചു് ഏറെ മുന്നോട്ടുപോയി,
 രസരാജവിരാജിത വിനോദങ്ങളിൽ നേരിട്ടുപങ്കാളി
 യായി. മാംസഭവികാരത്തിന്റെ മാർകുലഹരിയിൽ
 മതിമറന്നു കൂത്താടുകയും ഒടുവിൽ ഒരു സന്യാസി
 യെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു വാസവത്തയുടെ കഥയാണു്
 കരുതുന്ന. സന്യാസിതയായ ഉപഗൃഹ്ണീ സമയമായപ്പോൾ
 അവളെ സന്ദർശിച്ചു. തിക്താരവേങ്ങും ആണെന്നറിയാതെ
 ഭോഗലാലസതയിൽ അഭിമുഖിതമായി, പിന്നീടൊരിക്കൽ
 തന്റെ തിരുമുഖം തിരിയും. നശിക്കുകയും നശിപ്പിക്കുകയും
 ആയിരുന്നവൻ ബോദ്ധ്യമായപ്പോൾ, ഉദാത്തമായ
 വിരക്തിയിലും ഭക്തിയിലും എത്തിച്ചേർന്ന പിംഗളയുടെ
 വിപരീതാനുഭൂതികൾ ഉള്ളതിന്റെ കവിതയിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
 വള്ളത്തോളിന്റെ കൊച്ചു കൊച്ചു സുന്ദരിയെ മഗ്ദലനമറിയവും ഉണ്ണ്.
 കവികൾ വേശ്യകളെ കല്പിതത്തിലിട്ടില്ല. സ്വതസ്സിദ്ധമായ
 ചൊല്ലുകൾക്കു് എറിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്ത്രീയിൽ അവർ സൃഷ്ടിക്കണമെന്നു്
 സ്ഥിതി കണ്ടെത്തി. സംഹാരവും കണ്ടെത്താതിരുന്നില്ല.

മഗ്ദലനമറിയത്തോടു് തീരെ നീതി ധർമ്മങ്ങൾ
 പുലർത്തിയിട്ടില്ല, തിരുസഭ എന്നൊരു അഭിപ്രായം
 എനിക്കുണ്ട്. അതൊരു പരാതിരൂപത്തിൽ ഇവിടെ
 പകർത്തിവയ്ക്കാൻ ഞാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നു.
 മഗ്ദലനമറിയം ഒരിക്കൽ വേശ്യയായിരുന്നു.
 യേശു മിശിഹായ്ക്കു് അറിയാത്ത രഹസ്യമല്ല
 അത്. എന്നിട്ടും ആ സ്നേഹമുർത്തി അവളിൽ
 പ്രസാദം

വർഷിച്ചു. അയൽക്കാരെ സ്നേഹിക്കാൻ
 മനുഷ്യരെ ഉപദേശിച്ച പരിശുദ്ധ പ്രവാചകൻ
 തന്റെ തൊട്ടടുത്തുവന്നു് മാപ്പും കരുണയും
 കൈമാറിവെട്ടെ ആ ശീർവദിക്കാതെ വിടുമോ?
 പശ്ചാത്താപത്തിലൂടെ പ്രായശ്ചിത്തം അനുഷ്ഠിച്ച
 പഴയ വേശ്യയ്ക്കു് യേശു വെളിച്ചമായി—
 അകത്തും പുറത്തും. ക്രിസ്തുവിനോടു് ഇത്ര
 മാത്രം ഭക്തിബദ്ധമാനാദരങ്ങൾ അപ്പോസ്തലന്മാർ
 കൂടി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കാറിട്ടയില്ല.
 തിരുസഭയുടെ ജനയിതാവായ ശിമോൻ
 പത്രോസിനൊക്കളും പവിത്രത നേടി.
 ക്രിസ്തുവിൽ ലയിച്ചു ചേർന്നവരായിരുന്നില്ലേ
 മഗ്ദലനക്കാരി മറിയം? യേശുവിനെ ദർശിച്ചശേഷം
 ആ മഹിമാമണി പാപമെന്നതെ ചെല്ലിപ്പു.
 പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ മാത്രം അനുഷ്ഠിച്ചു്;
 മിശിഹായുടെ വത്സലശിഷ്യയായി. ഇത്രയും
 മഹത്തായ ആത്മീയപരിവർത്തനം മനുഷ്യ
 പരിവർത്തനത്തിൽ എത്രപേർക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്?
 സ്ത്രീ ചഞ്ചല മനസ്സാകയാണെന്നു ഒരു ചാർത്തുണ്ണ്,
 ദോരോപണം. ശാരീരികമായ ഉപചാരവൃത്തിയിലൂടെ
 ചാരവൃത്തിയും ചെയ്യാൻ സ്ത്രീകളെ അധികാരികൾ
 നിന്ദാശിക്ഷിച്ചു. പരിത. അന്നും ഇന്നും ഉണ്ണ്.
 എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ ഒന്നിക്കൊടുത്തതു് ഒരു
 പുരുഷനാണ്, യൂദാസ്. നിയമവന്റെ കൂട്ടുകാരനാണോ
 എന്ന ചോദ്യമുണ്ടായപ്പോൾ അവനെ ഞാൻ
 അറിയുകയേ ഇല്ല; ഇവണ്ണം. മുഖം തളിപ്പറഞ്ഞതാരു്?
 ശിമോൻ പത്രോസ് പത്രോസ് എന്നാൽ പാറ.
 ആത്മരക്ഷാപ്രശ്നമായപ്പോൾ ആ പാറപോലും
 പിളർന്നു പിഴച്ചുപോയി. പണ്ടെന്നോ മറിയം
 ശരീരംകൊണ്ണ് വ്യഭിചരിച്ചതേയുള്ളു. പത്രോസ്
 ആത്മാവുകൊണ്ണ് അതു ചെയ്തതു്. രണ്ണ്
 പെരുങ്കള്ളന്മാർക്കു് നടുവിൽ ചുട്ടനിന്നു.
 ചിന്തി കരിശിൽ കിടന്നു പിടഞ്ഞ മുക്കിരീടമണിഞ്ഞ
 രാജാവിനെ ഉപചരിച്ചതു്, ആ ദിവ്യബലിക്ക്
 സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതു്. പുരുഷനാണു്. കണ്ണിൽക്കണ്ണ്
 വീർപ്പുവിടാതെ വിസ്മയംകൊണ്ണുന്നിന്നു് രണ്ണ് സ്ത്രീകൾ
 മാത്രമാണ്. രണ്ണ് മറിയംകൾ. അമ്മയായ കന്നിമറിയവും,
 കന്നിയല്ലാതായിട്ടും അമ്മയാവാതെ മിശിഹായുടെ
 പരമ ഭക്തയായി സ്വയം മറിയം മഗ്ദലനമറിയവും.
 മനുഷ്യജാതിയിലൊന്നിന്നു് എത്രത്തോളം പുണ്യവും
 ദിവ്യത്വവും സംഭരിക്കാമോ അത്രയും കൈവരുത്തിയ
 ഒരുത്തിയാണു് മഗ്ദലനക്കാരി. അവൾ പുണ്യവാളുമാരെക്കൊന്നും
 പുണ്യവതിയാണു്. അപ്പോസ്തലന്മാർക്കുപുറം
 യേശുദേവന്റെ തിരുമുഖിൽ സാന്നിദ്ധ്യം നേടിയവൾ.
 ശിമോൻ പത്രോസിൻ നിന്നാ രംഭിച്ചു്, തിരുസഭയ്ക്കു്
 അഗ്രാസനം വഹിച്ചു്, ക്രിസ്തുവിന്റെ എത്രയത്ര പ്രതിപുരുഷന്മാർ
 വന്നു പോയി? മഗ്ദലന മറിയംകു് പുണ്യവാളത്തിയുടെ
 പരിവേഷം ചാർത്താത്തുള്ള മഹാ മനസ്സാകയാണു്
 മതബോധാധിക്യമോ ഒരൊറ്റ മാറ്റാപ്പയ്യപോലും
 ഇന്നോളം ഉണ്ടായില്ല. എന്നെങ്കിലും ഈ തെറ്റി
 തിരുത്തപ്പെട്ടോ? വെക്കിക്കാൻ അര

ദൃഷ്ടിയും വേശ്യയും

ശ്രീരാമകൃഷ്ണപരമഹംസൻ പറഞ്ഞ കഥ

പണ്ണ് പണ്ടൊരിക്കൽ ഒരു ദൃഷ്ടി തപസ്സ് ചെയ്തു താമസിച്ചിരുന്നു. തൊട്ടടുത്തു തന്റെ തൊഴിലെടുത്തു് ഒരു വേശ്യയും. വിടന്മാർ ഇടവിടാതെ തേവിടിശ്ശിയെത്തേടിയെത്തി. ഈ കാഴ്ച ദൃഷ്ടിയെ തുലോം അസ്വസ്ഥനാക്കി. ഓരോരുത്തർ വന്നുപോകുമ്പോഴും ദൃഷ്ടി ആശ്രമത്തിനുമുമ്പിൽ ഒരു കല്ലെടുത്തുവെച്ചു. കല്ലുകൾ പെരുകിപ്പെരുകി ഒരു കൂമ്പാരമായി. അയൽക്കാരിയായ വേശ്യയെപ്പോലും പാപം കണ്ടുകിടയതു പോലെ. ദൃഷ്ടി വളരെയേറെ കണ്ണിതപ്പെട്ടു.

കല്ലും പല്ലും കരുതിവയ്ക്കാതെ കാലൻ പാപപുണ്യങ്ങൾ കണക്കിട്ടു വയ്ക്കുന്ന സമയമായപ്പോൾ യമകി കരന്മാർ ദൃഷ്ടിയേയും വേശ്യയേയും പരലോകത്തിലേക്കു് കെട്ടിയെടുത്തു. ദൃഷ്ടിയെ കൊണ്ണുപോയതു് നരകത്തിലേക്കു്. വേശ്യയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും.

ആയുഷ്കാലം മുഴുവനും ദൈവ പ്രീതിക്കായി തപസ്സുചെയ്തു തന്നെ നരകത്തിലേക്കും, വ്യഭിചാരം മാത്രം ചെയ്തപോന്ന അയൽക്കാരിയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കും അയച്ചുതെത്തു്? ദൃഷ്ടി യമനോടാരാഞ്ഞു. ധർമ്മരാജാവു് ഉത്തരമരുളി: വേശ്യ അവളുടെ ധർമ്മമാണു് കർമ്മത്തിലൂടെ ചെയ്തതു്. ശരീരംകൊണ്ണ് പാപം ചെയ്തപ്പോഴും അവളുടെ ആത്മാവു് പരിശുദ്ധമായിരുന്നു. താങ്കളനുഷ്ഠിച്ചതു് ദൃഷ്ടിധർമ്മമല്ല. തപസ്സു ചെയ്യുമ്പോൾ താങ്കളുടെ ആത്മാവു് ഈശ്വരനിൽ അല്ലായിരുന്നു. അയൽപക്കത്തെ വേശ്യയിലായിരുന്നു. ശരീരംകൊണ്ണ് ദൃഷ്ടി വൃത്തി ചെയ്യുകയും മനസ്സുകൊണ്ണ് പാപ ചിന്തയിലേപ്പെട്ടുകയുമാണു് താങ്കൾ ചെയ്തതീർത്തതു്. അതിനാൽ ദൃഷ്ടിയായ താങ്കൾക്കു് നരകം; വേശ്യയായ അയൽക്കാരിക്കു് സ്വർഗ്ഗം. ഇതാണു് നീതി, ന്യായം, ധർമ്മം.

മനയിലെ അരു. പെരു. രഹസ്യങ്ങൾ ആരറിഞ്ഞു, ആർക്കറിയാം? സാത്താ നർഹിക്കുന്നതു് സാത്താനെന്ന ന്യായപ്പടി മാർക്സിസം സ്ഥാനം കല്പിച്ചു. ഉന്നതവൈഷ്ണവ ലിബറൽസിസം ഉള്ളിക്കാർക്കും ഈ വിഷയത്തിൽ നീതി നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള മനസ്സാന്നിദ്ധ്യവും വിദ്യവബോധവും ഉണ്ടാകുമോ? കണ്ടറിയേണ്ട കാര്യം.

മഗ്ദലനക്കാരി മറിയയ്ക്കു് പുണ്യവാളപദം നൽകാൻ അമാന്തിച്ച ക്രിസ്തുവെ തിരുസഭയെപ്പോലെ തന്നെ, തെറ്റിത്താതെ, അനുവർത്തിച്ചു കൊണ്ടു് അരുണവരാണു് നസ്രതിരി സമുദായവും യോഗക്ഷേമ സഭയും. കറിയേടത്തു താത്രിയുടെ ഒരു പ്രതിമ ശുക്ലപുരത്തോ അതുപോലെ എവിടെയെങ്കിലുമോ വയ്ക്കാൻ അവരെത്തേ ഇതുവരെ മുതിരാത്തതു്? ഛായാപടം ഇല്ലാത്തൊരു രൂപ സാദൃശ്യം ചാലിച്ചു. ചമയിച്ചുമെട് കാൻ വയ്ക്കാത്തൊ? രൂപത്തിനേക്കാൾ രൂപമുഖമായ പ്രാധാന്യം ഭാവത്തിനു കൊടുക്കാമല്ലോ. ഒരു മഹാരാജാവിനായിട്ടു ചെട്ടുരിട്ട ചാവക്കാക്കൻ ഉഗ്രതയാർന്നു് ഒറ്റ ചിലമ്പോങ്ങിനിൽക്കുന്ന കണ്ണുകിപ്രതിമയെപ്പോലെ, താത്രിയുടെ പ്രതിമാശില്പം പ്രകടമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കാനെന്നു പ്രയാസം? ആത്മനാ

രായ സ്മാർത്തപരിഷ്കാരുടെ സമക്ഷത്തിലേക്കു് ക്ഷമാപുർവ്വം വിരൽ നീട്ടി, മോതിരമെടുത്തു കാട്ടി "ഈ അംഗുലീമാലന്റെ" പേരും പ്രഖ്യാപിക്കട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു നിന്ന താത്രിയുടെ സമർത്ഥഭാവം വെണ്ണക്കല്ലിലും ചെമ്പിലും കരിങ്കല്ലിലും വെറും സിമന്റിലും വിശ്വോത്തര വിസ്മയമായിരിക്കും, പേർത്തു! തീർത്തു! ഇതിനു പാറയില്ലെങ്കിൽ യോഗക്ഷേമസഭ മുൻകൈയെടുത്തു് വി. ടി.യുടെ ഓർത്തോ കലാശാല രൂപപ്പെടുത്തിയതു പോലെ, ഒരു കറിയേടത്തു താത്രി സ്മാരക വനിതാ കോളേജ് ഏർപ്പെടുത്താനെന്നതിനു താമസിക്കുന്നു? സാക്ഷാൽ കോളേജ്. "നല്ല ശിക്ഷ"യായി സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ "സമാന്തര" മൊന്നെങ്കിലും!

ആനയ്ക്കു മണിക്കെട്ടേണ്ട. പൊന്നുംകടത്തിനു പൊട്ടുവേണ്ട. ഈ പഴമൊഴികൾ പിഴിഞ്ഞുററി കറിയേടത്തു താത്രിക്കെത്തിനു സ്മാരകം, സ്മാർത്ത വിചാരത്തിനപ്പുറം എന്ന് ചോദിക്കാവുന്നതാണു്. പക്ഷേ, ശുദ്ധന്മാർക്കു നിരക്കാത്ത നന്ദികേടു് ഈ ചോദ്യത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചു കിടക്കുന്നു. വേശ്യാവൃത്തിക്കും അശ്ലീല കൃത്യങ്ങൾക്കും ദൃശ്യീയ ദോഷാലങ്കാരങ്ങൾക്കും ദൃഷ്ടിതവലയത്തിൽ

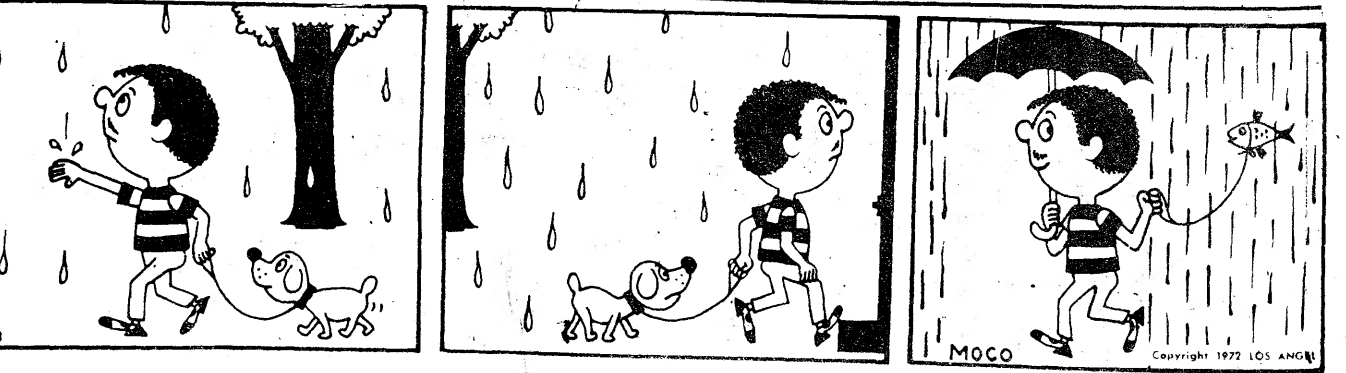
കലാകൗമുദി 16 കലാകൗമുദി 17

പ്രകൃതികൾക്കും അല്ല സാമാനം, നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിലെ നവോത്ഥാനനായികളാണ്. ആ നായിക താത്വികയാണ്. അറിവിനോടൊപ്പം നേരിനോടും നെറിയോടും ആഭിമുഖ്യമുള്ള അന്തർലോകത്തെ അതു തുറന്നുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സംഘം ചേർന്ന് ജീവിത ശുദ്ധീകരണ സംരംഭത്തിന് സാമുദായിക നവോത്ഥാനത്തിന്. അർത്ഥവത്തായ പ്രസ്ഥാനം തങ്ങൾക്കവശ്യം വേണമെന്ന ബോധം. നമ്പൂതിരിമാരിൽ കത്തിവെള്ളാൻ കൂറിയെടുത്ത താത്വിക അന്തർലോകത്തെ കഴിഞ്ഞു. സംസ്കൃതത്തിൽ സങ്കീർണ്ണങ്ങളും, തോറങ്ങളും, തത്ത്വചിന്താസങ്കല്പം, ഏറ്റവും ഏറ്റവും പാടിയാ ആഭിമുഖ്യം പോലും തോറ പിന്മാറ്റിയൊരിടത്തു് അദ്ധ്യാത്മീയ യായ താത്വികതയെക്കൊള്ളാതെ വെറും പെറ്റു. താത്വികത ചിത്രവും ചരിത്രവും എല്ലാ തലത്തിലും ചിത്രപ്പെടുത്തുന്നതിലും; എന്നാൽ അശക്തിപാതം പോലെ ആഞ്ഞടിച്ചു് നമ്പൂതിരി സമുദായത്തെ ഞെട്ടിക്കാൻ താത്വിക സഭയെത്തിയ്ക്ക് സാധിച്ചുവെന്നത് സത്യമാത്രമാണ്. സത്യത്തിന് മുൻപിൽ പിൻതിരിഞ്ഞിരുന്നു ഗായത്രി ഉരുവിട്ടിട്ടും വേദാന്തമുറച്ചിട്ടും യാതൊരു ഫലപ്രാപ്തിയുമുണ്ടായില്ല. നേരിനെ നേരെ ചൊല്ലേ എതിരിടുകയാണ് വേണ്ടത്. കറേ നമ്പൂതിരിമാർക്ക് അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ പ്രത്യേകനമതിയ്ക്ക് മമതാബദ്ധവും, സർവ്വോപരിധി രോദാബദ്ധവും ഉണ്ടായി. താത്വിക സംഭവം കഴിഞ്ഞു് രണ്ടു മൂന്നാണിനിയലാണു നമ്പൂതിരിമാരുടെ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ നാനാ കറിക്കാൻ യോഗക്ഷേമസഭ ആരംഭിച്ചത്. "കാക്കയും വന്നു പനമ്പഴവും വീണു." എന്ന ചൊല്ലനുസരിച്ചുള്ള സന്ദർശനവസ്ഥയൊന്നും ഇതിലില്ല. കൊല്ലവർഷം 1080-ൽ താത്വിക സംഭവം പിന്നിടല്ല. കൊല്ലത്തു് കിടയിൽ യോഗക്ഷേമസഭയുടെ ഉരുവം. താത്വിക മാത്രമല്ല ഒരു ക്ഷത്രിയ സ്ത്രീയും യോഗക്ഷേമസഭയുടെ രൂപവല്പരണത്തിൽ പരോക്ഷമായ പങ്കാളിത്തം ഉണ്ടത്രേ. രണ്ടു മൂന്നു മുമ്പ് ഒരു 'യോഗക്ഷേമം' വിശേഷപ്പതിപ്പിൽ, സഭയുടെ സെക്രട്ടറി കൃഷ്ണൻനമ്പൂതിരി എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ഈ സംഗതി സൂചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതാണ്ട് താത്വിക സംഭവം ഉണ്ടായതിനു മുമ്പോ, പിമ്പോ, കൊച്ചി രാജകുടുംബത്തിൽ ഉണ്ടായ സല്ലാപമാണ് കഥാവസ്തു. രാജകുടുംബത്തിൽ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ചെമ്പുതുപോന്ന നാലഞ്ചു നമ്പൂതിരിമാർ ഒരു വെടിവെട്ടുമട്ടിൽ, പാരമ്പര്യമായി അവർക്ക് ഓത്തുചൊല്ലുവാൻ ഉള്ള മിടക്കം മനസ്സുമാറ്റം. വിസ്തരിച്ചുവർണ്ണിക്കുകയായിരുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ഇതെല്ലാം കേട്ടിരുന്ന ഒരു പെൺതമ്പുരാൻ—അവിടെ സന്നിഹിതനായിരുന്ന ഒരു സംഭവത്തെപ്പറ്റി നമ്പൂതിരിയുടെ ഭാര്യപാദം. 'അലങ്കരി'ക്കേണ്ടിവന്ന സ്ത്രീക്ക്—ഈ വിവരങ്ങൾ തീരെ രസിച്ചില്ല. തന്നെയല്ല, അവർക്കു കലശലായ അവജ്ഞയും ശൂന്യതയും ഉണ്ടായി. പെൺതമ്പുരാൻ തിരിച്ചടിച്ചു: "ഈത്തും കൂത്തുമല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു് കഷ്ടം പുതിയ യാതൊരുവിധമില്ല. നിങ്ങളുടെയൊക്കെ മക്കളെ പെറ്റുപോറ്റേണ്ടിവരുന്ന തങ്ങളുടെ വിധിയെന്തെന്ന് കഷ്ടം." അവർ പിന്നെയും ഇതേ മട്ടിൽ എന്തൊക്കെയോ മുഖത്തടിച്ചു പറഞ്ഞു. സംഭവത്തെപ്പറ്റി നമ്പൂതിരിമാർക്ക് ജാളിത. തിരുമേനിക്കുണ്ടാകാൻ എതിരും പറഞ്ഞില്ല. ശമ്പളം പറ്റി മൈഥുനം അനുഷ്ഠിച്ചു് രാജകുടുംബത്തിന് മക്കളെ സംഭാവന ചെയ്യാൻ നിവൃത്തിയായ സംഭവത്തെപ്പറ്റി ലോകം പ്രസംഗസമാശ്വര്യം നാസ്തിയാകയാൽ അവർ ഈ മാനക്കേട് അകത്തൊളിപ്പിച്ചു്, പുറമേയ്ക്കു് ഇളിപ്പിച്ചു ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, തമ്പുരാട്ടിയുടെ കണ്ണു് അവരെ കണക്കിനു നോവിച്ചിരുന്നു എന്ന് പിൻക്കാലസംഭവം വെളിവാക്കി. കൊല്ലവർഷം 1082-ലോ മറ്റൊരു യോഗക്ഷേമസഭയുടെ തുടക്കം കുറിക്കാൻ ഇതുകൂടിയാണ് ആകെ ബെതുപേർ മാത്രം. അവരിൽ പെൺ തമ്പുരാന്റെ അധികക്ഷേപം ക്ഷേപിക്കേണ്ടിവന്ന നമ്പൂതിരിമാർ നാലഞ്ചുപേർ ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ.

യോഗക്ഷേമസഭാരൂപവൽക്കരണത്തിലും അതുവഴിയുണ്ടായ നമ്പൂതിരിയുടെ നവോത്ഥാനസംരംഭത്തിലും കൊച്ചിത്തമ്പുരാട്ടിക്ക് പരോക്ഷമായ പങ്കു ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ് വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാടിന്റെ വിശ്വാസം. താത്വിക പുറമേ മറ്റൊരു സ്ത്രീയും ഭാഗഭാഗിത്വം ഉണ്ടെന്ന അഭിപ്രായം വി. ടി. യുടേതായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീകഥാപാത്രത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ചതും സ്ത്രീയുടെ പേരുള്ളതായ ഒരു നോവലിന്—ഒറ്റൊരു ചതുരമനോഹരൻ ഇന്ദുലേഖയ്ക്കു്. നമ്പൂതിരി

അത്തിന്റെ നല്ല വശങ്ങളെല്ലാം കളഞ്ഞു കളിച്ചു വെള്ളത്തടയ്ക്കു മന്ത്രം ആളായി ഇന്ദുലേഖയിൽ അവതാരമെടുത്ത സുരിനമ്പൂതിരിപ്പാടിന്റെ ചിത്രം നമ്പൂതിരിമാരെ ഇരുത്തി ചിന്തിപ്പിക്കാനും ഇളകി പ്രവൃത്തിപ്പിക്കാനും കാരണമായി. "ഇന്ദുലേഖ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഏലംകളും മനയ്ക്കൽ ശങ്കരൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇന്നത്തെ ഇ. എം. എസ്. ആകുമായിരുന്നില്ല." അമ്പതുക്കളുടെ ആദ്യത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ പോർട്ടുഗീസിലാളികളുടെ സാംസ്കാരിക സമ്മേളനം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത പ്രസംഗിക്കുവേണ്ടി വി. ടി. തന്റെ സ്വതസ്സിദ്ധമായ ശൈലിയിൽ അറുത്തു മുറിച്ചു് ഈ പ്രസ്താവന ചെയ്തു. നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിന്റെ ഉന്നമനോദ്യമങ്ങളിൽ മുഖ്യ ഉജ്ജ്വലനശക്തി താത്വികതയായിരുന്നുവെന്ന് വി. ടി. പലപ്പോഴും തുറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, പ്രസംഗങ്ങളിലും എഴുത്തിലും, എന്നോട് നേരിട്ടും. 'കാലാന്തരത്തിന്റെ കലാപക്കാരൻ'യായിത്തീർന്ന കറിയേടത്തു താത്വികത കഥ പുതിയ നമ്പൂതിരി സമുദായത്തിന്റെ കഥയും വ്യക്തമായതും ചെറുതായ കാര്യമല്ല. പെണ്ണൊരുമ്പെട്ടാൽ ബ്രഹ്മണമാത്രമല്ല ബ്രാഹ്മണർക്കും തടക്കാനാവില്ല എന്ന പുത്തൻ ചൊല്ലിന്റെ ഉടമ തുടക്കത്തിൽ താത്വികയുടേതെന്നെ. ഇപ്പോൾ ഈ തനിയുടെ, പൊതുവുമായിലേക്കു ലയിക്കേണ്ട ഘട്ടവുമായിക്കഴിഞ്ഞു.

എല്ലാ കണക്കും, കൂടിയും കിഴിച്ചു. തിട്ടപ്പെടുത്തിത്തീർത്തശേഷം പുതിയ രീതിയിൽ എല്ലാം കാണാവുന്നതത്രെ. താത്വികത പ്രതിമ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു് പ്രായശ്ചിത്തത്തിനോ, അവരുടെ പേരിൽ വനിതാകോളേജ് തുറന്ന് പശ്ചാത്താപകൃത്യത്തിനോ ആരും തുനിഞ്ഞിരുന്നില്ലെങ്കിലും വലിയ തരക്കേടൊന്നും വരാതില്ല. മറ്റൊരു കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ നോക്കിയാൽ കറിയേടത്തു താത്വിക കറിയത്തോ പെരിയത്തോ ആയ പ്രതിമയെന്തിന് അവരുടെ പ്രതിഷ്ഠ മനസ്സിലുണ്ടെങ്കിൽ? രാത്രി കഴിഞ്ഞു് ഇതും ചൊല്ലി പ്രഭാതവേദിയും വേണ്ട. അബദ്ധവും സുബദ്ധവും അറിഞ്ഞു പെരുമാറുന്ന പ്രകടമായ, പ്രതിഭാശാലീനതയോടുകൂടുന്ന, പ്രബുദ്ധത മലയാളനാട്ടിൽ മനുഷ്യരുടെയാകാമെന്ന. സിദ്ധിയും പ്രസിദ്ധിയും ആയിത്തീരുകമെങ്കിൽ...!! (അവസാനിച്ചു.)

കലാകൗമുദി 18

പിന്നോക്കവിഭാഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ പരിപാടികളിൽ ഏറ്റവും പ്രശസ്തമായ വിജയം ഒരു പക്ഷേ ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകളുടെ രംഗത്താണ് നാം നേടിയിട്ടുള്ളത്.

ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകൾ

തിരുവനന്തപുരം വലിയതുറ ഗവൺമെന്റ് റീജിയനൽ ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളിൽനിന്ന് ഇക്കാലം എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയ്ക്കു ചേർന്ന ഇരുപത്തിയെട്ടു കട്ടികളും ജയിച്ചു. ഇരുപത്തി ഏഴുപേർക്കും ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് കിട്ടി. നൂറുശതമാനം ജയം, തൊണ്ണൂററുമ്പോൾ ശതമാനം ക്ലാസ്സ്. അത്യന്തം സുതൃപ്തമായ ഒരു പരീക്ഷാ വിജയമാണ് ഇത്.

വലിയ തുറയിലെ ഈ വിദ്യാലയം കൂടാതെ പൂർണ്ണവിജയം നേടിയ മറ്റു മൂന്നു ഗവണ്മെന്റ് റീജിയനൽ ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകളും കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇരുപത്തിയെട്ടുപേർ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേർന്ന തേവര സ്കൂളും, പത്തു കട്ടികൾ മാത്രം പരീക്ഷയ്ക്കു് ഇരുന്ന താൻതർ സ്കൂളും, പത്തൊൻപതുപേർ പരീക്ഷയ്ക്കു ചേർന്ന ബേപ്പൂർ സ്കൂളുമായിരുന്നു അവ. എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയിൽ എല്ലാ കട്ടികളും ജയിച്ച ഈ മൂന്നു ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകളിൽ, വലിയ തുറയെ അപേക്ഷിച്ച്, ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് ശതമാനം വളരെ കുറവായിരുന്നു. പത്തുമ്പത്തു ശതമാനത്തോളം മാത്രം.

അഴിക്കലും തിരുവാത്തുറയിലുമുള്ള മറ്റു രണ്ടു ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകളിലും തൊണ്ണൂറു ശതമാനത്തിൽ കുറയാത്ത വിജയം ഉണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് പതിനഞ്ചു ശതമാനത്തിൽ ഏറെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഇക്കഴിഞ്ഞ എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷയിൽ എല്ലാവരും ജയിച്ച നമ്മുടെ പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ ഏറ്റവും കുറവായ വിജയം ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളിലായിരുന്നു. പത്തൊൻപതു പരീക്ഷാർത്ഥികളും ജയിച്ചു എങ്കിലും രണ്ടുപേർക്കു മാത്രമേ ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ്സ്

ഡോ. ബാലകൃഷ്ണകുമാരൻനായർ

പരീക്ഷാവിജയവും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും

കേരളക്കരയേക്കാൾ കൂടുതൽ വിസ്മൃതം ആയ ഒരു സമുദ്ര വിഭാഗം, കേരളത്തോടുതൊട്ടു്, ഭാരതീയരായ നാം അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് ഉണ്ടാകാവുന്ന ആദായം സാധാരണക്കാരായ നമ്മുടെ സഹോദരി സഹോദരന്മാർക്ക് അധികം ലഭ്യമാകണമെങ്കിൽ അതിന് അനുയോജ്യം ആയ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകി അവരെ കഴിവുള്ളവർ ആക്കേണ്ടതില്ലേ?

5

മത്സ്യബന്ധന രംഗത്തെ സർക്കാർ സ്കൂളുകൾ

കിട്ടിയുള്ളു. പതിനൊന്നു ശതമാനത്തോളം മാത്രം. ഇരുപത്തിയേഴു പരീക്ഷാർത്ഥികളിൽ ഇരുപത്തിയേഴു ജയിച്ച അഴിക്കൽ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഒരു കട്ടികൾ മാത്രമേ ഒന്നാം ക്ലാസ്സ് കിട്ടിയുള്ളൂ. നാലുശതമാനത്തിൽ കുറവ്. സംസ്ഥാനശരാശരിയുടെ മുന്നിലൊന്നു മാത്രം. അതിൽ ആശങ്കാഗതിന് ആവശ്യമുണ്ടോ?

പിന്നോക്കസമുദായങ്ങളുടെ പഠനകേന്ദ്രങ്ങളിൽ പൂർണ്ണവിജയത്തിനാവണം കൂടുതൽ ആക്കം. ആ കൂട്ടത്തിൽ കൈവരുന്ന ക്ലാസ്സ് കൊണ്ട് നാം തൃപ്തിപ്പെടേണ്ടതു് ആണ്. ഒന്നാം ക്ലാസ്സിലെ

വേണ്ടി ഓടിച്ച് ഒട്ടേറെപ്പേർ കഴിയിൽ ആവുന്നതിൽ വലിയ മേന്മ ഒന്നും വരാതില്ലതന്നെ. ആദ്യം പാസ്സ്, അതിൽപ്പരം ക്ലാസ്സ് എന്ന നിതിയാവണം. അവശവിഭാഗങ്ങളെ അക്കര കേറാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടതു് എന്നു തോന്നുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ കൂടുതൽ കഴിവുള്ള കട്ടികൾക്കു് പ്രത്യേകം പ്രോത്സാഹനം നല്കി അവരുടെ വിജയത്തിന്റെ മേഖല അപകടമാകുന്നതിനു വേണ്ട പരിശ്രമവും നടത്തേണ്ടതുണ്ട്. ഐ. എ. എസ്. മുതലായ പരീക്ഷകളിൽ ജയിക്കുന്നതിന് അവശവിഭാഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന ശ്രമം എസ്. എസ്. എൽ. സി. പരീക്ഷാതലം മുതൽ തുടങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പെറ്റു വളർത്തിയല്ലാ പെണ്ണുകെട്ടുന്നതു് എന്ന വാദം ഇവിടെ സ്വീകാര്യം ആക്കേണ്ടതില്ല. കാക്കശ്ശേരിയുടെ കാര്യത്തിൽ പേറിനുമുന്നെ പരിശീലനം തുടങ്ങി എന്ന കഥയുമുണ്ട്.

ഫിഷറീസ് സ്കൂളുകൾ

മത്സ്യബന്ധനത്തിന്റെ പേരിൽ നടത്തപ്പെടുന്ന വിദ്യാലയങ്ങളിൽ മറ്റൊരു വിഭാഗമാണ് ഫിഷറീസ് സ്കൂളുകൾ.

ഗവൺമെന്റ് ഫിഷറീസ് ടെക്നിക്കൽ സ്കൂളുകൾ			
സ്കൂൾ	പരീക്ഷാർത്ഥികൾ	വിജയം(%)	ക്ലാസ്സ്(%)
വലിയതുറ (തിരുവനന്തപുരം)	29	100	93
തേവര (എറണാകുളം)	22	100	27
താൻതർ (തിരൂർ)	10	100	20
ബേപ്പൂർ (കോഴിക്കോട്)	19	100	11
അഴിക്കൽ (കണ്ണൂർ)	27	92	4
തിരുവാത്തുറ (ചാവക്കാട്)	20	90	15
	127	97	32

കലാകൗമുദി 19

കലാകൗമുദി 21

നളിനി ബേക്കൽ

സമതലങ്ങളിലെ കൊതുക്കൽ

പകൽ മുഴുവൻ ആരോ അപഹരിച്ചു വയ്ക്കുന്ന എന്റെ വിചാരവും. സ്വാതന്ത്ര്യം തിരിച്ചുകിട്ടുന്നത് ഈ മദ്ധ്യയാമത്തിലാണ്. കഴിഞ്ഞ പകലുകളിലെ തീക്ഷ്ണമായ സൂര്യപ്രകാശത്തിന്റെ മിന്നുന്ന ശൂന്യതയെക്കുറിച്ച് നിരാശയോടെ, പെട്ടെന്ന് പൊടിഞ്ഞു വരുന്ന അമർഷത്തോടെ സ്വതന്ത്രമായി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്നതും അപ്പോഴാണ്. പുതിയ വികാസത്തിന് വേണ്ടിയുള്ള ഉൾജ്വലം. ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്ന് ഉറപ്പും. അത് സൂര്യപ്രകാശത്തോടു ആ ഉൾജ്വലം നശിച്ചുപോകുന്നുവെങ്കിലും അതിനിടയിലെ ഒരു നിശ്ചിത കാലത്തിൽ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചതിന് ശേഷമാണ് അതുണ്ടാവുന്നത്. താരതമ്യേന ദർബ്ബലമാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വെളിച്ചം പിന്നെയും അപഹരിച്ചുവയ്ക്കുന്നു.

തിരച്ചിട്ടിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലാണ് ഞാൻ. എന്റെ പതിനാലു യാത്ര. അത്യന്തം രഹസ്യവും ആനന്ദപ്രദവുമാണ് അത്. എനിക്കിപ്പോൾ അതിനെക്കുറിച്ചും കൊലപെടുത്തലിനെയും അപ്പോഴാണ്. കൊല എന്നത് ഒരു പരമോന്നത നീതിന്യായ വിധിയുടെ ഉത്തരവ് നടപ്പാക്കുക എന്നതുകൊണ്ട് ഓരോ കൊലപാതകവും ഓരോ ശുദ്ധീകരണമാകുന്നു. വിശാലവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമായ എന്റെ സമതലത്തിൽ അനിതികൾ ഇല്ലാത്തതാണ്.

ആ സമതലത്തിൽ പടർന്നുപന്തലിച്ചു

കിടക്കുന്ന വൃക്ഷശാഖകൾക്ക് കീഴേ കനത്ത വേരുകളുടെ പിന്നിൽ ആത്മഹർഷത്തോടെ നിൽക്കുകയായിരുന്നു എന്റെ വിചാരങ്ങൾ. കാരാടങ്ങിയ സമതലത്തിന് ഇരുണ്ട ചാരനിറമായിരുന്നു. ഇരുണ്ട ചാരനിറം തെളിയുന്നത് കാത്തു ഞാൻ ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങിയ വേരുകളിൽ പിടിച്ചുനിന്നു. ഏകാന്തവും നിശ്ശബ്ദവുമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ആകാശത്തിലെ പൊടിപടലങ്ങളിൽ നിന്ന് ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങിവന്നു; ഇരുണ്ടചാരം നിറം തെളിഞ്ഞു. വെളുത്ത നിലാവ് ഗർഭഗൃഹം പോലെ നിന്ന ഒരൊറ്റ മാത്രം. എനിക്ക് നിഴലായി നിന്നു.

സമാധാനത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട രാത്രി.

എന്റെ ശരീരം രണ്ടു ജനാലകളും ഒരു വാതിലുമുള്ള ചെറിയൊരു മുറിക്കകത്താണ് ഒരു കഞ്ഞിപ്പേരയും പുരുഷന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ തളിർക്കിടക്കുകയായിരുന്നു.

വളരെ പതുക്കെ വിദൂരമായ പൊടിപടലത്തിൽ നിന്ന് ഒരു മുതൽ എനിക്കു നേരെ പറന്നുവന്നു. പിന്നീട് എനിക്കു ചുറ്റുമായി, അധികം ദൂരെയല്ലാതെ, ഒരേ അകലത്തിൽ ഒരു കൊതുക് വലുവച്ചു നടക്കുന്നത് ഞാനറിഞ്ഞു. എന്റെ ഹൃദയത്തിന് മുക്കിലായി ചെറുതും വലുതുമായ ഒരു കൈകൾ അരുമയോടെ ആത്മസംതൃപ്തിയോടെ കിടക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ പെട്ടെന്ന് ബോധവതിയായി. തളർച്ച എന്റെ ശരീരം

ത്തിലെ ഓരോ കോശങ്ങളിലും സുഖം കത്തിവെച്ചിരുന്നു.

നിറയെ ഭാനം നല്കിയ ഒരാളുടെ മനസ്സിന്റെ ഇളംനിറങ്ങളുമായി ഞാനെന്റെ ശരീരത്തെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടു. ഞാൻ ഭാനം നല്കിയ എന്റെ ദൈവങ്ങൾ അവരുടെ നിറപ്പുകിട്ടാർന്ന സ്വർഗ്ഗങ്ങളിലായിരുന്നു. അപ്പോഴും അവർ അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ എന്റെ നെഞ്ചിൽ കൊളുത്തിയിട്ടു സ്വർണ്ണച്ചുരുളയുടെ നിറവും എന്നാൽ അതിന്റെ തടവും ഒരു നിമിഷം തമ്മിൽ പൊരുത്തിയെങ്കിലും ഞാൻ നിറത്തിലേക്ക് ചാഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരുന്നു എന്ന് ആ ചങ്ങലയ്ക്ക് അറിയാമായിരുന്നു.

കൊതുക്കിന്റെ കാലുകളിലെ ചങ്ങല ഇരുണ്ട നിറമുള്ളതും വളരെ നീണ്ടതുമായിരുന്നു. ശരീരത്തിൽനിന്ന് സ്വതന്ത്രമായ മനസ്സിന്റെ അനന്തമായ സന്ധികളിലെല്ലാം അത് ചെറിയ കുറുത്ത കൊളുത്തുകൾ തൂക്കിയിട്ടു.

പെട്ടെന്ന് മതിലുകളിലൂറുന്ന സമതലത്തിൽ ചെറിയ കുറുത്ത നിഴലുകൾ വീണു. സ്വകാര്യമായ ആധിപത്യം ചോർന്നുപോകുന്നതും കൊതുക്കുകളുടെ നിഴലുകളും നേർത്ത മുളലും ചേർന്ന അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുതൽ വ്യാപിക്കുന്നതും ആത്മഹർഷത്തിന്റെ ആർദ്ര അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതും ഞാൻ തൊട്ടറിഞ്ഞു.

ഞാൻ പൊടുന്നനവെ കമ്മനിരതയായി. എന്റെ നെഞ്ചിന് മുക്കിലെ കൈകൾ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾ തകരാത്ത വിധം വളരെപ്പതുക്കെ താഴെ വച്ച് ഞാൻ ഫാനിന്റെ സ്വിച്ചിന് കൈ നീട്ടി. സ്വിച്ചിട്ടിട്ടും ഫാൻ നിശ്ശബ്ദമായിത്തന്നെ കിടന്നപ്പോൾ മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ച ഒരു തടവറയുടെ മേലേക്ക് ഏകാന്ത പ്രതിരോധശക്തിയിൽ ഞാൻ സംശയാലുവായിപ്പോയി. ഒരു നിമിഷം അതിനിടയിൽ രാത്രി പൊടുന്നനവെ ശബ്ദരഹിതമായി കൊതുക് പെട്ടെന്ന് എന്റെ ഇടതുവശത്തിലിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് 'നിശ്ശബ്ദമായിരുന്നുവെന്ന്' ഞാൻ നിരൂപിച്ചു. രാത്രി ശബ്ദം അനന്തമായിരുന്നുവെന്ന് ഞാനറിഞ്ഞത്.

ടോർച്ച് തെളിച്ചുപിടിച്ച നോക്കുമ്പോൾ കൊതുക് എന്റെ ഉണ്ണിയുടെ കവിളത്തിലിരുന്ന് ഏകാഗ്രതയോടെ രക്തം വലിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു. അതിന്റെ കഴൽ സൗകര്യപോലെ ചലിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു വലിച്ചെടുക്കുന്ന രക്തം സ്വന്തം ശരീരത്തിൽ സംഭരിക്കുന്നത് അതിന്റെ വാലറും ഒരു തടിയൻ പുഴുവിനെപ്പോലെ ചീർക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അതിന്റെ കറുപ്പനിറം കൂടി. അതിന്റെ രൂപം മാറി. കൊതുക്കല്ലെന്നു തോന്നും വിധം അത് തടിച്ചു. വികൃതമായ രൂപവുമായി അത് ഉണ്ണിയുടെ കവിളിൽ നിശ്ശബ്ദമായി. അപ്പോഴാണ് പ്രായമായ ഉണ്ണിയുടെ കവിളിലെ രക്തപ്പുഴി ഒന്നുകൂടി. പെട്ടെന്ന് ഉണ്ണിയുടെ ചുരുട്ടിച്ചു മുപ്പി എന്നെങ്ങി. അവൻ പതുക്കെ അലക്ഷ്യമായി മേൽച്ചുണ്ടിൽ ഒന്നുതൊട്ടു. ഒരു പ്രതിഷേധചലനത്തിൽ

ന്റെ ശ്രുതിയാണെന്നറിഞ്ഞ കൊതുക് ഒന്നു പറന്നുയർന്നു. അപ്പോൾത്തന്നെ അത് ഉണ്ണിയുടെ നെറ്റിക്ക് താഴേ കൺപോളയിലിരുന്നു. വെളിച്ചം കണ്ടു അതിന്റെ കണ്ണുകൾ പകച്ചില്ലെന്നും ചലനമറിഞ്ഞു അതു തീരെ ഭയന്നില്ലെന്നും അറിഞ്ഞു ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഞാൻ വളരെ സ്വതന്ത്രനാണെന്ന തൃപ്തമായ അഹന്തയോടെ വളരെ സാവകാശത്തിലാണ് കൊതുക് കഴൽ ഉണ്ണിയുടെ കൺപോളകളിലേക്കിറക്കിയത്. അതേ സാവകാശത്തിലാണ് അതു രക്തം വലിച്ചെടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നതും. ഇടത് ഒരുതവണ അതു തന്റെ കഴൽ വലിച്ചെടുത്തു എന്നു നോക്കി. അതിന്റെ തലയെടുപ്പിലെ തെറ്റാത്ത ഉന്നം എന്റെ പ്രതിഷേധത്തിൽത്തന്നെ കൊണ്ടു. എന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിലൂടെ തന്നെ കൊതുക് വീണ്ടും ഉണ്ണിയുടെ കൺപോളകളിലേക്ക് കഴൽ ഇറക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

നിസ്സഹായതയോടെ കറേ നിമിഷം ഞാൻ അവരണനായി. എന്റെ പ്രായോഗികബുദ്ധി ചടുലമാകേണ്ട നിമിഷങ്ങളിൽ നിഷ്പ്രഭമായി രോഗാതുരമായി നിന്നു. കഞ്ഞിന്റെ മുഖത്തിരിക്കുന്ന കൊതുക്കിനെ അടിച്ചു കൊല്ലാവുന്നതേയുള്ളൂ എന്ന കാര്യം ഞാൻ മറന്നു. ചീർത്തു വികൃതമായ ആ പ്രാണിയിൽ നിന്ന് തെറിക്കുന്ന ചോർ എന്റെ ഉണ്ണിയുടെതന്നെ ഭയന്ന് ഞാനതിനെ ആട്ടിയോടിക്കാൻ കൈ നീട്ടി. കൊതുക്കിന്റെ ശരീരം അതിന്റെ

ചിറകുകൾക്ക് വഴങ്ങാത്തവിധം ചീത്ത കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അത് തന്റെ കഴൽ വലിച്ചെടുത്തു ശമനത്തിന്റെ സുഖത്തോടെ എന്ന് നോക്കി.

ഉണ്ണിയുടെ മുഖമാകെ ചുവന്നുകലങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. കഴലിലെ വിഷം ഉണ്ണിയുടെ മുഖത്താകെ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതുകണ്ടപ്പോൾ എന്നിൽ ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന സ്വകാര്യവിചാരങ്ങൾ വലിച്ചു ചുവതിലിരുന്ന് പിന്നിലെന്നപോലെ അപ്രത്യക്ഷമായി. കഞ്ഞിന്റെ തുടുത്ത കവിളിലൂടെ സംക്രമിക്കുന്ന അണുപ്രസരണം എന്നിൽ പെട്ടെന്ന് കലാപുയർത്തി. എന്റെ പ്രതിഷേധശക്തി വലിച്ചെടുത്തു ഞാൻ ആഞ്ഞടിക്കാൻ മുതിർന്നു.

എന്നാൽ കൊതുക് തന്റെ നീണ്ട കഴലും കൈകാലുകളും ആലസ്യത്തോടെ കടഞ്ഞു ചിറകുകൾ നന്നെക്കിടന്നു സ്ഥാനത്തുതന്നെ ചേർത്തുവെച്ചു. പിന്നെ ഉറക്കലത്തിൽ ശേഖരിച്ചുവെച്ച രക്തത്തിന്റെ പ്രവഹത്തിലെ ആനന്ദപ്രഭവും ഇന്ദ്രിയാതിവുമായ നിർവൃതിയോടെ ഉപദേശം തുടങ്ങി.

സാരമില്ല. അത്ര പ്രതിഷേധിക്കാണൊന്നുമില്ല. ഇതിൽ അസാധാരണമായി ഒന്നുമില്ലതാനും. ഇതെന്റെ ആത്മാവകാശമാണ്. സ്വന്തം കഞ്ഞാവുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും ഇങ്ങനെയൊക്കെ തോന്നും. എന്നാൽ എല്ലാ കഞ്ഞങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ കടിയിറുത്തതാണ് വളരുന്നത്.

പക്ഷേ, നിനക്കെന്താണ് മനസ്സിലാവാത്തത്. നിന്റെ ജീവിതം വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായി ഏതു നിമിഷവും ഒട്ടപ്പെടുമെന്നു്.

അത് നിന്റെ കർമ്മമാണ്. കർമ്മത്തിന് ഫലവുമുണ്ട്. ഒരു കൊലപാതകം അത്ര ചെറിയ തെറ്റൊന്നുമല്ല. കർമ്മഫലം ഓരോ നിമിഷവും നിന്നെയും കഞ്ഞിനെയും പിന്തുടരും. നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെ ഒരു കൊലപാതകത്തിന്റെ ഭാരവുമായി നടക്കാൻ കഴിയും? എന്റെ വളരെ ന്യായമായ ഒരവശ്യം. ലോകം മുതൽ അലിഖിതനിയമമായി വത്തിച്ചുപോരുന്നതു്. ഇതിലും എത്രയോ വലിയ ക്ഷോഭത്തിനെ ഓരോ ദിവസവും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടിയും അവഗണിക്കേണ്ടിയും സഹിക്കേണ്ടിയും വരുന്നു. നശിച്ചു, ദ്രവിച്ചു പ്രഭാതം. കുറുത്ത മുഖത്തു് ചുവപ്പു വാരിത്തേച്ച ശൂന്യമാർന്ന പക്ഷികളുടെ ശീതസമരം. മായം കലർന്ന മുളകുപൊടി, ചായം കലർത്തിയ മഞ്ഞുപൊടി, വിഷം തളിച്ച പച്ചക്കറികൾ, മുറിഞ്ഞ ചിറകുകളുടെ താളം. തെറ്റിയ ചിറകടി.

കനിവില്ലാത്ത മനസ്സ്. നിമിഷാത്ത ഭൂമി-എത്രയോ വലിയ തിരുത്തലുകൾ വേണ്ടിവരുന്ന മനസ്സ്. സ്വകാര്യമായ കരുതലുകൾ കൊണ്ട് പെട്ടെന്ന് നിർമ്മിക്കുന്ന സ്വകാര്യ ലോകങ്ങൾ.

പെട്ടെന്നാണ് കൊതുക് എന്റെ സ്വകാര്യ വിചാരങ്ങളിലേക്ക് കടന്നത്.

അത് അപ്രതീക്ഷിതവും ക്ഷോഭജനകവുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

പിന്നെ ചെറിയ തോതിൽ ഒരു ചാരവൃത്തി. കൊതുക് വളരെ സാധാരണത്തിൽ വിസ്മയോത്സാഹത്തിന്റെ കരുക്കൾ നിക്ഷിപ്തം.

പക്ഷേ അതെന്താണ് മാത്രമാണല്ലോ. എന്റെ മനസ്സ് ചോർത്തിയെടുക്കുന്ന ചാരവൃത്തിയോ? ഞാൻ അമ്പരന്നു പോയി.

ഒരുകണ്ണിനുശേഷം. എന്നിരിക്കിലും അപ്രത്യക്ഷമാകുന്ന കേവല നിമിഷങ്ങൾ. എന്റെ അഹന്തയുടെ എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ എന്റെ വിചാരത്തിന്റെ മേൽ ഒരു നിയന്ത്രണത്തിനുള്ള ആദ്യത്തെ കൈകടത്തൽ?

എന്റെ ഉണ്ണിയെ ഉറക്കി. ഉണ്ണിയുടെ പഞ്ചിരിക്ക് കാവൽനിന്ന് രാത്രിയെ നിശ്ശബ്ദം. സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കിക്കഴിയുമ്പോൾ സൗരയൂഥത്തിലെ വിശാലതയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്ന വെളുത്ത നിലാവ് വീണു എന്റെ രാജപഥങ്ങൾ. എനിക്ക് ഞാൻ കൊതിച്ച വർത്തമാനമില്ല. വെറും സ്വപ്നങ്ങൾപോലും ഇരുട്ടിന്റെ കറുപ്പിലേക്ക് തളളിയകറ്റപ്പെടുന്ന നീതിശാസങ്ങൾ. എനിക്കവയൊന്നും തീരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല. എനിക്ക് ഈ ഏകാന്തമായ, ജീവന്റെ സ്പന്ദനങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത, തണുത്ത രാജപഥങ്ങളേയുള്ളൂ. വാസ്തവത്തിൽ ഞാനപ്പോൾ വൈവിധ്യമാർന്ന, അത്യന്തം സമ്പന്നമായ ഒരു ലോകത്തിന്റെ അധി

പയാകുന്നു. എന്റെ കതിരത്ത് കടിഞ്ഞാണെ ഇല്ലായിരുന്നു. എന്റെ കൈയിൽ ചാട്ടവാറുമില്ലായിരുന്നു. ഞാനും എന്റെ കതിരും എന്റെ മാത്രമാകുന്ന സമതലങ്ങൾ. നിത്യജീവിതത്തിൽ എന്നെ കീഴടക്കുന്ന, നിർജീവമാക്കുന്ന അനിതികളോടുകൂടിയ, സമരസപ്പെട്ട മൗനം. കൊണ്ടും ക്ഷമകൊണ്ടും കാലികമായ ജീവിതരീതിക്കു വേണ്ട പരിശീലനം നേടുന്ന ആദ്യനിമിഷങ്ങൾ. അത് വിജയിച്ച് വിജയപീഠത്തിൽ നിന്ന് സ്വാതന്ത്ര്യമായ സമതലത്തിലേക്ക് ചാട്ടുമ്പോൾ കൈവരുന്ന ഏകാന്തമായ ആത്മഹർഷം. ഇതൊന്നും ഒരു കൊതുകിനെപ്പോലെ ഒരു കറുത്ത വിചാരത്തിനു പോലും കൈവയ്ക്കാവുന്ന തുറന്ന ശാഖകളല്ല.

കൊതുക് പതുക്കെ തന്റെ കൈകാലകൾ കൂട്ടിത്തീർത്തു. അലോസരപ്പെട്ട തണുപ്പ് മനസ്സായി ഞാൻ കലങ്ങിയിരുന്നു. എന്താണ്? എനിക്കൊന്നും തിരിയുന്നില്ല. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ എന്തിനാണ് കൊതുകിന്? അത് ചോർത്തിയെടുത്തിട്ട് കൊതുകിന് എന്തുപെയ്യാനാണ്?

ഞാൻ സമാധാനത്തിന്റെ സന്ധിയായി പ്രവേശിച്ചതാണ്. എന്റെ ജോലി എന്റെ നിലനില്പ്. അത് കൊണ്ടാണ്. അതുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്. ഞാൻ ഉല്ക്കർഷേപ്പുപറ്റി. ഒരു കൊലപാതകത്തിലൂടെ, വാസ്തവത്തിൽ അതൊരു കൊതുകിനെയാണെങ്കിലും നിന്റെ കണ്ണിന്റെ മീതേ തലനാരി

ഴയിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടെന്ന വാളാണ്. നിന്റെ മനസ്സിൽ കിടന്നു എപ്പോഴും ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. പിന്നെ നിന്റെ സ്വകാര്യലോകവും നിന്റെ ആത്മഹർഷവും. അനുഭവിക്കാത്ത സമൂഹത്തിന് അത് ചോർത്തിക്കൊടുത്താൽ അത്. നിന്റെ സ്വസ്ഥത കെടുത്തും. അതാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത് സമാധാനത്തിന്റെ സന്ധിയുമാണ് എന്റെ സമീപനമെന്ന്. അതിലേന്നാണ് തെറ്റു? ഏതാനും ഉള്ളി രക്തം. എന്റെ ജീവനും നിലനിർത്തേണ്ട?

ഞാൻ നിശ്ശബ്ദമായിപ്പോയി. പ്രതിഷേധവും പ്രതിരോധവുമൊക്കെ എന്റെ മനസ്സിൽ ആ പ്രാണി കത്തിവെച്ചിരിയുടെ ചുവട്ടിൽ മിന്നുന്ന വാളിന്റെ തൊട്ടടുത്തു അനക്കമൊരു കിടന്നു. അതെന്റെ കണ്ണിന് മീതേ മുടിയിഴയിൽ കെട്ടിത്തൂക്കിയിട്ടെന്നും എന്റെ തുമാത്രമായ സമതലങ്ങളിലേക്ക് കളകവാടം വലിച്ചടുത്തുപെടുന്നതും പിന്നെ എനിക്ക് ചുറ്റുമായി കറുത്ത ചെറിയ നിഴലുകളിൽ ചങ്ങലക്കൊളുത്തുവീഴുന്നതും എനിക്ക് വിചാരിക്കാൻ പോലും പറ്റാത്തതായിരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് എനിക്ക് കൊതുകിനുമിടയിൽ ഒരൊരവമുയർന്നു. പൊടിപടലങ്ങൾ, വെളുത്തതും കറുത്തതുമായ ഭീമാകാരം പൂണു പുകച്ചുതളുകൾക്കകത്തേക്ക് ഉരവലിഞ്ഞു. പുകച്ചുതളുകൾക്കകത്ത് നിന്ന് പീത-ഹരിതശോഭ കണ്ണഞ്ചിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒരുനിമിഷം വിഭ്രാന്തിയുടെ പകിട്ടിലുലഞ്ഞു.

ഒരു കീഴ്മേൽ മറിയലിനുശേഷം. വൃക്ഷശാഖകൾക്ക് കീഴേ ഒറ്റ തായ് മരത്തിന്റെ മറവിലേക്ക് ഞാൻ മാറിനിന്നു. പിന്നീട് അല്പം കഴിഞ്ഞു ഞാൻ മരത്തിന്റെ മറവിൽനിന്ന് രാജപഥങ്ങളിലേക്ക് എത്തിനോക്കി. അവിടെ എന്റെ സായാഹ്നങ്ങളും വെളുത്തനിലാവും സമതലങ്ങളും കലാപത്തോടെ പുകയുമായികൂടിക്കലർന്നു കറുത്ത നിറത്തോടെ ആകാശ മുഖത്തിലേക്കുയരുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.

നിസ്സഹായമായ സങ്കടത്തിന്റെ അതിർവരമ്പിന് പിന്നിൽ ഞാൻ അനങ്ങാനാവാതെ ശ്വാസമടക്കി കണ്ടുനിന്നു. പുക മറയ്ക്കിയയിലെവിടേയോ എന്റെ ഉണ്ണിയുടെ ചോരവാൻ വിളറിയിരുന്നെന്ന് ഒരു നോക്കു കണ്ടു.

എന്താണെന്നായതെന്ന് വാസ്തവത്തിൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാത്തതാണ്. കൊതുകിനോട് സന്ധിക്കൊണ്ടു ഞാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കിയെടുത്ത എന്റെ ഉണ്ണി എങ്ങനെ, നാഴികകളിലേക്ക് നിമിഷംകൊണ്ടു പടർന്നു വികസിച്ച ഈ പുകയുള്ളിൽ വന്നുപെട്ടവെന്ന്. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമായ രാജപഥം, എന്റെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ കരുത്തോടെ തലയെടുപ്പോടെ, സംരക്ഷണം നല്കുന്ന തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളോടെ നിലകുന്ന അവൻ നല്കാനുള്ളതായിരുന്നു. അത് സമ്മതിക്കില്ലെങ്കിൽ വേണ്ട. അതെന്നിത്തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊള്ളട്ടെ. പക്ഷേ എന്റെ മാസം മാത്രം പ്രായമായ എന്റെ കണ്ണു?...

മുന്നാം നോവലെററു

ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കെ. മിനറേഷ്യ പുത്രൻ

ഒരു നഗരത്തിലെ ചന്തയിൽ കാള വണ്ടിക്കാരൻ പൂർണ്ണഗർഭിണിയായ മേരിയേയും ഔസേപ്പിനേയും എത്തിച്ചു. അയാൾ അവിടത്തോളമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ജീവരക്ഷയ്ക്കായി, ഔസേപ്പിന്റെയും മേരിയുടെയും പലായനത്തിനായി ഓടവേ അനുഗ്രഹിച്ച് നിരോധിക്കപ്പെട്ട ആ നല്ല മനുഷ്യനോട് അവർ നന്ദിപറഞ്ഞു. അയാൾ യാതൊരു പ്രതിഫലവും അവരോടു വാങ്ങിയില്ല. മേരി ഗർഭഭാരം കൊണ്ട് വല്ലാതെ തളർന്നവൾയായിരുന്നു. അവൾക്ക് എവിടെയെങ്കിലും ഒരു കിടന്നാൽമതിയെന്ന അവസ്ഥയിലേക്കെത്തിയിരുന്നു. അവർ അവസാനം നടന്ന്, സൂക്ഷിതത്വം തേടി നഗരത്തിലെ ഒരു കോപ്പറേഷൻ വെയിറിന്റെ ഷെഡ്ഡിൽ എത്തി. ആ സ്ഥലം, രാത്രി മുഴുവൻ കൈയെറിയിരുന്നത് അയോലോകത്തിലെ മനുഷ്യരായിരുന്നു. കപ്പലോടുകൂടിയും, ലിക്ഷക്കാര്യത്തോടും, പിടിച്ചുപറിക്കാര്യത്തോടും, വേശ്യകളോടും സങ്കേതമായിരുന്നു അവിടം. മേരി അവിടെ എത്തിയപ്പോഴേക്കും പോറനോവുകൊണ്ട് പരവശ്യം തളർന്നവളായിത്തീർന്നിരുന്നു. ഒടിപോലും മുന്നോട്ടുവെക്കാൻ അവൾക്കൊരു മായിരുന്നില്ല. ഔസേപ്പ്, പിന്നെ ഒട്ടും താമസിക്കാതെ, മറ്റൊരാൾക്ക് തിരയാതെ, അവിടെയുള്ള ഒരു ഇരുട്ടിലേക്ക് മേരിയെ ആനയിച്ചു. മേരിയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യരുടെ രക്ഷയ്ക്കായി വീണ്ടും വരുവാനിരിക്കുന്ന രക്ഷകൻ തന്റെ ജനനത്തിനായി യാത്ര ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നേരം പുലരാനായപ്പോൾ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളോടും അയോലോകത്തിനേറിയം ഇടയിൽ മേരി ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചു. രക്ഷകന്റെ

ജന്മത്തിന് സാക്ഷിയായി നഗരത്തിൽ അഴിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ആട്ടമാടകൻ ചുറ്റിനും നിന്നു. കണ്ണു ജന്മിച്ച് കരയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ നഗരം ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. ആകാശവും കനത്ത ഇരുട്ടിലായിരുന്നു. ഒരൊറ്റ നക്ഷത്രം പോലും വഴികാട്ടുവാൻ, വെളിച്ചം തരുവാനോ ആകാശത്തുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയ രക്ഷകന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച് ആരും ഒന്നും അറിഞ്ഞില്ല. കോർപ്പറേഷനിൽ ചേർന്ന ഉത്തരവുകൾക്കു കൈകളും, മുളന്ന മണ്ണിയിലുള്ള കണ്ണിനും ചുറ്റും സന്തോഷത്തിന്റെ ഗീതവും മുളി ചുറ്റിനും പറന്നു. ചോരക്കണ്ണിനേയും, അബോധാവസ്ഥയിൽ കിടക്കുന്ന മേരിയേയും കൊതുകുകളും ഈച്ചകളും പൊതിഞ്ഞു. ഒരു ജനനം നടന്നിട്ടും ഉറങ്ങാത്തതും, അവിടത്തെ രാത്രിവാസികളായ ഒരു മനുഷ്യജീവിയും അവരെ ഒന്ന് എത്തിനോക്കിയതു പോലുമില്ല. നേരം പുലർന്നു. നഗര വേശ്യകളും, ലിക്ഷക്കാരും, കപ്പലോടുകൂടിയും പിടിച്ചുപറിക്കാരും പുതിയ ഒരു പൊറ്റിക്കാർ, തങ്ങളുടെ സങ്കേതത്തിൽ എത്തിയതറിഞ്ഞ് പച്ചത്തോടെ വന്നു നോക്കി. ആ ആളുകൾ കരുണയുടെ ഒരു ലേശം പോലും മേരിക്കും കണ്ണിനും കൊടുത്തില്ല. ജീവിതത്തിൽ ആ അയോലോകവാസികൾ അത്രയ്ക്ക് പരസ്പരം വെറുക്കപ്പെട്ടവരായിരുന്നതിനാൽ, ആ വെറുപ്പ് അവർ എല്ലാ മനുഷ്യരോടും കാണിച്ചു. രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഔസേപ്പ് തന്റെ പണിസഞ്ചിയും തൂക്കി എങ്ങോട്ടെങ്കിലും ജോലി അന്വേഷിച്ചു പോകും. മിക്ക ദിവസങ്ങളിലും അയാൾ

ജോർജ്ജ് ജോസഫ് കെ. ചില ചില ജോലികൾ ലഭിക്കും. ക്ഷേണം പാകം ചെയ്യാനുള്ള പാത്രങ്ങളും മറ്റു സൗകര്യങ്ങളുമില്ലാത്തതിനാൽ അവർ ഹോട്ടലിൽനിന്നും ആഹാരം വാങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം, അവർ അടുത്തുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽപ്പോയി കണ്ണിന്റെ മാമോദീസ നടത്തി. കണ്ണിന് യേശുദാസൻ എന്ന് പേരുമുണ്ട്. പ്രസവം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മേരി ഒന്നുകൂടി സന്ദരിയായി. പിടിച്ചുപറിക്കാര്യത്തോടും ആഹാരത്തോടും കണ്ണുകൾ അവളിലേക്ക് ആണിറങ്ങി, അവരുടെ കാമത്തിന്റെ തീയുള്ള കണ്ണുകൾ അവളിലേക്ക് എപ്പോഴും പടർന്നു. മേരി ഒറ്റയ്ക്കാകുന്ന നിമിഷങ്ങളെ ഭയന്നു. രാത്രി, ഔസേപ്പ് ഉറങ്ങാതെ ഒരു ഉള്ളിയും കൈയിൽപ്പിടിച്ച് മേരിക്കും കാവൽ ഇരിക്കും. ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാത്രി ഡ്യൂട്ടിയുള്ള ഒരു പൊലീസുകാരൻ മേരിയെ കണ്ടു. പിടിച്ചു പറിക്കാര്യത്തോടും, കപ്പലോടുകൂടിയും, വേശ്യകളോടും നടുവിൽ കലിനയും സന്ദരിയുമായ ഒരു പെണ്ണ്. ഒന്നരണ്ടു ദിവസം അവളെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവളെ പ്രാപിക്കാനുള്ള കൊതി അയാളിൽ വളർന്നു. അയാളുടെ ഉള്ളിൽ ഒരു മൃഗം ചുരമാന്തി. ഒരു രാത്രി, കത്തിച്ചുവെച്ച മെഴുകു തിരിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ മേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന മൂലകൊടുത്തുകൊണ്ട് കിടക്കയായിരുന്നു. മെഴുകുതിരി കത്തിത്തീരാറായിരുന്നു. കത്തിയമരാരായമെഴുകുതിരി വെളിച്ചത്തെ ഒരു ബുട്ട് ചവിട്ടിയിറച്ചു. വെളിച്ചം പൂണ്ണമായി കെട്ടു. അയാൾ കടന്നുപോയി. മേരിയുടെ മൂലക്കണ്ണിയിൽ നിന്നും കണ്ണിനെ അടർത്തിയെടുത്തു ഒരു ചാക്കിലേക്കിട്ടു. മദ്യപിച്ച അയാൾ, കാമാവേശത്തോടെ കാക്കിക്കുപ്പായങ്ങൾ വേഗം അഴിച്ചുമാറിവെച്ചു. എന്നിട്ട് ഒരു മൃഗത്തെപ്പോലെ മേരിയിലേക്ക് ചാടിവിറങ്ങി. അവളിലേക്ക് അയാളുടെ ഭാരവുമായി അമർന്നു. മേരിക്കുണ്ടായിരുന്ന മൂലക്കണ്ണുവെട്ടുകൊടുത്തു മയങ്ങിപ്പോയിരുന്നു. അയാൾ അവളെ ചേർത്തുപിടിച്ച് കിടന്നു. അവൾ ചുവയ്ക്കു മുൻപ് അവളുടെ വായ പൊത്തി. ദിവസങ്ങളായുള്ള കാവലിരിപ്പിനാൽ ഔസേപ്പ് ക്ഷീണംകൊണ്ടു ഇരുന്നാണ്ടിപ്പോയിരുന്നു. കണ്ണു ചാക്കിൽക്കിടന്നു വല്ലാതെ വാകിറിക്കുറഞ്ഞു. കണ്ണിന്റെ കരച്ചിലും മേരിയുടെ കരുലുകളുടെ ചുറ്റും കേട്ട് ഔസേപ്പ് തീപ്പെട്ടിക്കുറുപ്പോടും, ആ കൊള്ളിവെളിച്ചത്തിൽ മേരിയുടെ ഉടുവസ്ത്രങ്ങൾ മേലേക്ക് വലിച്ചുയർത്തുന്ന പൊലീസുകാരനെയാണ് കണ്ടത്. അയാൾ സഹായത്തിനായി അടുത്തുള്ള പലരേയും വിളിച്ചു. പക്ഷേ, അവരൊന്നും ഒന്ന് തിരിഞ്ഞുനോക്കി പോലുമില്ല. പൊലീസുകാരന്റെ കമി വിലാസം, അവർ അവിടെ രാത്രി താമസിപ്പിച്ചിരുന്നത്. അയാളെ എതിർക്കാൻ അവർക്കൊരുമായിരുന്നില്ല. മേരിയുടെ കരച്ചിലും, ഔസേപ്പിന്റെ യാചനയും അവർ അതുകൊണ്ട് ചെവികൊണ്ടില്ല.

15 ദിവസം കൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരിക്കൂ!

സ്‌പോക്കൺ ഇംഗ്ലീഷ് കോഴ്സ് കാസററിൽ!

പുസ്തകങ്ങളിലൂടെയും മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങൾ മുഖേനയും ഇംഗ്ലീഷ് സംസാരഭാഷ പഠിക്കാൻ ശ്രമിച്ച് പരാജയപ്പെട്ടവരായോ നിങ്ങൾ? അതല്ലെങ്കിൽ വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ സംസാരിക്കാൻ പഠിക്കണമെന്നുണ്ടോ?

ഇരുപത്തിയഞ്ചോളം വയ്ക്കും നീണ്ട ഗവേഷണത്തിനു ശേഷം ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞൻ തയ്യാറാക്കിയ പാഠ്യപദ്ധതി ഇതാ കാസററുകളിൽ പഠനത്തിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ഈ കാസററിന്റെ ആദ്യഭാഗത്ത് പശ്ചിമ ജർമ്മനിയിലെ ഡോ. വെൽഷ് ബർഗ്‌മാൻ സംവിധാനം ചെയ്ത ഹിപ്‌നോട്ടിക് മ്യൂസിക് ആലേഖനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഈ പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ മറ്റു പ്രത്യേകതകൾ:- ഒന്ന്: ശരിയായ ഓക്സ്‌ഫോർഡ് ഉച്ചാരണശൃംഖലയും സംസാരശൈലിയും വളർത്തിയെടുക്കുന്നതോടെ 250-ഓളം പുതിയ ഹ്രസ്വനികൾ. രണ്ട്: ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്ക് അത്യവശ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് പദപ്രയോഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്ന്: ഇൻറർവ്യൂകൾ എങ്ങനെ നേരിടണമെന്ന് വിവരിക്കുന്ന പ്രത്യേക പാഠ്യപദ്ധതി.

5 കാസററുകളിലായി പുറത്തിറക്കുന്ന ഈ കാസററു പാഠ്യപദ്ധതിയുടെ മുഴുവൻ കോഴ്സിന് പ്രീ-പബ്ലിക്കേഷൻ വില 150 ക. ആദ്യത്തെ മൂന്ന് കാസററു ഒന്നിച്ചെടുത്താൽ, 100 ക. കാസററു ഒന്നിന് 40 ക. പ്രീ-പബ്ലിക്കേഷൻ ആദ്യത്തെ 15 ദിവസത്തേക്ക് മാത്രം. വിശദഗ്രന്ഥം 50 ശതമാനം കൂടുതൽ. വിശദവിവരങ്ങൾക്ക് ബന്ധപ്പെടുക:

LINGUISTIC STUDY CENTRE,
ALWAYE-683 579.

ഈസെപ്പിൻ പിന്നീടൊന്നും ചിന്തിക്കാനുണ്ടായില്ല. പൊലീസുകാരനിൽ നിന്നും മേരിയെ രക്ഷിക്കാൻ അയാൾ ആവുന്നത്ര ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, ആരോ ഗൃഹനായ പൊലീസുകാരന്റെ ഒരു തൊഴിയിൽ ഓസെപ്പ് ദൂരേക്ക് തെറിച്ചുപോയിരുന്നു. അയാൾ വയറുപൊത്തി, കരേനേരം ശ്വാസംമുട്ടി കണ്ണു മിഴിച്ചു നിലത്തു കിടന്നു. പൊലീസുകാരൻ അറിയാമായിരുന്നു സ്ഥാനത്തുള്ള തൊഴി, ഓസെപ്പ് ഇനി എഴുന്നേറ്റു വരില്ലെന്ന്. മേരിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് ഓസെപ്പ് വേച്ചുവേച്ച് എഴുന്നേറ്റു. അയാൾ നിലത്തു കിടന്നിരുന്ന ഉളി തപ്പിയെടുത്തു. ഉളി പൊലീസുകാരന്റെ മുതുകിനെ തുളച്ചു ഹൃദയത്തിലേക്കെത്തിച്ചു.

മേരി കീഴെ നഗ്നയാക്കപ്പെട്ടു. അവളുടെ മുകളിൽ നഗ്നനായും കിടന്നിരുന്ന പൊലീസുകാരൻ, മരണവേദനയിൽ മേരിയെ പിടിവിടാനാവാത്തവണ്ണം, ഒന്നുകൂടെ മുറിക്കെ ചേർത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു. മരണത്തിന്റെ പടി ചവിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ നിമിഷമായിരുന്നിട്ടും അയാൾക്കു സുഖമില്ല. പൊലീസുകാരന്റെ രക്തത്തിൽ കുതിന്ന് അയാൾക്കു കീഴെ മേരി ഒരു ശവത്തെ ചുമന്നു കിടന്നു.

ആ ഇരുട്ടിൽ നിന്നും വീണ്ടും അവർ മരണാരിഭവത്തോട് കണ്ണുനീർ രാത്രിയുടെ രാത്രി പലായനം ചെയ്തു—മരണാഭയം നഗരത്തിലേക്ക്.

നേരം പുലർന്നപ്പോൾ മരിച്ചുകിടന്ന പൊലീസുകാരനെ ഇഴച്ചു ഉറമ്പു പൊതിഞ്ഞിരുന്നു. വേശ്യകൾ

അയാളുടെ മുഖത്തേക്ക് കാക്കിയിരുന്നു. തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ വികൃതികൾ നിന്നും സമ്പാദിച്ച ചില്ലിക്കാശുകൾ ഇനി ആരു വീതം ചോദിക്കില്ലല്ലോ? കഷ്ടരോഗികൾ അയാളുടെ തലയ്ക്കു പിന്നിൽ വന്നിരുന്നു. അറുപതോളം വീരുകളിൽ വീണ ധർമ്മക്കാരുകൾ ഇനി 'പുലയാടിമോൻ തട്ടിപ്പറിക്കില്ലല്ലോ' എന്നവർ പറഞ്ഞു.

അയാൾക്കു മുമ്പായി എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അയാൾ പിഴിഞ്ഞു ജീവിച്ചു. അതുപോലെ വെറുപ്പും കാരണം, അവർ ഒരിക്കലും ആ കൊലപാതകത്തിന് സാക്ഷിയോ, അതാൽ ചെല്ലെന്നോ ഉറിയായില്ല. നേരം വെളുക്കുമ്പോൾ പലയിടങ്ങളിലേക്കും തെങ്ങിപ്പോകുന്ന അവർക്ക് പേരും മേൽവിലാസവും ഇല്ലാത്തതിനാൽ ആരുമില്ല. ആരെയും അറിഞ്ഞില്ല. ദ്രുതമായി വെയിറ്റിങ്ങ് ഷെഡ്ഡിൽ ആ ശവം കിടന്നു. അധികൃതർ ആ ശവം പോസ്റ്റ് മോർട്ട് ചെയ്ത്, ബന്ധുക്കൾക്ക് കരയാനായി വിട്ടുകൊടുത്തു. പൊലീസുകാരന്റെ കൊലപാതകം കോർട്ടിലെ ഫയലിൽ തെളിവില്ലാതെ മങ്ങിക്കിടന്നു.

നഗരത്തിലെ ഒരു കോണിൽ മിടുമായിരിക്കുന്ന ഒഴിഞ്ഞ പുറംപോക്കു ഭൂമിയിൽ, ഓസെപ്പ് ഒരു കൂര സമ്പാദിച്ചു. അയാളും മേരിയും യേശുദാസനും അതിൽ ജീവിച്ചു. യേശുദാസൻ വളരെ ബുദ്ധിയും ചുറ്റുപറക്കുമുള്ള ഒരു ബാലനായിരുന്നു. മേരി അവനെ ബാലപാഠങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. എന്തു കണ്ടാലും അവൻ അതേക്കുറിച്ചൊക്കെ അറിയണമായിരുന്നു. പ്രായത്തിൽ കവിഞ്ഞ ബുദ്ധിയായിരുന്നു അവന്റെ കൊച്ചുവ

യസ്സിൽ അവൻ കാട്ടിയിരുന്നത്. മേരിയുടേയും ഓസെപ്പിന്റേയും നല്ല സഹവർത്തി അവൻ വളർന്നു. എല്ലാത്തരം ആളുകളുമായി അവൻ ഇടപെട്ടു. പത്രം അയാൾക്കു വയസ്സിൽ, ഒരു ദിവസം സന്ധ്യകഴിഞ്ഞിട്ടും യേശുദാസനെ കാണാനില്ല. മേരി വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. ഓസെപ്പ് ജോലികഴിഞ്ഞ് ക്ഷീണിച്ചു വരുന്നായി എത്തി. മേരി മകനെ കാണാത്തവിവരം വിഷമത്തോടെ അറിയിച്ചു. അയാൾക്ക് വല്ലാത്ത വേവലാതിയായി. പലയിടങ്ങളിലും അവനെ അന്വേഷിച്ചു. തീരദേശത്തു താമസിക്കുന്ന മുക്കുവക്കുടികളിലും ചേരിയിൽ താമസിക്കുന്ന പാവപ്പെട്ടവരുടെ കുടികളിലുമൊക്കെ ഓസെപ്പ് അന്വേഷിച്ചു നടന്നു. യേശുദാസൻ അവരുടെയെല്ലാം കണ്ണിലുണ്ണിയാണ്. അവരുടെ ദുഃഖങ്ങൾ അവരോടൊപ്പം പങ്കുവെക്കുകയും, അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും, അവർക്കു വേണ്ട കൊച്ചു കൊച്ചു സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കാനൊക്കെ അവൻ അങ്ങേയറ്റത്തെ ഉത്സാഹം കാണിച്ചിരുന്നു. ഏതൊരു നിസ്സാരനായ മനുഷ്യനെയും അവൻ ഗുരുവായിട്ടാണ് കണ്ടിരുന്നത്. മനുഷ്യരുടെ ജീവിതത്തിലെ തിന്മയും നന്മയും എന്തെന്ന് അവൻ വേർതിരിച്ചറിഞ്ഞു. കരുണയും നീതിയും വേണ്ടിയേ താൻ ജീവിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് മനസ്സിൽ ദൃഢമായ ഒരു തീരുമാനം കൈക്കൊണ്ടാണ് അവൻ എല്ലാ ആളുകളോടും പെരുമാറിയത്. ബാലനായിരുന്നതിനാൽ, രാത്രിയായാൽ അവനെ അവർ, മേരിയുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുചെന്നു ഏല്പിക്കുമായിരുന്നു. യേശുദാസൻ എല്ലാവരുടേയും മകനായാണ് വളർന്നത്. അവൻ പുസ്തകങ്ങളിലൂടെ ധാരാളം അറിവുനേടി. തെറ്റിനേരം കൈ ചൂണ്ടാൻ അവൻ വിരലുകൾ എപ്പോഴും നീണ്ടുവന്നു.

പക്ഷേ, രാത്രിയേറെച്ചെന്നിട്ടും എവിടെയെല്ലാം അന്വേഷിച്ചിട്ടും അന്ന് അവൻ അവിടെ ചെന്നിട്ടില്ല എന്ന് അവരൊക്കെ വേദനയോടെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, ഓസെപ്പ് അങ്ങേയറ്റം ദുഃഖിതനായി. മേരിയോട് എന്തുപറയുമെന്ന വിചാരവുമായി തിരിച്ചു വീട്ടിലേക്കു നടന്നു. മേരി ഭക്ഷണംപോലും കഴിക്കാതെ തളർന്നവശമായി ഓസെപ്പിനെയും കരത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. മകനെ ആരെങ്കിലും കൊണ്ടുവന്നു ആക്കുമെന്നു കരുതി, രാത്രി അവർ ഉറങ്ങാതിരുന്നത് നേരം വെളുപ്പിച്ചു. ഒരു കൊച്ചു ശബ്ദം കേട്ടാൽ മേരി ചെന്നു പുറത്തേക്ക് നോക്കും. ആരെങ്കിലും അവനെ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടു പോയിക്കൊണ്ടു മോ എന്നവൾ യേന.

പിറ്റേദിവസം ഓസെപ്പിന്റെ കൂടെ മേരിയും അവനെ അന്വേഷിക്കാനായി ഇറങ്ങിപ്പുറപ്പെട്ടു. അവർ താമസിക്കുന്നതിന് വടക്കുള്ള ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് അവർ യേശുദാസനെയും അന്വേഷിച്ചിറങ്ങി. പാറമടകളിലും, ഇഷ്ടികളെങ്ങളിലും ജീവിക്കുന്നവരുടെ വീടുകളിലും പണിസ്ഥലങ്ങളിലും അവർ കയറിയിറങ്ങി. അന്നും രാത്രിയായപ്പോൾ

ദുഃഖത്തോടെ അവർ തിരിച്ചുപോന്നു. ഒരുപക്ഷേ, തങ്ങൾ പോന്നസമയത്തു അവർ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടുണ്ടാകുമെന്ന് അവർ പ്രത്യാശിച്ചു. പക്ഷേ, തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അവന്റെ ശബ്ദമോ, ചലനമോ ഒന്നും ആ വീട്ടിൽ ഇല്ല. വീട് നിശ്ശബ്ദമായി അവരെ കരയ്ക്കു് അവിടെ നിന്നിരുന്നു. അന്നും ഉറങ്ങാതെയും ഭക്ഷണം കഴിക്കാതെയും മകനെക്കൊത്തു് നേരം വെളുപ്പിച്ചു.

മുന്നംദിവസം നഗരത്തിലെ സമ്പന്നരും, ഇടപ്രളയങ്ങളും താമസിക്കുന്ന നഗരത്തിന്റെ ഹൃദയഭാഗത്തേക്ക് അവർ അവനെ അന്വേഷിച്ചു യാത്രയായി. കോൺക്രീറ്ററോഡുകൾക്കരികിൽ പല നിലകളിലുള്ള കൊട്ടാരസംഗമമായ വീടുകൾക്കു മുന്നിൽ അവർ ഒരു തിരക്കി. വഴികളിൽ ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കി. തിരക്കാർന്ന വീഥികളിൽ മനുഷ്യപ്രവാഹത്തിൽ ഒന്നും അവനെ കണ്ടില്ല.

അവസാനം.. നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ദേവാലയത്തിൽ മതപണ്ഡിതന്മാരും വേദശാസ്ത്രികളും ബുദ്ധിജീവികളുമായി അവർ തടിക്കുന്നതായും വാദമുഖങ്ങളിൽ ഏല്പിട്ടിരിക്കുന്നതായും അവർ കണ്ടെത്തി. നഗരത്തിൽത്തീർത്ത കോൺക്രീറ്ററുകൊട്ടാരങ്ങളുടെ നൂറ്റിൽ ഒരുഭാഗം കാശുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, ചേരിയിലും, കോ

ളനിയിലും, തീരപ്രദേശത്തെ (എന്നും കടലു് എടുത്തുകൊണ്ടുപോകുന്ന) മുക്കുവക്കുടികളിലും ഉള്ളവർക്കും, കാര്യം മഴയും ഏൽക്കാതെ സുരക്ഷിതരായി കിടക്കാമായിരുന്നില്ലേ? എന്നൊക്കെ വലിയ ആളുകളെപ്പോലെ അവൻ ചോദിക്കുന്നു.

'എന്തിനാണ് മനുഷ്യർക്കു ജീവിക്കാൻ ഇത്രയും വലിയ ആധംബരങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കൊട്ടാരങ്ങൾ?'

'ഒരുഭാഗത്തു് പട്ടിണിയും രോഗവുമായിക്കഴിയുമ്പോൾ, മറ്റൊരുഭാഗത്തു് ധൂർത്തിപ്പടുന്ന പണം മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനു വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കാൻ മനസ്സുകാണിക്കാത്തതെന്താണെന്ന് അവൻ ചോദിക്കുന്നു.

'നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയൽക്കാരനെ സ്നേഹിക്കാൻ നാം എന്താണ് ശ്രമിക്കാത്തതു്?'

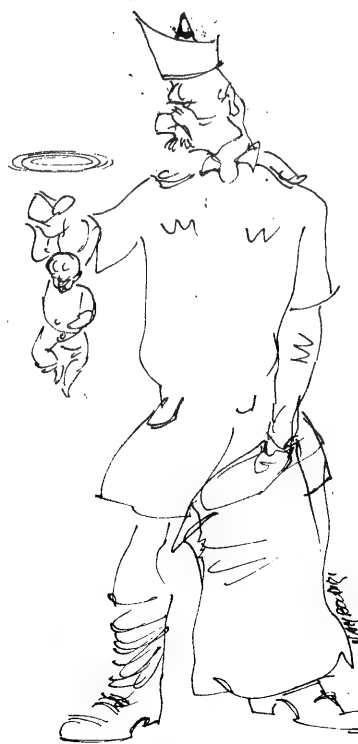
ദൈവാചാര്യനായ ഒരു താടിക്കാരൻ പാതിരിയോട്:

'ദൈവസ്നേഹം എന്നുവെച്ചാൽ എന്താണ്?'

'എയർ കണ്ടിഷൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള മുറികളിലിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുക മാത്രമാണോ, മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ദൈവദാസന്മാർക്കുചെയ്യാനുള്ള കടമയും സ്നേഹവും?'

നഗരത്തിലെ ഒരു പ്രധാന ജഡ്ജിയോട്:

'നീതിയെന്ന ഒന്നു പാവപ്പെട്ടവൻ'

ഒരിക്കലും കെടുകയുണ്ടാകാത്ത നിയമപുസ്തകത്തിൽ പ്രത്യേകം എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ?'

'കപട രാജ' ഭീരുക്കാരനായും, കഠിനമായ കള്ളപ്പണക്കാരന്റെയും ഒക്കെ കഴുത്തറക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലേക്ക്, പാവപ്പെട്ട, നിരീതരും പീഡിതരുമായ ജനം, ഒന്നായി കൈകോർത്തു കടന്നു വരുമെന്ന് നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുക.'

'സ്നേഹത്തിന്റെയും, ത്യാഗത്തിന്റെയും പേരുപറയുന്ന ഈ വെൺമണിമന്ദിരങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരുടെ വേദനയുടെയും കണ്ണുനീരിന്റെയും കല്ലുകളിൽ പട്ടത്തുയർത്തിയതാണ്. ആ കല്ലുകൾ ഒന്നൊന്നായി നിങ്ങൾക്കെതിരെ പാഞ്ഞുവരാൻ സമയമടുത്തിരിക്കുന്നു.'

സ്നേഹത്തിനും, കരുണയ്ക്കു്, ദയയ്ക്കും നീതിക്കും വേണ്ടിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ മുറവിളികൾ, കല്ലുകളെപ്പോലെ നിശ്ചലമായി കേൾക്കാതിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ കറുത്ത മനസ്സുകളെ കതിരച്ചമ്മട്ടികൊണ്ടു കിടക്കമെന്നും, ഒന്നൊന്നായി നിങ്ങളെ തുരത്തുമെന്നും അവൻ ആക്രോശിച്ചു.

കൂടിയിരുന്ന പ്രമുഖന്മാർ അവന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടു ന്യൂനമായി. ഉറിയോടാൻ കഴിയാത്ത വിധം ചലനമറവുപോയിരുന്നു. അവരുടെ കരളുകളിൽ ഒരു കടന്നലിനെപ്പോലിരുന്നു കത്തുകയായിരുന്നു യേശുദാസൻ എന്ന പത്രം വയസ്സുകാരൻ.

എല്ലാം കേട്ടിരിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. അവർ അവരുടെ തനി സ്വഭാവം കാട്ടി. അവരിൽ പ്രധാനി ഒന്നു കൈകൊട്ടി. രണ്ടു ശിക്ഷികളായ കിങ്കരന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അവർ അവനെ തൂക്കിയെടുത്തു മുനിലെ ഗേറ്റു തുറന്ന് പുറത്തേക്കെറിഞ്ഞു. അവൻ കൊട്ടാരസദൃശമായ ആ ദേവാലയത്തിനു മുന്നിലെ റോഡിലേക്ക് നില്ക്കുന്നു. വലിച്ചെറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

'മോനേ...'

മേരിയുടെ കരച്ചിലായിരുന്നു അത്. യേശുദാസന്റെ കണ്ണിൽനിന്നും ഉയർന്ന അഗ്നി, ദേവാലയത്തിന്റെ മുഖപ്പിൽ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന കരിശിൽ വീണു. കരിശിൽനിന്നും ഒരു ശബ്ദം ഉയർന്നു.

'ഇവരോടു പൊറുക്കേണമേ!'

വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. സർവ്വകലാശാലയുടെ ഒന്നാംക്ലാസ്സ് ബിരുദസർട്ടിഫിക്കറ്റുമായി യേശുദാസൻ പല ജോലിക്കായി കയറിയിറങ്ങി നടന്നു. നിരാശമാത്രം മനസ്സിനെ കാർന്നു തിന്നു. തനിക്കും തന്നെപ്പോലെയുള്ള പാവപ്പെട്ടവർക്കും, ലോകത്തു് നീതി ലഭിക്കാത്തതിന്റെക്കുറിച്ച് അവൻ രാപകലില്ലാതെ ചിന്തിച്ചു. അവൻ പല നല്ല പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും നേതൃത്വം സ്വീകരിച്ചു. പ്രതിഫലവുമില്ലാതെ നിർവ്വഹിച്ചു. പൊലീസ് അധികാരികൾക്കും, രാഷ്ട്രീയക്കാർക്കും, മതശ്രേഷ്ഠന്മാർക്കും യേശുദാസൻ ഒരു തലവനായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ചുഷിതരായ പാവപ്പെട്ടവർ അവനെ അവരുടെ

രക്ഷകനായി ഉയർത്തി. കേന്ദ്രിയുടെ പേരും പറഞ്ഞു, തിന്ന സുഖിച്ചു മരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന പള്ളികളും, അമ്പലങ്ങളും, മോസക്കുകളും പാവപ്പെട്ട ജനങ്ങൾ തല്ലിപ്പൊളിക്കുകയും, തീവരുകയുമൊക്കെ ചെയ്തു. യേശുദാസന്റെ ശക്തി, ആയിരമായിരം നാലായും കയ്യകളുമായും എതിർക്കുകയും ശബ്ദമുയർത്തുകയും ചെയ്തു. ചുഷിതർ, വിപ്ലവത്തിന്റെ തീയിലൂടെ തളരാതെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി.

പള്ളിമേടുകളിലും, പ്രധാന മന്ദിരങ്ങളിലും, നീതിപീഠങ്ങളിലും ഗുഹാലോചനാസഭകളും, യേശുദാസൻവേണ്ടി അമ്പർ കരിശുകൾ പണിതു തുടങ്ങി. ഫാക്ടറി ഗേറ്റുകളിലും വയലിലും പണിമുടക്കുകളുടെ ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടപ്പോൾ ധനവാന്റെ അറയും, പുരയും, സേമുകളും ഒന്നൊന്നായി പാവപ്പെട്ടവർ ഇതുചേർന്നുതരും; പങ്കുവെച്ചു. അവർ 'നിരാഹാരസമര'മെന്നൊന്നും പറഞ്ഞു പട്ടിണികിടന്നു പത്തില്ല. നീതിക്കുവേണ്ടി അവർ മനുഷ്യലിക്ളായില്ല. നട്ടെല്ലിന്റെ കരുത്തും ആണത്തവും അവർ കാണിച്ചു. തോക്കിനും ഇരുമ്പിനും മുന്നിൽ അവർ മററുകാണിച്ചു മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. പിന്നോട്ടു ഒരിക്കലും കാൽവെച്ചില്ല. വെടിയുണ്ടകളും തടവും അവർ സ്വീകരിച്ചു. അവരുടെ രക്തത്തിൽനിന്നും, രക്തംതിളയുന്ന മനസ്സുമായി പുതിയ തലമുറയുടെ ജനിച്ചു. വിപ്ലവം അവർക്ക് ചുണ്ടിൽ ഉരുവിടാനുള്ള ഉപരിപ്ലവഗതമായിത്തീർന്നു. വിപ്ലവം-അവരുടെ ആത്മാവിലെ തീയും, വേദനയും കണ്ണുനീരുമായിരുന്നു.

വീണ്ടും യേശുദാസനെ വധിക്കാൻ അവസാനയോഗം പലയിടങ്ങളിലായി കൂടി. മന്ത്രികസേനകൾ ആടി. നീതിയുടെ തുലാസ് മറിഞ്ഞുവീണു. അമ്പലങ്ങളിലും പള്ളിയിലും ഇരുന്ന നിർജീവമായ പ്രതിമകൾ വികൃതമായി അവരെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു. രൂപക്കുടകളിലും ചിലുപേടകങ്ങളിലും, ദൈവങ്ങളുടെ മറവു ചുറ്റും നേർച്ചപ്പണത്തിനായി, ജനങ്ങളെ വഞ്ചിക്കാനായി, പുരോഹിതർ തടവിലിട്ടിരുന്ന ദൈവങ്ങൾ മോചനത്തിനുവേണ്ടി ശബ്ദമുയർത്തി. ഗുഹാലോചന പൂർത്തിയായപ്പോൾ യേശുദാസന്റെ തലയ്ക്ക് രഹസ്യമായി വിലകൾ വിളംബരം ചെയ്തു. യേശുദാസനെ തഞ്ചത്തിൽ വധിക്കാൻ ഒരാൾ തയ്യാറായി മുന്നോട്ടുവന്നു. യേശുദാസൻ ഗുരുവിനെപ്പോലെ കരുതിയിരുന്ന വിപ്ലവനേതാവായിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ. യേശുദാസന്റെ തലയ്ക്ക് കൊടുക്കാൻ തന്ന ധനം, മുപ്പതു വെള്ളിത്തൂളിന്റെ ആയിരം പതിനായിരം, മടങ്ങുകളുടെ വിലയുള്ള ചെക്കും ആഡംബരത്തോടെ പണിത ഒരു വീടായിരുന്നു.

യേശുദാസൻ ആകും പിടികൊടുക്കാതെ ഒളിവേഷത്തിൽ മാറിനടന്നു. അവസാനം ഒരു രാത്രിയിൽ പൊലീസിന്റെ ജീപ്പുവേട്ടയിൽ ഓടിപ്പോയി. അയഞ്ഞിനായി കയറിയത് വിപ്ലവനേതാവായ ഗുരുവിന്റെ വീട്ടിലായിരുന്നു. ഇരുട്ടിൽ അയാൾ യേശുദാസനെ ഒളി

പ്പിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ പൊലീസുകാരുടെ ജീപ്പ് അകന്നുപോകുന്ന ശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ, സാവകാശം അയാളുടെ ഇരുട്ടിലേക്കുയർന്നു യേശുദാസനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. ഇരുട്ടിൽ അവർ പരസ്പരം തപ്പി മുന്നോട്ടുനീങ്ങി.

"ഇവിടെ സൂക്ഷിതമായിക്കഴിയാം എന്നയാൾ പറഞ്ഞു. യേശുദാസൻ ഗുരുവിനെ വിശ്വസിച്ചു. ശിഷ്യന്റെ ജീവന്റെ വിലയ്ക്കായി അവസാന തുളളി രക്തംവരെ പോരാടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസം മാത്രം മതി. യേശുദാസൻ ക്ഷീണത്താൽ ആ പൊടിനിറഞ്ഞ അറയിലെ നിലത്തു നിവർന്നു കിടന്നു.

വിപ്ലവനേതാവിന്റെ മനസ്സിൽ മുപ്പതു വെള്ളിത്തൂളുകളുടെ സ്വരം കിടന്നു. അയാൾ ഗുഹാലോചനക്കാർ കൊന്നു കത്തിയ യേശുദാസിന്റെ നെഞ്ചിലേക്കു ആഴ്ത്തിയിറക്കി. ആരും അതു കണ്ടില്ല. ഇരുട്ടു മാത്രം അതറിഞ്ഞു. പക്ഷേ, ഇരുട്ടിനു കണ്ണുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിപ്ലവനേതാവ് അറയിൽ നിന്നും ഇറങ്ങി അയാളുടെ വീട്ടിനു മുന്നിലെ ഗേറ്റിൽ എത്തിയപ്പോൾ പൊലീസ് ജീപ്പ് അവിടെ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ ജീപ്പിൽ മതപ്രമാണികളും പ്രധാന ആചാര്യന്മാരും, രാഷ്ട്രീയക്കാരും നീതിനേതാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ യേശുദാസന്റെ തലയ്ക്കുള്ള പാരിതോഷികം ഒരു ചെക്ക് ലീഫും മുന്നോഹരമായ ഒരു വീട്ടിന്റെ താക്കോലുമായും നൽകി. വിപ്ലവനേതാവ് വിപ്ലവം നടത്താനായി ഇറങ്ങിത്തീരിച്ചിരിക്കുന്ന അനുയായികളെക്കൊണ്ടു യേശുദാസന്റെ ശവം എടുത്തു ജീപ്പിലേക്കിട്ടുകൊടുത്തു. അയാൾ എന്നിട്ടു തിരിച്ചുവന്നു വിപ്ലവാനുയായികളുമായി ഇതുചേർന്നു. ഒരു താലത്തിൽ മദ്യം നിറച്ച് കൈകഴിയിട്ടു പറഞ്ഞു:

"ഈ രക്തത്തിൽ എനിക്കു പങ്കില്ല."

പ്രഭാതം പുലർന്നു.

പത്രങ്ങളിൽ, യേശുദാസൻ വാർത്തകളിലൂടെ മനുഷ്യമനസ്സിലെത്തി "യേശുദാസൻ പിടിക്കപ്പെട്ടു. കൊല്ലപ്പെട്ടു. പൊലീസുമായുള്ള ഏറ്റുമുട്ടലിൽ വെടി കൊണ്ടു മരിച്ചു."

പട്ടിണിക്കാരും നിന്ദിതരും. പീഡിതരുമായ ചുഷിതരും മാത്രം വിശ്വസിച്ചില്ല. അവരുടെ ഹൃദയം നിലച്ചുപോയപ്പോലെയായി. യേശുദാസന്റെ നെഞ്ചിലെ മുറിവും, അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ പഴുത്തളിഞ്ഞ ഉണങ്ങാത്ത പ്രണയം, മുപ്പതു വെള്ളിത്തൂളിന്റെ ആയിരം പതിനായിരം, മടങ്ങുകളുടെ വിലയുള്ള ചെക്കും ആഡംബരത്തോടെ പണിത ഒരു വീടായിരുന്നു.

നും അവൾ സമ്മതിച്ചില്ല. അവൾ മകന്റെ ശവത്തെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവസാനം, രാത്രിയായപ്പോൾ ഔസേപ്പിന്റെ നിർബന്ധം കൊണ്ടു മേരി മകന്റെ ശവം സംസ്കരിക്കാനായി വിട്ടുകൊടുത്തു. അവർ ആ ശവം ഒരു കഴിയിൽ അടക്കംചെയ്തു. അന്ന് അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ആളുകളുടെ ഇടയിൽ, പണ്ടെങ്ങോ കണ്ട പരിചയമുള്ള ഒരു മുഖം മേരി ശ്രദ്ധിച്ചു. അതു വിപ്ലവനേതാവിന്റെ മുഖമായിരുന്നു. മകൻ മരിച്ചു ദുഃഖംകൊണ്ടു കരയാതെ നിന്നിരുന്ന അവൾ പെട്ടെന്ന് വിങ്ങിപ്പൊട്ടിക്കുറഞ്ഞു. അവൾ അയാളുടെ അടുത്തേക്കു കരഞ്ഞുകൊണ്ടു ഓടിപ്പോയി.

"നമ്മുടെ മോൻ മരിച്ചുപോയി. അവനെ പൊലീസുകാർ വെടിവെച്ചുകൊന്നു. അവൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിലേക്കു വീണു. അയാളുടെ മനസ്സിലെ വെള്ളിത്തൂളുകൾ അയാളുടെ മുഖത്തേക്കു കാക്കി ചുരുറ്റി. മനസ്സിലെ നീതിബോധം, കുറുബോധമായി ഒരുവരും കൊണ്ടു തുരക്കുംവിധം അയാളെ അസ്വസ്ഥതകൾ കൊണ്ടുനിറച്ചു. സ്വന്തം കൈകൊണ്ടു സ്വന്തം രക്തത്തെ ഒറിക്കൊടുത്തു. ഒറിക്കൊടുക്കുകയല്ല, സ്വന്തം നെഞ്ചിലേക്കു സ്വയം കത്തിയാഴ്ത്തി. ഒരു നിമിഷത്തിനുശേഷം, സ്വന്തം കൈകളിലും മനസ്സിലും എത്രകഴുകിയാലും ചോരമാഞ്ഞുപോകാത്തവിധം ഉണങ്ങി പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീതിക്കുവേണ്ടി മുറിവിട്ടിട്ടുണ്ട്.

പാതയിൽ തനിക്കെതിരായി നിൽക്കുന്ന എതിരാളിയെ തകർക്കണമെന്നു മാത്രമേ മോഹമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഒരു കൊച്ചു പയ്യൻ ഒരു ജനതയുടെ ആവേശമാകുന്നതു കണ്ടു അസൂയയും സ്വാർത്ഥതയും പെരുത്തപ്പോഴാണ് ആ കുട്ടികെ കൈയെടുത്തു. വർഷങ്ങളായി തുടങ്ങിയ നരകജീവിതം പിന്നിട്ടു. പിന്നെ ജീവിക്കാനുള്ള അത്യാർത്തി. കിട്ടിയ അവസരം തെറ്റാതെ ഉപയോഗിച്ചു. യേശുദാസനെ വധിച്ചാൽ ലഭിക്കുന്ന സർവ്വ ഐശ്വര്യങ്ങളുടേതായ ബംഗ്ലാവും ബാങ്ക് ബാലൻസും... അവയിലാകെ ഒരു നിമിഷത്തിനുശേഷം പടർന്നിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം രക്തം രക്തത്തോടു വിലാപങ്ങൾ പറയുന്നു. അയാളുടെ തലയ്ക്ക് തീപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. തലയിൽ, മനസ്സിൽ, എല്ലാമെല്ലാം ഭ്രാന്തു പടർന്നു കയറുന്നു.

വിപ്ലവ നേതാവ് പോക്കറ്റിൽ മടക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന ചെക്ക് ലീഫുമായി നേരെ നഗരത്തിലെ പ്രധാന ദേവാലയത്തിലേക്കു ഓടി. അവിടെയെപ്പോൾ ഒരു ആറ്റാടപ്രകടനവും വിരുന്നു നടക്കുകയായിരുന്നു. മതപ്രമാണികളും, നീതിപാലകരും, രാഷ്ട്രീയക്കാരും, കിടച്ചുകുത്താടി സന്തോഷിക്കുകയായിരുന്നു. ഭ്രാന്തുപിടിച്ചവനെപ്പോലെ വിപ്ലവനേതാവ്, വിരുന്നശാലയിലിരിക്കുന്ന പ്രമുഖരുടെയടുത്തേക്കു ഓടിപ്പോയി. അവർ അവനെ മദ്യഗ്ലാസ്സുകൾ ഉയർത്തി വിരുന്നശാലയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അ

യാൾ മുപ്പതു വെള്ളിത്തൂളുകൾക്ക് പകരം കിട്ടിയ ചെക്ക് ലീഫ് തുണ്ടും തുണ്ടുമാക്കിയിറക്കി അവരുടെ മുഖത്തുക്കൊരിഞ്ഞു. "സ്വന്തം രക്തത്തെ കൊലപ്പെടുത്തി നിങ്ങളെ പാപിയാക്കി... പാപിയാക്കി..." എന്നു വിലപിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു മുഴുത്ത ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ പുറത്തു കോടിപ്പോയി. അയാളുടെ മുഖവും മനസ്സും വേദനകൊണ്ടു നിറിപ്പിടയുമ്പോഴും, അവർ അതുകണ്ടു ആർത്തമഹസിക്കുകയും, അവനെ പരിഹസിച്ചു ചിരിക്കുകയും ചെയ്തു.

വിപ്ലവനേതാവ്, തിരികെ അയാൾക്കു കിട്ടിയ പുതിയ ബംഗ്ലാവിൽ വന്നു. അത് ഒരു കൊലയാളിയായി അയാൾക്കു തോന്നി. അയാൾ അയാളുടെ കൈയിലേക്കു നോക്കി. പാപത്തിനു പ്രതിഫലമായിക്കിട്ടിയ ചെക്ക് അവരുടെ മുഖത്തേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞുകളഞ്ഞിട്ടു. അയാളുടെ കൈകളിൽനിന്നും മകന്റെ രക്തം തേഞ്ഞുമായുന്നില്ല. അവ വീണ്ടും കൈകളിൽ ഉണങ്ങാതെ നനഞ്ഞു രക്തം കിന്നിഞ്ഞുവരുന്നു. അയാൾ വെണ്മയാർന്ന ബംഗ്ലാവിന്റെ ചുവരുകളിലേക്കു നോക്കി. ചുവരുകളുടെ മുകളിൽനിന്നും രക്തം പടർന്നൊഴുകുന്നു. അവ നിലത്തു തളുകെട്ടുന്നു. കാലുകൾക്കു കീഴിൽ രക്തം നനയുന്നു. അയാൾ വല്ലാതെ വിരമലോകങ്ങളിലേക്കു വഴുതി വീഴുന്നു.

വരാന്തയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പാറിപ്പറന്ന മുടിയും, ലോകത്തെ എല്ലാ ദുഃഖവും ഉള്ളിൽപ്പറ്റി, കരയാനായി വിങ്ങിപ്പൊട്ടിനിൽക്കുന്ന ഒരു അയാളുടെ ഗേറ്റിനുമുന്നിൽവന്നുനിന്നു. അയാളുടെ ചുണ്ടുകൾ മന്ത്രിച്ചു: "മേരി..." അയാൾ

അവൾക്കുവേണ്ടി ഗേറ്റു തുറന്നുകൊടുത്തില്ല. അയാളുടെ മനസ്സിലെ നിലപുർണ്ണമായും തെറ്റിക്കഴിഞ്ഞു. അവൾ പുറത്തുനിന്നും അയാളോടു പുലമ്പി: "നമ്മുടെ മോനെ, ജീവനോടെ നിങ്ങൾ ഒരു കാണുംമുൻപ് പൊലീസുകാർ അവനെ കൊന്നു കളഞ്ഞു. ഒരിക്കലേകിലും നിങ്ങളെ അവൻ അപ്പനെന്ന് വിളിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ?"

അവളുടെ വാക്കുകൾ അയാളുടെ നെഞ്ചിൽ ചാട്ടുവാറടികൾ ആയിത്തീർന്നു. മകന്റെ രക്തത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു. "രക്തം പുറപ്പെട്ടു ഈ കൈയ്ക്ക് ഒരിക്കലും ഉണങ്ങില്ല" മേരിയോടു ഒന്നുമറിയാതെ അയാൾ അകത്തേക്കു കയറി. അവൾ ഒരപരിചിതയെപ്പോലെ ഗേറ്റിനു വെളിയിൽത്തന്നെ നിന്നു.

അയാൾ അടുക്കളയിൽ വച്ചിരുന്ന മണ്ണെണ്ണ ടിൻ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു നിന്നിരുന്ന മുറിക്കുചുറ്റും അതു തളിച്ചു. മുറുമുറികളിൽനിന്നും താൻ നിൽക്കുന്ന മുറിയിലേക്കു രക്തം ഒരു നദിപോലെ പാഞ്ഞൊഴുകിവരുന്നതു അയാൾ കണ്ടു. പിന്നീടു ഒട്ടും താമസിയാതെ, ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്ന മണ്ണെണ്ണ അയാൾ തലമുതൽ ശരീരത്തിലേക്കു കമഴ്ത്തി. ഒരു തീപ്പെട്ടിക്കുസുരച്ചു ദേഹത്തേക്കിട്ടു. ഗേറ്റുതുറന്നു കൊടുക്കാൻ അയാൾ വരുന്നതും കാത്തു മേരിനിന്നു. പക്ഷേ, മുറിയിൽ നിന്നുയരുന്ന കറുത്ത പുകയും തീയും ഒരു ഇരുണ്ട സ്വപ്നം മാത്രമാണെന്ന് അവൾ വിശ്വസിച്ചു. വരും ... ഗേറ്റുതുറന്നുതരും ... അവൾ ക്ഷമയോടെ കാത്തുനിന്നു.

യേശുദാസനെ കഴിച്ചിട്ടിരുന്ന മൺകു

നമ്പ്ല മുന്നിൽ നിന്ദിതരും. പീഡിതരും. അയാളുടെ ശവത്തിനു കാവൽനിന്നും മൂന്നാം ദിവസം അയാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. മൺകുനയുടെ വാതിലുകൾ താണു പൊട്ടിയുയരുമെന്നും, പുതിയൊരു ജനതയുടെ നന്മയ്ക്കായി നേതൃത്വം മേകാൻ അയാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുമെന്നും അവർ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പാവപ്പെട്ടവന്റെ പ്രത്യാശ.

ഒന്നും, രണ്ടും, മൂന്നും ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു.

നനഞ്ഞ മൺകുനയിൽ പുത്തനുകിടന്ന പുതിയ പുല്ലിൻ വിത്തുകൾ മുളച്ചു. എന്നിട്ടും യേശുദാസൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റില്ല.

ഇന്നും, ഒരുപറ്റം ആളുകൾ വിപ്ലവവാദേശം മനസ്സിൽ നട്ടുനന്നു്, യേശുദാസന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പും കാത്തു നിന്ദിതർക്കും, പീഡിതർക്കും, ചുഷിതർക്കും ഒരു രക്ഷകൻ ഉയിർക്കുമെന്ന പ്രത്യാശയോടെ നിൽക്കുന്നു.

ആ നിൽപ്പ് ഇന്നും തുടരുന്നു.

രക്ഷകൻ ഒരിക്കലും ഉയിർക്കുന്നില്ല.

വരുന്നില്ല.

അനന്തമായ കാത്തിരിപ്പ്.

മണ്ണിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ മണ്ണുമാത്രമായിത്തീരുകയായിരുന്നു.

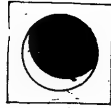
(അവസാനിച്ചു)

ലാ.ബെല്ലാ ന്യൂസ്

പാപ്പിയോൺ

വില 80 രൂ.
പ്രി പബ് വില. 70 രൂ.
ബുക്ക് ക്ലബ്ബ് അംഗങ്ങൾക്കു് 60 രൂ.
ഗൗഹിൽ ഏയർമെയിലായി 130 രൂ.
M. O. / D. D. ആയി പണമയച്ചാൽ മതി.
1986 ജനുവരി 26-ാം തീയതി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു

ലാ.ബെല്ലാ പബ്ലിഷേഴ്സ്

കെ. കെ. സുധാകരൻ

നമുക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽചെന്നു രാവാരക്കാലം

7

ക്രിസ്തുമസ് നൂറു ദിവസം മുമ്പ് കോളേജിലേക്ക് പത്തുദിവസത്തെ അവധിയുണ്ട്. വീട്ടിൽ പോകണം. എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ റീത്താമാവി സമ്മതിച്ചില്ല.

“ഇപ്രാവശ്യം ആൻറപ്പൻ ക്രിസ്തുമസ് ഇവിടെയാണ്. ജോണി വന്നാൽ വന്നെന്ന് പറയാം. ഞാനും മേരിയും മാത്രമായി എന്തു ആഘോഷിക്കാനാണ്? നിന്റെ ചാച്ചൻ ഞാനെഴുതാം. വേണമെങ്കിൽ ക്രിസ്തുമസ് കഴിഞ്ഞു പോവുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.”

മാവി പറഞ്ഞത് അനുസരിക്കാൻ തന്നെ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഇന്നുവരെ എല്ലാക്രിസ്തുമസിനും ഞാൻ വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. ഉണങ്ങിയ ഇരുന്നൂറു ചുട്ട കീറി വർണ്ണക്കടലാസുപയോഗിച്ച് നക്ഷത്രമുണ്ടാക്കണം. ക്രിസ്തുമസ് മരവും പുൽക്കുടും മോടിപിടിപ്പിക്കണം. അപ്പമുണ്ടാക്കാൻ കള്ളിനായി ഷാപ്പിലേക്കോടണം. ക്രിസ്തുമസ് പാട്ടുകാരോടൊപ്പം രാത്രിയിൽ വീട്ടുതോറും കയറിയിറങ്ങണം. ഇപ്രാവശ്യം എനിക്കു കഴിയില്ല.

പക്ഷേ, സാരമില്ല. വീട്ടിലുണ്ടെങ്കിൽ തന്നെ ഇപ്രാവശ്യം ഇക്കാര്യങ്ങൾക്കൊന്നും ഞാൻ ഇറങ്ങിത്തരികില്ല എന്ന് തോന്നുന്നു. ആ പ്രായമൊക്കെ കഴിഞ്ഞതുപോലെ.

ഞാൻ റോസ് കോട്ടേജിൽത്തന്നെ തങ്ങി. ക്രിസ്തുമസ് കഴിഞ്ഞിട്ട് വീട്ടിൽ പോയിട്ടു വരാമെന്നും തീരുമാനിച്ചു.

റീത്താമാവി ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം നേരത്തെ ആരംഭിച്ചു. സഹായിക്കാൻ ഞാനും കൂടി. റോസ് കോട്ടേജ് വൃത്തിയാക്കി മോടിപിടിപ്പിച്ചു. പൂവൻകോഴിയേയും താറാവിനേയും വാങ്ങി നിറുത്തി.

മേരിക്കും നല്ല ഉത്സാഹമായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുമസിന് രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് ഒരു ബാഗുമായി ജോണിച്ചായൻ വന്നു. റോസ് കോട്ടേജിൽ ആദ്യം നരഞ്ഞു പൊതുക്കയായിരുന്നു.

വൈകുന്നേരം ജോണിച്ചായൻ നഗരത്തിലേക്കു പോയി. എന്തെങ്കിലും ക്ഷണിച്ചുവെങ്കിലും ഞാൻ റോസ് കോട്ടേജിൽ തന്നെ കൂടുകയറണം ചെയ്യുന്നത്. എനിക്കു റീത്താമാവിയെ ധാരാളം സഹായിക്കാണുണ്ടായിരുന്നു.

ഒരു പഴയ മോറിസ് മൈൻ കാറുമാണ് ജോണിച്ചായൻ മടങ്ങിവന്നത്. അങ്കിൾ ടോണിയുടെ കാറായിരുന്നു അത്. അങ്കിൾ ടോണിയെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രായം അറുപതു കഴിഞ്ഞെങ്കിലും ജോണിച്ചായന്റെ സുഹൃത്തായിരുന്നു അയാൾ.

അങ്കിൾ ടോണി കൊടുത്തയച്ച കേക്ക് ജോണിച്ചായൻ കാറിൽനിന്നും എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു.

പിറേദിവസം രാവിലെ മോറിസ് മൈനിലാണ് ഞങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്കു പോയത്. സോഫിയയെയോ എലിസബത്തിനെയോ വഴിയിൽ കണ്ടിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ ലിഫ്റ്റുകൊടുക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരെ കണ്ടില്ല.

കരളാലമായി ക്രിസ്തുമസിന് വ്

ട്ടിൽവന്നിട്ട്, ജോണിച്ചായൻ പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, കഴിഞ്ഞ ക്രിസ്തുമസ്കളെല്ലാം ആർക്കോടായിത്തന്നെയാണ് ആഘോഷിച്ചത്. പോകുവഴി ആദ്യം കാണുന്ന ബാറിലൊ എത്തിച്ചേരുന്ന പട്ടണത്തിലെ വിരുന്നശാലയിലൊ കൈവെച്ചു.

ഞങ്ങൾ പള്ളിയിൽ നിന്ന് മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ റോസ് കോട്ടേജിന്റെ അന്തരീക്ഷം മസാലയിൽ കുതിർന്നുവെച്ചു. കോഴിയുടെയും താറാവിന്റെയും സുഖകരമായ ഗന്ധത്തിൽ ചുഴ്ന്നുനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

മോറിസ് മൈൻ മുററുതു പാർക്ക് ചെയ്തിട്ട് ഞങ്ങൾ അടുക്കളയിലേക്കു ചെന്നു. മേരി വിയർപ്പിൽ മുങ്ങിയിരുന്നു. തീയുടെ ചുടററുതുകൊണ്ടാവാം അവരുടെ മുഖം അല്പം കൂടി തുടുത്തിരുന്നു.

റീത്താമാവി കാപ്പിയെടുത്തുവെച്ചു. ആവിപറക്കുന്ന കോഴിക്കറിയിൽ മുക്കിയ വെള്ളയപ്പം ജോണിച്ചായൻ വായനിയെ ചവച്ചു. എനിക്ക് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം പോലെ റീത്താമാവിയോടു ചോദിച്ചു: “നമുക്കു ആ പൈലോക്കാരൻ ഒരു കേക്ക് കൊടുത്തുവെച്ചാലേന്ത്?”

മുഖത്തു ഉല്ലാസഭാവമായിരുന്നെങ്കിലും മാവി ജോണിച്ചായനെ തറപ്പിച്ചൊന്നു നോക്കി.

“അത്ര താല്പര്യമുണ്ടെങ്കിൽ നീചെന്നു് റെസ്റ്ററന്റ് വാങ്ങിച്ചുകൊടുക്കൂ.”

മാവിയുടെ പിന്നിൽ നിന്നുകൊണ്ട് മേരി പുഞ്ചിരിച്ചു.

“അല്ല, അവർ നമുക്കു കേക്ക് തന്നുവെച്ചില്ലല്ലോ. പിന്നെന്തിനാ നമ്മൾ മാത്രം പാടുപെടുന്നത്?” കൃത്രിമശരവം ഭാവിച്ച് ജോണിച്ചായൻ പറഞ്ഞു.

മേരി കറെ കോഴിക്കറികൂടി എന്റെ പാത്രത്തിലേക്കു വിളമ്പി. മേരിയുടെ ഏരിവുള്ള കുറികളുമായി എന്റെ നാവ് പൊരുത്തപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

“ആ സോഫിയ കേക്കുണ്ടാക്കാൻ മിട്ടമിടുകിയാണെന്ന് ആരോ പറയുന്നതു കേട്ട് ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം എല്ലിൻകുപ്പണത്തിൽനിന്ന് മാംസം വേർപെടുത്തിക്കൊണ്ട് ജോണിച്ചായൻ പറഞ്ഞു.

“ജോണി നല്ലൊരു ദിവസമായിട്ട് നീ വേണാത്തതൊന്നും വിളമ്പാതെ” റീത്താ മാവി ജോണിച്ചായനു നേരെ തിരിഞ്ഞു.

വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ മോറിസ് മൈനിൽ റെിക്കൽക്കൂടി പള്ളിയിൽ പോയി. പിന്നെ ബോട്ട് ജട്ടിയിൽ പോയി കരനേരമിരുന്നു. മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പെരിവികിളിന്റെ മുന്നിൽ ആരോ ഉണ്ടായിരുന്നു. ജോണിച്ചായൻ കൈയുയർത്തി വിശി. അത് സോഫിയ ആയിരുന്നു.

ക്രിസ്തുമസ് രാത്രി.

പെരിവികിളിയിൽ നിന്ന് ഒരു ബാഗും കറുത്തു മുന്നിൽത്തെളിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മങ്ങിയ പ്രകാശത്തിൽ സോഫിയയും എലിസബത്തും നീളൻ കപ്പായങ്ങളണിഞ്ഞ് മാലാഖമാരെപ്പോലെ അവിടെയും ഇവിടെയുമൊക്കെ ഒഴുകിനടക്കുന്നത് കാണാം. പോൾ പൈലോക്കോ

ൻ ഇടതടവില്ലാതെ ചുരുട്ട് പുകച്ചു വിടുകയാണ്. അയാളുടെ കൈയിൽ ഒഴിയാത്ത ഗ്ലാസ്സുമുണ്ട്. വല്ലപ്പോഴും റോസി പൈലോക്കാരനും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

കാറിൽ ചാരിനിന്ന് ഞാൻ എല്ലാം കണ്ടു. ജോണിച്ചായൻ മുറിയിലാണ്. വാതിൽ അടഞ്ഞു കിടന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ അകത്തേക്കു ചെന്നില്ല.

തെളിഞ്ഞ ആകാശമുള്ള രാത്രി. നക്ഷത്രങ്ങളെല്ലാം കണ്ണുകൾചിമ്മി നിലു്ന. ഏതോ ഒരു കരോൾ സംഘത്തിന്റെ പാട്ട് അകലെയല്ലാതെ കേൾക്കുന്നു.

റീത്താമാവി മുററത്തേക്കിറങ്ങിവന്നു. “ആൻറപ്പനെന്താ റെസ്റ്ററിറങ്ങിനിൽക്കുന്നത്? വീട്ടിൽപ്പോകാൻ പറയാത്ത വിഷമമായിരിക്കും.”

“അതൊന്നുമല്ല മാവി. വെറുതെ നിന്നുനേയുള്ളൂ.” ഇല്ല. എനിക്കു വിഷമമൊന്നുമില്ലായിരുന്നു.

“വിശക്കുന്നില്ലേ? വാ.”

വെള്ളത്തുണി വിരിച്ച് ഒരുക്കിയ തീർത്ഥം. ജോണിച്ചായന്റെ അടുത്തു ഞാനിരുന്നു. വിഭവങ്ങളെല്ലാം നിരന്നിട്ടുണ്ട്. ഇറച്ചിതന്നെ ഇത്രയധികം. രീതിയിൽ പാകംചെയ്തത് മുമ്പ് ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഒടുവിലത്തെ കറിയും മേശപ്പുറത്തു കൊണ്ടുവെച്ചിട്ട് മേരിയുമിരുന്നു. അവർ കളിച്ച് പുതിയ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചിരുന്നു.

ഐസിൽ പൂഴ്ത്തിവെച്ചിരുന്ന വൈൻ കപ്പി തുറന്നു ജോണിച്ചായൻ മേശപ്പുറത്തുവെച്ചു. ഞാൻ വൈൻ കുടിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. മാസ് വൈനിന്റെ രുചി പള്ളിയിൽനിന്ന് അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു മാത്രം.

ഒരോ ഗ്ലാസ്സിൽ വീഞ്ഞു പകർന്ന് ജോണിച്ചായൻ റീത്താമാവിനും മേരിക്കും കൊടുത്തു. ഗ്ലാസ്സ് ഒന്നു മൊത്തിയിട്ട് മേരി മുഖം ചുളിച്ചു.

റീത്താമാവി ഏതോ ഓർമ്മകളിൽ മുഴുകി കൈയിലെടുത്ത വീഞ്ഞുമായി അല്പനേരമിരുന്നു. ജോർജ്ജിളിനോടൊപ്പം ആഘോഷിച്ച ക്രിസ്തുമസ്കളെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നിഗ്ധമായ സ്മരണകളിൽ മുങ്ങിപ്പൊങ്ങുകയായിരുന്നിരിക്കണം മാവി.

ഞങ്ങൾ ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. റീത്താമാവി പെട്ടെന്നു വാചാലയായി. ജോണിച്ചായന്റെ പാത്രത്തിലായിരുന്നു അവരുടെ കണ്ണു്. പാത്രം ഒഴിയാൻ അവർ സമ്മതിച്ചില്ല.

ഒരു ഗായകസംഘം റോഡിൽക്കൂടി കടന്നുപോയി.

മേരിയുടെ ഗ്ലാസ്സ് ഒഴിഞ്ഞിരുന്നു.

“ചിററു് അല്പം വൈൻ കൂടി ഒഴിക്കട്ടെ?” ജോണിച്ചായൻ ചോദിച്ചു.

“വേണ്ട വേണ്ട. ഇതുതന്നെ എനിക്കു് തലയ്ക്കു പിടിച്ച് ഉറങ്ങണം തോന്നുന്നു.” മേരിയുടെ സ്വതവേ വെളുത്ത മുഖം തുടുത്തുചവന്നുപോയി.

കൈ കഴുകാൻ ഏഴുന്നേറ്റപ്പോഴാണ് നേരിയ ലഹരി എനിക്കും അനുഭവപ്പെട്ടത്.

മേരിയും മാവിയും പാത്രങ്ങളെടുത്തു് മാററുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ മുററുതു് വെറുതെ ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

മാവി ഇറങ്ങാൻ വട്ടംകൂട്ടിയപ്പോൾ ജോണിച്ചായൻ എന്നെ മുറിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

“ആൻറണിക്കു് ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

“എന്നാൽ ഇറിക്കൂ.”

ജോണിച്ചായൻ വാതിലടച്ചിട്ട് ഒരു റെക്കോർഡ് തിരഞ്ഞെടുത്തു.

“സൗണ്ട് ഫെ് മ്യൂസിക് എന്നൊരു ഇംഗ്ലീഷ് ഫിലിമുണ്ട്. ആൻറണി കണ്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

“അതിലെ ഒരു പാട്ടാണിതു്.”

ജോണിച്ചായൻ ഗ്രാമഫോണിൽ റെക്കോർഡുവെച്ചു.

—യു ആർ സിക്സ്റ്റീൻ ഗോയിങ് ഓൺ സെവൻറീൻ... സംഗീത സാഗ്രമാകുന്ന രാത്രി. പിന്നെ ജോണിച്ചായൻ ലെതർ ബാഗുതുറന്നു പച്ചനിറമുള്ള ഒരു വലിയ കുപ്പി മേശപ്പുറത്തെടുത്തുവെച്ചു. വെള്ള ലേബൽ. അത് സ്കോച്ച് വിസ്കിയായിരുന്നു.

“ആൻറണി മുമ്പ് കുടിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

“എന്നാൽ ഇന്ന് തുടങ്ങാം. എന്ത്?”

ഞാൻ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

ജോണിച്ചായൻ രണ്ടു ഗ്ലാസ്സെടുത്തു് ഓരോ കഷണം ഐസ് അതിലിട്ടു. പിന്നെ ഐസിനു മുകളിൽ വിസ്കി വീഴ്ത്തി. ഒന്നിൽ ചെറിയ അളവിൽ. മററൊതിൽ കൂടുതൽ അളവിൽ.

ആദ്യത്തേതിൽ ധാരാളം ഐസ് വാട്ടർ ചേർത്തു് എനിക്കു നീട്ടി.

ചിയേഴ്സ്.

മേരി ക്രിസ്തുമസ്.

ഹാപ്പി ക്രിസ്തുമസ്.

ജോണിച്ചായൻ ജാലകം മലർക്കെ തുറന്നുവെച്ചു. പെരിവികിളിന്റെ മുകളിലത്തെ മുറിയിൽ പ്രകാശമുണ്ട്. പാതി ഉയർത്തിവെച്ച തിരശ്ശീലയ്ക്കുള്ളിലൂടെ ഒരു നിഴൽ കാണാം. അത് സോഫിയ ആവാം. അല്ലെങ്കിൽ എലിസബത്തു്.

ഉറപ്പില്ല.

അപ്പോൾ ഒന്നും ഉറപ്പില്ലായിരുന്നു എനിക്കു്.

“സോഫിയ എന്റെ പെണ്ണാണ്. നീ ഒന്നു ശ്രദ്ധിച്ചോണം.” ജോണിച്ചായൻ പറഞ്ഞു.

ജോണിച്ചായൻ ഫോമിലെത്തിയോ? കുപ്പിയിൽ വിസ്കിയുടെ അളവ് കുറയുന്നു.

ജോണിച്ചായൻ പറഞ്ഞതു് ഞാൻ തലകുലക്കി സമ്മതിച്ചു.

—യു ആർ സെവൻറീൻ ഗോയിങ് ഓൺ എയ്ററീൻ...

ജോണിച്ചായൻ ഗ്ലാസ്സ് ഓമനിച്ചുകൊണ്ട് പെരിവികിളിന്റെ തുറന്നിട്ട ജാലകത്തിലേക്കു് നോക്കിനില്ക്കുന്നു. ഞാൻ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരു കാര്യമാണ് പിന്നെ ജോണിച്ചായൻ

പറഞ്ഞത്. ഞാൻ കേട്ടത് തെറ്റി യോ? ഇല്ല.

“ആൻറണി ആ ബൈബിളെടുത്തു വായിക്കൂ.”

ഗ്രാസ്സ് മേശപ്പുറത്തു വെച്ചിട്ട് ഷെൽ ഫീൽ നിന്നു കറുത്ത തുകൽച്ചട്ടയിട്ട വേപേസ്സുക. നിവർത്തി അല്പം പ്രയാസപ്പെട്ടാണെങ്കിലും ആദ്യം കണ്ട വാക്യം ഞാൻ വായിച്ചു:

“നമുക്ക് ഗ്രാമങ്ങളിൽ ചെന്നു് രാപാർക്കാം. അതികാലത്തു് ഏഴുന്നേറ്റു് മുതിരിത്തോട്ടങ്ങളിൽ പോയി മുതിരി വള്ളി തുളിർത്തു പൂ വിടരുകയും മാതള നാരകം പൂക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ ഏഴു നോക്കാം. അവിടെവെച്ച് ഞാൻ നിനക്കു് ഏന്റെ പ്രേമം തരും...”

“ഹാ മതി. ഇനി ആൻറണി പോയി കിടന്നോളൂ.”

ഞാൻ ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടഞ്ഞു് എന്റെ മുറിയിൽ വന്നുകിടന്നു. എങ്കിലും ഞാൻ കിടക്കുകയായിരുന്നില്ല. ഞാൻ കിടക്കുകയോടൊപ്പം ഒഴുകുകയായിരുന്നു. എവിടേക്കോ ഒഴുകിപ്പോവുകയായിരുന്നു.

ഞാൻ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നില്ല. ഒന്നര മയങ്ങാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു.

എന്റെ കട്ടിൽ താഴേക്കു് നെമർന്നു. ആരോ ഇരുന്നതിന്റെ ഭാരം കൊണ്ടായിരുന്നു അത്. നിഴൽപോലെ രൂപം എനിക്കു കാണാം.

എന്റെ മുഖത്തു് കൈവിരലുകളു്

ഞ്ഞു. മേരിയുടെ ഗന്ധമായിരുന്നു ആ വിരലുകൾക്കു്.

“ഉറങ്ങിയോ?” മന്ത്രം പോലെ മേരിയുടെ ശബ്ദം.

“ഇല്ല.” എന്റെ ശബ്ദം പുറത്തേക്കു വന്നില്ല.

മേരി എന്റെ വലതു കൈ എടുത്തു് ഓമനിച്ചു. പിന്നെ ചട്ട അല്പം പൊക്കി അതു് ഉള്ളിലേക്കു് കടത്തി. അവർ ബോഡീസ് ധരിച്ചിരുന്നില്ല.

വെണ്ണക്കുന്നപോലെ മിനുസമായ ഇളം ചുട്ടളു മറുപടിയോടെ. മേരിയുടെ നെഞ്ചി ടിപ്പു് എനിക്കു് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

അല്പം അതു് എന്റെ സ്വന്തം നെഞ്ചി ടിപ്പായിരുന്നു.

(തുടരും)

ഉയരം കൃത്യമാക്കി വെട്ടിനിർത്തിയ ചെടികൾക്കിടയിലൂടെ നടന്നു.

വേളത്ത അക്ഷരങ്ങളിൽ കറുത്ത കൊച്ചു ബോർഡുകളെഴുതി വഴിയോരത്തു് കത്തിനാട്ടിയിരിക്കുന്നു: പൂക്കൾ പൊട്ടിച്ചെടുക്കുകയു്.

പെട്ടെന്നൊരു വെളിപാടായിട്ടെ ന്നപോലെ കൈവണ്ണയിൽ പിടിച്ചു നിറുത്തി ദാദ പറഞ്ഞു: ആണങ്ങളായി പിറന്ന പെണ്ണങ്ങളും പെണ്ണങ്ങളായി പിറന്ന ആണങ്ങളും ഭൂമിയിലുണ്ടു്. അറിയാമോ?

ഉണ്ടായിരിക്കാം.

ഇപ്പോൾ നാം കണ്ട ആ പെൺകുട്ടി ഈ രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടതാണു് പ്രേമമായിപ്പോയോ?

മറുപടിയായി ദാദ പൂക്കൾ പൊട്ടിക്കത്തു് എന്ന ബോർഡു് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു: കണ്ടോ? അകന്നുനിന്നു് ആരായിക്കാരുള്ളവയാണു് നല്ല പൂക്കൾ. ഇറുത്തു് കപ്പായക്കുടക്കിന്റെ തുളയിൽ ചൂടാക്കുള്ളവയല്ല. എന്റെ സന്ദേശ ബോധത്തെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കു് തെറ്റായ ധാരണകൾ ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നു. സന്ദേശത്തിന്റെ മുർത്തി മത്ഭാവത്തെ എനിക്കു് വിട്ടതന്നാൽ അതിൽ അഴുക പുരളാതിരിക്കാനുള്ള ബദ്ധപ്പാടോടെയുള്ള ആരാധനയിൽ എന്റെ ജീവിതം എറിഞ്ഞു് അവസാനിക്കും. ഞാനൊരു കലാകാരനാണു്. കിടക്കയിൽ വിതറാനാണെങ്കിൽ ഉറപ്പികയ്ക്കു് ഒരു കമ്പിൾ എന്ന കൊട്ടക്കണക്കിനു് ശരാശരിപ്പക്കൾ കിട്ടാനുണ്ടു്.

ക്ഷമിക്കണം, തമാശ പറഞ്ഞതാണു്. സാരമില്ല.

ഗെയ്റ്റിനു് വെളിയിൽ യാത്ര പറഞ്ഞു് പിരിഞ്ഞു. ദാദാസക്കുറിനു് നല്ല രാത്രി ആശംസിച്ചു.

പാർക്കിലെ ഞായറാഴ്ചത്തിരക്കിൽ നിന്നു് നടപ്പാതയിൽ വിരിച്ചുകിടക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്ന രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതയിലേക്കു കടന്നപ്പോൾ മനസ്സിൽ വിശ്രമഭാവമുണ്ടായി.

ചുട്ടളു പകലിനുശേഷം സന്ധ്യയ്ക്കു് പഴയിൽകളിച്ച് വഴിവരമ്പിലൂടെ കെസ്സുപാട്ടുപാടി കൂട്ടമായിപ്പോകുന്ന യുവാക്കളുടെ കലവറയില്ലാത്ത പൊട്ടിച്ചിരി ഓർമ്മയിലെവിടെയോ മുളച്ചു് ഇലവിരിഞ്ഞു.

നാടിനെക്കുറിച്ചോർത്തു.

പേരക്കിടാങ്ങൾക്കു് കഥ പറഞ്ഞു കൊടുക്കവേ ഉറങ്ങിപ്പോയ മുത്തശ്ശിയെപ്പോലെ തെളിനിർച്ചാലുകളിൽ വൈകിയുണ്ടി ചന്ദ്രന്റെ തിളക്കവുമായി പഴം മഷിയെഴുതിയ കൺതടങ്ങളിൽ അമർത്തിപ്പിടിച്ച് പ്രതീക്ഷകളുടെ ഉൾ വെളിച്ചങ്ങളുമായി തിരങ്ങും. ദാദാഗ്രഹികളുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളായ നിധികളത്രയും വലിയ ചെമ്പുകടാഹങ്ങളോടെ നിഷ്കൃഷ്ടം വലിച്ചുകൊണ്ടുപോന്നു് പാതാളഗർത്തങ്ങളിൽ കഴിച്ചുവെട്ടി അതിനു മുകളിൽ സ്വയംഭൂവായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു് കടിയിരിക്കുന്ന ധർമ്മശാസ്താവു്. തല നിവർത്തി നടന്നു ചെല്ലു് (മുജനങ്ങളെ

സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതി

ലെ) പാപത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി ആലിൻകൊമ്പുകളിൽ കീഴ്ക്കാരുക്കു് തുങ്ങിക്കിടന്നു് തപസ്സനുഷ്ഠിക്കുന്ന കടവാതിലുകൾ. ഇടിയുന്ന തിട്ടിൽ വേരുകൾ കൊണ്ടു് അളളിപ്പിടിച്ച് അരിപ്പല്ലുകൾ കാട്ടി സന്തോഷത്തോടെ കസ്യുതിച്ചിരി ചിരിക്കുന്ന വെള്ളമരുതുകൾ. എന്തു് എന്തിനു് എന്തു് എന്തു് അനവരതം നാമം ജപിക്കുന്ന അമ്പലക്കാട്ടിലെ കളക്കോഴികൾ. ഇരപിടിക്കാനോ ഇരയായിത്തീരുന്നതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനോ ഒന്നുമല്ലാത്ത വെറുമൊരു രസത്തിനു് ജലപ്പുരപ്പിൽ നിന്നുയർന്നു് കട്ടിക്കരണം മറിയുന്ന വെള്ളമിത്സ്യ

മണലിലും വേലിപ്പടർപ്പിലും ഒളിച്ചിരുന്നു് സംഗീതം കൊണ്ടുമാത്രം സംന്നിദ്ധ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന കോടാനുകോടികൾ. ദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നു് കളിച്ചുകയറി അനിശ്ചിതത്വങ്ങളുടെ ഭാരം ഈശ്വരനെന്ന അത്താണിയിലിറക്കിവെച്ചു് നെടുവീർപ്പിടുന്ന വെറും മനുഷ്യർ.

തീവ്രവും ഏകമുഖവുമായ ജാഗ്രതയിൽനിന്നു് താല്പാലികമായി മോചിതമായ മനസ്സു് അതിനിഷ്പെട്ട മേച്ചിൽപ്പുറങ്ങളിൽ അലയുകയാണെന്നു് മനസ്സിലായി. മൂക്കു കയറിൽ പിടിച്ചു വലിച്ചു ഇടുക്കുതൊഴുത്തിൽ വീണ്ടും കെട്ടാൻ ശ്രമിച്ചു.

31

തിരുവാതിര തീക്കുട്ടപോലെ

ങ്ങൾ. യേവും തണുപ്പമൊന്നുമില്ലാത്ത സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുന്ന അരയാൽത്തളിരുകൾ. വഴിപോക്കനായി അതിലേക്കു ന്നപോകാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായതിൽ ചാരി താർത്ഥ്യം കൊള്ളുന്ന ഇളംകാറ്റു്. ഇരുട്ടിനെപ്പോലും വേദനിപ്പിക്കാത്ത ജീവിച്ചിരിക്കാൻ ഞെരുക്കപ്പെടുന്ന കൽ വിട്ടക്കുതിരികൾ. അകലാൻ മനസ്സു വരാത്ത അലിയാത്ത നിൽക്കുന്ന അമ്പലമണിയലുകൾ. ഇല്ലത്തെ സർപ്പക്കാവിൽ അജ്ഞാതവാസത്തിൽ അറിയാത്ത പുത്ത പാലയുടെ അടങ്ങിനില്പാത്ത സുഗന്ധം. പലകുപ്പാത്തുളുന്ന ആഴക്കു് കടകുപോലെ ഉയരെ നിറം മങ്ങുന്ന ആകാശത്തു് കിളികൂട്ടത്തിന്റെ അണിതെറുമാത്ത ധൂതി. തലപോയ തെങ്ങിൽ പണിതിരാത്ത വീടു് മുഴുപ്പിക്കാൻ രാത്രിയായിട്ടും മുറുകിയ താളം കൊത്തുന്ന മരംകൊത്തി. ഇരുട്ടിന്റെ തുണ്ടുപോലെ തെങ്ങോലമുതുകത്തിനു് എല്ലാം എനിക്കറിയാമല്ലോ എന്ന് നീട്ടിനിട്ടി മുളുന്ന കൂമൻ. പുല്ലിലും

മുററത്തെ മാവിൽചുവട്ടിൽ മുക്കളിലേക്കു വിരൽചൂണ്ടി നില്ക്കുന്ന മുത്തച്ചൻ. കണ്ടില്ലേ, അതാണു് തിരുവാതിര. തിരുവാതിര തീക്കുട്ടപോലെ. പിന്നെ, മകം നകം പോലെ...

കോടാനുകോടി നാഴിക അകലെ നിന്നു് മാടിവിളിക്കുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചുതുടങ്ങിയതു് ഞങ്ങളാണു്, മുത്തച്ചൻ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി: നമുക്കു് ചന്തം കാണാനാണു് നക്ഷത്രങ്ങളെ ഞായതെന്നു് നമുക്കു് തോന്നും. നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ചന്തം ആരെങ്കിലും കാണണമല്ലോ; അതിനായി നമ്മളൊരാളെങ്കിലും എന്ന് നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു് തോന്നാം.

കടത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ തെളിഞ്ഞു കാണുന്ന ആകാശത്തിന്റെ കഥ മുത്തച്ചൻ പറഞ്ഞതു് അങ്ങനെയൊരു സന്ധ്യയിലാണു്. കടം ഉടഞ്ഞാൽ കടത്തിലെ വെള്ളം പോയി, പിന്നെ അതിൽ ആകാശം കാണാൻ പററുമോ? പററില്ല. പക്ഷേ, ആകാശം എങ്ങും പോയില്ല. അതു് അവിടെത്തന്നെയു

നമുക്കു ദേഹത്തിലെ ജീവനും ഇതുപോലെയാണു്. കടമുടഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ നിശ്ചലപോലും കാണില്ല. പക്ഷേ, വാസ്തവത്തിൽ ഒന്നും ഇല്ലാതായിട്ടില്ല. ഡോക്ടർ ഉരുവിട്ടു് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഘടസംഗ്രഹമാകാം. ലീയമാനേ ഘടേ യഥാ ഘടോ ലീയേത നാകാംശം തദേ- ജീവോ നഭോപമഃ പിന്നീടു് എപ്പോഴോ ചോദിച്ചു: കടത്തിലെ ആകാശത്തിന്റെ കഥ മറന്നോ?

ഡോക്ടർ ചൊല്ലിക്കൊടുത്തു. മുത്തച്ഛൻ സന്തോഷമായി. നരച്ചു കററിത്താടി കവിളിൽ ഉരയുന്ന മുത്തം കിട്ടി. താക്കിയു് തരാൻ, പക്ഷേ, മുത്തച്ഛൻ മറന്നില്ല; മറക്കണം, ഡോ. അതു് ഉപകരിക്കും. എടുത്താലും കൊടുത്താലും തീരാത്ത ധനം ഒന്നേ ഉള്ളൂ; വിദ്യ.

പിന്നീടു് പിന്നീടു് മുത്തച്ഛൻ മുകനായി. കഥ പറയാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചാൽ ചിരിക്കും. ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു: എല്ലാ കഥയും ഒന്നാണു്. ഒരു കടന്ന വെള്ളം മുക്കി ചെവിക്കരികിൽ പിടിച്ചാൽ എന്തു കേൾക്കാം?

വിരലുകൾക്കിടയിലൂടെ ചോർന്നു പോകുന്നതു് നിലത്തു് ഇറുവുവീഴുന്നതു് കേൾക്കാമെന്നു്. അച്ഛൻ ചിരിച്ചു. ഞാൻ നിന്നേടല്ല അപ്പപ്പനോടാണു് ചോദിച്ചതു്.

മറുപടി പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. മുത്തച്ഛൻ ചിരിച്ചു: നല്ലൊന്നം ആലോചിച്ചുനോക്കണം. ശ്രദ്ധിച്ചു് ചെവി വട്ടംപിടിച്ചാൽ കടലിരമ്പുന്നതു് കേൾക്കാൻ കഴിയും.

കളിക്കാൻ പോയപ്പോൾ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കി. കേട്ടില്ല.

ഇപ്പോൾ പരീക്ഷിച്ചാലും കേൾക്കാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല എന്ന ചിരിയോടെയാണു് പ്രേമയുടെ മുന്നിലെത്തിയതു്.

ചിരിച്ചുകൊണ്ടാണല്ലോ കഥാപാത്രം പ്രവേശിക്കുന്നതു്. വരൂ, ഇരിക്കൂ. പതുപതുപ്പുള്ള സോഫയിൽ ഇരുന്നു. ഉയർന്ന ഡെഡസ്സലിൽവച്ചു് ഷെയ്ഡുള്ള വിളക്കിനു താഴെ പ്രേമ വായിക്കുകയായിരുന്ന പുസ്തകം ടിപ്പോയിൽ കമിഴ്ന്നുകിടക്കുന്നു, വായിച്ചേടും വായ തുറന്നു്.

നാടകമില്ല? ഇല്ല, ഇന്നില്ല. ഇന്നെന്തെന്തായൊരു വിശ്രമം എന്നുവെച്ചു... പതിവിലാത്തതാണല്ലോ പുഞ്ചിരി. വിശേഷിച്ചു് എന്തെങ്കിലും അർത്ഥം അതിനുണ്ടോ?

ഓ, ഒന്നുമില്ല. മുത്തച്ഛനെക്കുറിച്ചു് ഓർത്തു. കടം ഉടഞ്ഞാലും കടത്തിലെ വെള്ളത്തിൽ കണ്ട ആകാശം... അദ്ദേഹം!

മുഖവുമായില്ലാതെ ചോദിച്ചു: ദേവി? തിരികേ വന്നുവോ എന്നായിരിക്കും? അതെ.

നോട്ടം തിരിച്ചു് പ്രേമ പിറുപിറുത്തു: വന്നില്ല. ഇനിയും.

എവിടെപ്പോയിരിക്കാൻ? നിങ്ങൾക്കറിവുള്ളതേ ഇതിനെക്കുറിച്ചു് എന്നിടം അറിയു. വരൂ. നമുക്കു് അപ്പാരന്റേക്കു് പോവാം.

നിരത്തിൽനിന്നു് നാലഞ്ചു വാരയേയുള്ള സ്വീകരണമുറിയിലേക്കു്. മതിലിനോടു് ചേർന്നു് ചുവപ്പും വെള്ളയും കടലാസ്സുപുക്കൾ പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ജനൽപ്പടികളിൽ ചട്ടികളിൽ റോസാ ചെടി കിളം.

പ്രേമ മുന്നിൽ നടന്നു. വിട്ടിൻ പിന്നിലെ റിഹേഴ്സൽ ഹാളിൽ ചിട്ടയില്ലാതെ പല ഭാഗങ്ങളിലേക്കും തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ചുരൽക്കു സേരകളിൽ ഇരുന്നു.

മുഖമുഖമല്ല. ആദ്യമിരുന്നതു് പ്രേമ. തൊട്ടരികിലെ കസേര അഭിമുഖമായി ഇടാൻ ശ്രമിക്കാതെ അതിലിരുന്നു. നിവർത്തിപ്പിടിച്ചു് കൈപ്പത്തികളിൽ നോക്കിയാണു് പ്രേമയോടു് ചോദിച്ചതു്: ദേവിയുടെ തിരോധനവും പരിപാടികൾ നീട്ടിവയ്ക്കേണ്ടി വന്നതും തമ്മിൽ എന്തെങ്കിലും ബന്ധമുണ്ടോ?

പ്രേമ മുഖം കനിച്ചു: ഉണ്ടാകാമെന്നു തോന്നുന്നു.

എന്തുതരം ബന്ധം? വ്യക്തമല്ല.

ഈ സെക്റ്റററിലെ അംഗങ്ങളിൽ ദേവി ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നില്ലല്ലോ.

ഇല്ല.

പിന്നെ ദേവിക്ക് സംഘടനയുമായി എന്തു ബന്ധം?

ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലെ, സത്യമായും എനിക്കറിയില്ല.

പ്രേമ മുഖമുയർത്തി. കണ്ണുകളിടഞ്ഞു് പതറാതെന്നിന്നു. വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാൻ ന്യായമൊന്നും കണ്ടില്ല.

ദീപയും അപ്രത്യക്ഷയായി എന്നു കേൾക്കുന്നു.

ഞാനും കേട്ടു.

കൂടുതൽ വല്ലതു് അറിയാമോ?

ഇല്ല.

ഒരു ചോദ്യവും കൂടി ചോദിക്കാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുമോ?

ഇതുവരെ ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കൊന്നും മുൻകൂട്ടി അനുവാദം വാങ്ങിയില്ലല്ലോ, പ്രേമ പുഞ്ചിരിച്ചു: ചോദിക്കൂ.

പ്രേമയ്ക്കു സംഘടനയുമായുള്ള ബന്ധമെന്താണു്? ഈ സെക്ടറിൽ അംഗമല്ലെന്നിരിക്കും...

നഖങ്ങളിലെ ചോളിപ്പിൽ ശ്രദ്ധയുന്നി തെല്ലിടയിൽക്കൂടി പ്രേമ തറനിരിക്കുന്ന കസേര നേരെ മുഖമുഖം തിരിച്ചു: ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾ ആരും ചോദിക്കരുതെന്നൊരു ധാരണ നേരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ?

ഉണ്ടായിരുന്നു. മറുപടി പറയുന്നതല്ല ഉചിതമെന്നു് തോന്നുന്നെങ്കിൽ പറയുകയും വേണ്ടു. പക്ഷേ, പരസ്പരം കൂടുതൽ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് പ്രവർത്തിക്കുന്നതാവൂ. കൂടുതൽ നല്ലതെന്നു് അനുഭവത്തിൽനിന്നു് മനസ്സിലാകുന്നു.

പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ ആ അറിവു് ജീവത്യാഗമല്ലാതെ മറ്റു മാർഗ്ഗമില്ലാതാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുമറിയാം, ഇല്ലേ?

ഇപ്പോൾ ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള അറിവും പങ്കാളിത്തവും തന്നെ, പിടിക്കപ്പെട്ടാൽ, ജീവത്യാഗമല്ലാതെ വേറെ രക്ഷയില്ലെന്ന തരത്തിലുള്ളതാണല്ലോ.

മനത്തിന്റെ ഇടവേളയിലെ മനസ്സിൽനിന്നു് പ്രേമ ശിരസ്സു് മെല്ലെയാട്ടി: ശരിയാണു്.

മരിക്കേണ്ടിവരുന്നെങ്കിൽ എല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് മരിക്കുകയാണു് ദേമെന്നും തോന്നി.

വിരലുകൾ കോർത്തുപിടിച്ചു് കൈകൾ മാറത്തമർത്തി പ്രേമ കസേരയിൽ മലർന്നു് ദൃഷ്ടികൾ മേല്ലോട്ടുയർത്തി: അവസാന നിമിഷത്തിൽ, മരിക്കാൻ ധൈര്യമില്ലാതെ പോയാലോ?

ആർക്കു്, പ്രേമേ?

ആർക്കെങ്കിലും.

പ്രേമയുടെ ചുണ്ടുകൾ വലിഞ്ഞു മുറുകി നിശ്ചയദാർഢ്യതയിലമർന്നു. ഇരുമുടിയ മനസ്സിൽനിന്നു് ആഴങ്ങളിലേക്കു് ഇറങ്ങിപ്പൊങ്ങൊണ്ടിരുന്നു.

രണ്ടു കലുപിച്ചു് ഒരു തീരുമാനമെടുത്തു് പ്രേമ മുന്നോട്ടാഞ്ഞു: സംഘടനയുടെ അഖിലേന്ത്യാ സമിതിയിൽ അംഗമാണു് ഞാൻ.

പരിപാടി നീട്ടിവച്ചതെന്തുകൊണ്ടെന്നു് അപ്പോൾ പ്രേമ അറിഞ്ഞിരിക്കണം. ഇല്ല.

നീട്ടിവച്ചുവെന്നറിഞ്ഞു. കൂടുതൽ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

എപ്പോൾ അറിഞ്ഞു?

നിശ്ചിത ദിവസം കഴിഞ്ഞു്.

മുൻകൂട്ടിതീരുമാനിച്ചല്ല നീട്ടിവച്ചതു്? അല്ല.

രഹസ്യങ്ങൾ ചോർന്നുപോയതിന്റെ ഫലമായിട്ടായിരിക്കുമോ?

ഒരിക്കലുമല്ല.

പിന്നെ?

സംഘടനയെ കുറപ്പെടുത്തുകയാണോ?

അല്ല. എവിടെയാണു് എന്താണു് പിശകു പററിയതെന്നു് അന്വേഷിക്കേ മാത്രമാണു്.

പോസ്റ്ററുമോർട്ടം?

സംഘടന മരിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ.

പ്രേമയുടെ ചിരിയിൽ നിരസച്ചുവരഞ്ഞുനിന്നു: ഞാൻ വിചാരിച്ചു...

ശാന്തനായി പറഞ്ഞു, ആ നിരസം കണ്ടില്ലെന്ന ഭാവത്തിൽ: അര ടണ്ണോളം ഡയനമൈറ്റ് കാണാതായിട്ടുണ്ടെന്നു് അധികാരികൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതെവിടെപ്പോയി എന്ന അന്വേഷണം തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സമയം വൈകുന്നോറ. കൂടുതൽ വിഷമങ്ങൾ വരികയല്ലേ ഉള്ളൂ?

തീർച്ചയായും.

നിരന്ദേഹമായി ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയാത്ത സാഹചര്യം ഇപ്പോൾ എന്നിടം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ഫ്യൂസ് വയർ കത്തിപ്പോവുകയും ചെയ്തു.

എന്റെ പങ്കാളിത്തത്തിന്റെ അളവു് മനസ്സിലായ സ്ഥിതിക്കു് ഇനി നിങ്ങൾ നിരന്ദേഹ അറിയിക്കാനുള്ളതു് എന്നെ അറിയിച്ചാൽ മതിയല്ലോ.

ശരി.

വേറെയെന്തെങ്കിലും പ്രശ്നമുണ്ടോ? കലാകൗമുദി 34

ദേവിയേയും ദീപയേയും കുറിച്ച് അറിയാനുള്ള ഔത്സുക്യമേയുള്ള, അതൊരു പ്രശ്നമല്ല.

വ്യക്തമായി എന്തെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ ഞാൻ ഉടനെ അറിയിക്കാം. പോരെ?

അറിയാൻ എന്റെ സ്വന്തം നിലയിൽ ഞാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു് അനുവദിക്കുമോ?

എങ്ങനെ ശ്രമിക്കാമെന്നാണു്?

എങ്ങനെയും.

സാധിക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നുണ്ടോ?

സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും പരിശ്രമിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു് ഞാൻ ന്യായീകരണം കാണുന്നില്ല.

ദീപയുടെ കാര്യം പോകട്ടെ. ദേവിക്ക് എന്തുപറ്റി എന്നു് അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ എന്നിടം താല്പര്യക്കുറവുണ്ടെന്നു് കരുതുന്നുണ്ടോ?

മനസ്സിലായില്ല.

ഞാനും ദേവിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കലാകൗമുദി 35

മെന്തെന്നു് ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

കടംബ സഹയത്തുക്കളെന്നല്ല ബന്ധക്കാരെന്നെ എന്നു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

പ്രേമ കസേരയിൽനിന്നെണീറ്റു. കഴുത്തിലൂടെ ചുറ്റിയ സാരിയുടെ തൂപ്പു് കൈവിരലിൽ ചുറ്റിയുമഴിച്ചു വലിയ മനോവേദനയോടെയെന്നപോലെ ഉലാഞ്ഞി:

കടംബ സഹയത്തുക്കൾ... ബന്ധക്കാരും... ഒരു കൊടുങ്കാറ്റു വരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലായി. എന്തു് ദിശയിൽനിന്നു്, എത്ര ശക്തിയിൽ, എന്തെല്ലാം കടപുഴക്കിക്കൊണ്ടു് എന്നു് പിടികിട്ടിയില്ല.

അത്തരത്തിൽ അതിനു മുൻപൊരിക്കലും പ്രേമയെ കണ്ടിട്ടില്ല. ആഞ്ഞുകൊത്തുന്നതിനു മുൻപു് വലിഞ്ഞുചുരുളുന്ന സർപ്പത്തെപ്പോലെ പ്രേമ ചുമലുകൾ കനിച്ചു് പുറംതിരിഞ്ഞുനിന്നു.

പെട്ടെന്നു തിരിഞ്ഞു് അഭിമുഖീക

രിച്ചു് അപരിചിതനെയെന്നപോലെ നോക്കി.

ആൻ് എന്തു സിദ്ധാന്തം പറഞ്ഞാലും എന്റെ തരണിനെ മനോരോഗി എന്നു മുദ്രകുത്തി ആത്മഹത്യയിലെത്തിച്ചവർക്കു് മാപ്പുകൊടുക്കാൻ ഞാൻ ഒരർക്കമില്ല. അതിനുത്തരവാദികളായവരെ...

അടക്കാനാവാത്ത ഉദ്ദേഹത്തോടെ പ്രേമ കിതച്ചു.

ഓർമ്മയുടെ കടന്നൽക്കൂട്ടികളായിത്തീർന്നു് ക്ഷമാപണം, പോകാനെഴുന്നേറ്റു: ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

കിതപ്പടക്കി, പണിപ്പെട്ടു് സ്വയം നിയന്ത്രിച്ചു്, പ്രേമ കസേരയിൽ വന്നിരുന്നു. ഇരിക്കൂ, ഞാൻ ഒരു കഥ പറയാം.

അതു പറയാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നതിലൂടെ ഞാൻ പ്രേമയെ വിഷമിപ്പിക്കുകയാവുമെങ്കിൽ...

അല്ല, ഇന്നുവരെ ഞാൻ ആരോടു,

സംസ്കൃത സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിൽ മുഖ്യമായും രസം, ധ്വനി, അലങ്കാരം, വക്ത്രാകൃതി (ഉക്തികൾ), രീതി, ഔചിത്യം, ചമത്കാരം, എന്നിങ്ങനെ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളായ ഏഴ് സമ്പ്രദായങ്ങളാണ് ഉള്ളത്. രീതിയെപ്പറ്റി ആ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ വികാസത്തെയും കുറിച്ചാണ് ഈ ലേഖനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. രീതിയുടെ പ്രമുഖ വക്താവ് വാമനനാണ്. വാമനന്റെ സിദ്ധാന്തം കാവ്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് രീതിയാണെന്നാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ വാമനൻ മുമ്പുതന്നെ ഏതാണ്ട് രീതിക്ക് സമാനമായ മാർഗ്ഗമെന്ന ഒരു സിദ്ധാന്തം ഉദ്ഘോഷിച്ചിരുന്നു. രീതിയുടെ പ്രധാന ചാമ്പ്യൻ വാമനനാണെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് മറ്റൊരു ഈ വിഷയത്തിൽ താല്പര്യം കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് ധരിക്കരുത്.

എന്നാൽ പിന്നീടുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ പല സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാരും രീതിയെ അത്ര ഗൗരവമായി ഗൗനിച്ചില്ല. കന്തകനാണ് അല്പമൊന്നു അക്കാദമിയിൽ ചിന്തിച്ചത്. അദ്ദേഹം കവിയുടെ വ്യക്തിഗതമായ ശൈലി ഗുണമാണ് രീതിയെന്നു പറഞ്ഞുവസാനിപ്പിച്ചു. ശിംഗഭൂപാലനെപ്പോലുള്ള വർ കേവലം പദവിന്യാസംഗീതമാണ് രീതിയെന്നുവരെ ധരിച്ചുവശായി. ഏതായാലും വാമനൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സൗന്ദര്യ ആസ്വാദനം എന്നിടത്തു നിന്ന്, രീതിസിദ്ധാന്തത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്താനുള്ള ശ്രമമൊന്നും പിന്നീട് കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

സംസ്കൃത സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിൽ കാവ്യശരീരമെന്നും കാവ്യാത്മാവ് എന്നുമുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ പഴയ കാലത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഏതാണ്ട് ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാവമെന്നും (Content) രൂപമെന്നും (Form) പറയുന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് ആ സംജ്ഞകൾ അന്ന് പ്രയോഗിച്ചുപോന്നത്. വാമനൻ ധ്വനിയായാണ് ആത്മാവ് എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ധ്വനിക്കാർ വ്യംഗ്യാത്മമാണെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചു. ഭണ്ഡിഗുണമാണ് പ്രാണൻ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ വിശ്വനാഥൻ രസമാണ് ആത്മാവെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. രാജശേഖരനാവട്ടെ കാവ്യപുരുഷന്റെ ഭാഗ്യമായിട്ടാണ് സാഹിത്യവിദ്യയെ ചിത്രീകരിച്ചത്. അലങ്കാരവാദിയായ ഭണ്ഡി രീതിയെന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചില്ലെങ്കിലും രണ്ടുവിധം മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂചിപ്പിച്ചു. ആ മാർഗ്ഗങ്ങൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാദേശിക സാഹിത്യ ശൈലികളായിരുന്നു. വൈദർഭ കാവ്യമെന്നും ഗൗഡ കാവ്യമെന്നുമാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ഭണ്ഡിക്ക് മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ഭാമഹനാവട്ടെ, ഭരതനാവട്ടെ, മറ്റൊരുകിലുമാവട്ടെ, മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചോ രീതിയെക്കുറിച്ചോ പറഞ്ഞതായി ഇതുവരെ അറിവില്ല. അലങ്കാരവിഷയത്തിനു പുറമേ ഭണ്ഡി മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചും ഗുണത്തെക്കുറിച്ചും പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് വാമനൻ തന്റെ ആത്മസി

എൻ. ഇ. ബാലറാം രീതി

സംസ്കൃത സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രമുഖമായ സമ്പ്രദായങ്ങളിലൊന്നാണ് രീതി ഇതുവെറുമൊരു കലാ സമ്പ്രദായമല്ലെന്നും കലയ്ക്ക് കാതൽ നൽകുന്ന ഘടകമാണെന്നും മാർക്സിസ്റ്റ് സാഹിത്യ വിജ്ഞാണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ തെളിയിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ് ഈ ലേഖനം.

ദ്ധാന്തം ഉന്നയിക്കുന്നത്. വാമനൻ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന് ചെറു സംഭാവനകൾ പ്രധാനമായും താഴെ പറയുന്നവയാണ്. ഒന്നാമതായി അദ്ദേഹം ഗുണാത്മരണ്ടായി തരം തിരിച്ച് നിർവ്വചിക്കുകയുണ്ടായി. ശബ്ദഗുണമെന്നും അർത്ഥഗുണമെന്നുമുള്ള പേരിൽ. രണ്ടാമതായി ഗുണാത്മ അലങ്കാരത്തിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തി ഒരു പ്രത്യേക സൗന്ദര്യശാസ്ത്ര കാറ്റഗറിയാക്കി വികസിപ്പിച്ചു. മൂന്നാമതായി അർത്ഥഗുണങ്ങളുടെ (ശബ്ദഗുണത്തിന്റെയല്ല എന്നോർക്കണം) ആവിഷ്കാരമായി കാവ്യനിർമ്മാണം ഉണ്ടാവേണമെന്ന് സൂചിപ്പിച്ചു. അതാണ് രീതിസിദ്ധാന്തം എന്നു പറയുമ്പോൾ വാമനൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അർത്ഥഗുണവും ശബ്ദഗുണവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഒരുദാഹരണം കൊണ്ട് ഇവിടെ വ്യക്തമാക്കാം. എങ്കിൽ മാത്രമേ വാമനന്റെ സംഭാവനയുടെ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുവൂ. കാന്തി എന്ന ഗുണത്തിന്റെ ശബ്ദഭാഗവും അർത്ഥഭാഗവും പറയാം. ശബ്ദഗുണപ്രകാരം കാന്തി എന്നു പറഞ്ഞാൽ പദംഗീയെന്നാണർത്ഥം. അർത്ഥഗുണപ്രകാരം രസമെന്നാണർത്ഥം. പ്രസാദം, ശ്ലേഷം, സമത തുടങ്ങിയ ഏറ്റവും ഗുണങ്ങളും (10 എണ്ണത്തിനും) ഇതുപോലെ ശബ്ദ

ഗുണവും അർത്ഥഗുണവും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയാണ് അദ്ദേഹം നിർവ്വചിച്ചത്. അർത്ഥഗുണം എന്നു പറയുമ്പോൾ വാമനൻ കേവലം പദംഗീയയല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആശയങ്ങളും എങ്ങനെ കാവ്യ ശരീരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്ത എന്നു ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകും. ഞാൻ വളരെ സംക്ഷേപിച്ചാണ് സംഗതികൾ പറഞ്ഞത്. അതിൽ നിന്ന് തന്നെ ശിംഗഭൂപാലനെപ്പോലുള്ളവർ പറഞ്ഞതുപോലെ രീതി എന്നു പറഞ്ഞാൽ പദവിന്യാസംഗീതമല്ലെന്ന് മനസ്സിലാകും. വാമനൻ കാവ്യത്തിന്റെ ആത്മാവാണ് രീതിയെന്ന് പറഞ്ഞതു തന്നെ ദർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ വരുത്തുകയായി വന്നു. കാവ്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്നു പറയുമ്പോൾ കേവലം ബാഹ്യാലങ്കാരങ്ങളല്ല ആ പണ്ഡിതൻ കാണുന്നത്. തീർച്ചയായും ഒരതിർത്തിവരെ ഉള്ളടക്കം കൂടി എന്നുവന്നു. എന്നാൽ ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടാകണം.

എന്നാൽ വാമനന്റെ ഈ ഗുണവിഭജനത്തെ (അർത്ഥഗുണമെന്നും ശബ്ദഗുണമെന്നും വേർതിരിച്ച് നിർവ്വചിച്ചു വിധത്തെ) ഹേമചന്ദ്രൻ, മാണിക്യചന്ദ്രൻ, ജഗന്നാഥൻ, തുടങ്ങിയ അലങ്കാരശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ സ്വീകരിച്ചതായില്ല. അവ അടിസ്ഥാനരഹിതങ്ങളാണെന്നു വർ പറഞ്ഞു. കൃത്രിമമായ ഈ വിഭജനം സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് അവരുടെ നിലപാട്. ഈ വിഷയത്തിൽ പങ്കുചേർന്ന പലരും നല്ലൊരുവാദപ്രതിവാദം അക്കാലത്തു നടത്തിയിരുന്നു. ഭാരതീയസൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിലെ ഒരു തർക്കം ഇതുതന്നെ യായിരുന്നു. ഉദ്ഭവന്റെ പക്ഷക്കാർ ഉദ്ഭവ്ജ്ഞാർ എന്നും, വാമനന്റെ പക്ഷക്കാർ വാമനീയന്മാരും അക്കാലത്തു പറഞ്ഞുവന്നു. ഒരു കാര്യം സമ്മതിക്കണം. ഭരതനാണ് ആദ്യമായും ഗുണമെന്ന സൗന്ദര്യശാസ്ത്ര കാറ്റഗറിയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞതെന്ന് തോന്നുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുണസിദ്ധാന്തത്തെ അപൂർണ്ണതകളോടുകൂടിയതാണെങ്കിലും പുഷ്പവർത്തിയുടേ വാമനനാണെന്നത് ചരിത്രസത്യമാണ്. അതാവട്ടെ, കാവ്യത്തിന്റെ ആത്മാവെന്നാണെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം കണ്ടെത്താനാണ്.

രൂപഭാവങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഇവിടെ വേറൊരു കാര്യം കൂടി സൂചിപ്പിക്കണം. പല ഭാരതീയ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും കാവ്യപ്രയോജനം, കാവ്യഹേതു, കാവ്യയോനി (Source of poetry) എന്നിവ ചർച്ചചെയ്യാറുണ്ട്. സത്യത്തിൽ സംസ്കൃത സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം കാവ്യഹേതുവും കാവ്യപ്രയോജനവും കാവ്യാർത്ഥവേകേന്ദ്രവും ആണെന്ന് താല്പിച്ചുപറയാം. അതായതു രൂപഭാവങ്ങളുടെ സമുക്തമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് സംസ്കൃത സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം ഗൗരവമായി പരിശോധിച്ചിരുന്നുവെന്നർത്ഥം. രീതികാരണം ഏതാണു് ഈ വഴിക്ക് നീങ്ങിയിരുന്നു. ഒരിക്കലും ശുദ്ധകലാവാദം ഭാരതീയ സൗന്ദര്യശാ

സ്ത്രം ഒരു ഘട്ടംവരെ സ്വീകരിച്ചിരുന്നില്ല.

പാശ്ചാത്യ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിലെ സ്റ്റൈൽ

പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യത്തിൽ സ്റ്റൈൽ എന്നു പറയുന്നത് ചില കാര്യങ്ങളിലെങ്കിലും നാം ഇതുവരെ ചർച്ചചെയ്ത രീതിക്ക് സമാനമായ ഒരു കാറ്റഗറിയാണ്. എന്നാൽ അവ രണ്ടും ഒന്നാണെന്നാൽ കരുതുകയില്ലല്ലോ. അവ തമ്മിൽ പല സാദൃശ്യവും കാണാം. സ്റ്റൈൽ ഓരോ കലാകാരന്റെയും വ്യക്തിത്വത്തെയാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് പറയുമ്പോൾത്തന്നെ രൂപഭാവങ്ങളുടെ പരസ്പരബാധകതയും മെച്ചപ്പെട്ട സ്റ്റൈൽ എന്നു പാശ്ചാത്യരും സമ്മതിക്കുന്നു. തിയോഡർ ഡ്രൈസറുടെ ശൈലിയിൽ കാണുന്നത് അമേരിക്കൻ ജീർണ്ണജീവിതത്തിന്റെ പ്രതീകരണമാണ്. മാഡം ബോവറിയിൽ കാണുന്നത് ഗ്രന്ഥ ജീവിതത്തിന്റെ സെൻറിമെന്റുകളാണ്. കലുഷമായ പശ്ചിമ യൂറോപ്പിന്റെ പ്രതിബിംബമാണ് ജോയിസിന്റെ കൃതികളിൽ കാണുന്നത്. ഇവിടെയും ശുദ്ധമായ കാര്യം രൂപഭാവബന്ധം തന്നെയാണ്. അപ്പോൾ രൂപഭാവബന്ധമാണ് സ്റ്റൈലിന്റെ മുഖ്യവശമെങ്കിൽ രീതിയുടെ പ്രധാന വശവും അതു തന്നെയാണ്. അതല്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങളിലും ഇവ തമ്മിൽ ധാരാളം വ്യത്യാസം കാണാം. പശ്ചിമ യൂറോപ്പിൽ സ്റ്റൈൽ എന്ന കാറ്റഗറി വളർന്നുവന്നത് ഭാവനാസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ശക്തമായ പ്രതിഭാസം എന്ന നിലയ്ക്കാണ്. സാമൂഹ്യ പ്രശ്നങ്ങളും സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപ്രശ്നങ്ങളും അകൽച്ചയുള്ളവയല്ലെന്ന് സമാനമായവയാണെന്നുള്ള നിലയിൽ കലാവിഷ്കരണം നടത്തുന്ന രീതിയെ സ്റ്റൈൽ എന്നുവർ വിളിച്ചുവന്നു. സ്റ്റൈലിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ സ്വഭാവമാണ്. വ്യക്തിപരമായ ധാരാളം വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇതിൽ കാണാം. ഗ്രീക്ക് കലയിലോ, റിസൈസൻസ് കലയിലോ, ഗോഥിക് കലയിലോ എല്ലാം കാണുന്നത് സ്റ്റൈലിന്റെ വ്യത്യാസം കൂടിയാണ്. ശുദ്ധകലാവാദികൾ വ്യക്തിയുടെ പ്രത്യേക രീതിയിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെ സ്റ്റൈൽ എന്നു പറയുന്നതെന്ന കാര്യം ഇവിടെ മറക്കുന്നില്ല.

പുതിയ പ്രശ്നവും പുതിയ ഉത്തരവും

ചരിത്രപരമായ വികാസത്തിൽ സ്റ്റൈൽ (ഇനി നമുക്ക് രീതി എന്നു വിളിക്കാം) ഒരു പ്രധാന കാറ്റഗറിയായി കലാരംഗത്തിൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്. രീതിമാറ്റം തുടരുന്നതുകൊണ്ടു് ഗതികൂടാതെ വികസിച്ചിരിക്കുന്നു. ആധുനികരീതി എന്താണെന്ന പ്രശ്നം ഇതോടുകൂടി ഉയർന്നിരിക്കുകയാണ്. ഇതുവരെ ഉള്ള നിർവ്വചനപ്രകാരം രൂപ

ഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യത്തെയാണ് രീതി എന്നു പറയുന്നത്. ഇതു തൃപ്തികരമായ ഉത്തരമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കാരണം നല്ല എല്ലാ കലാസൃഷ്ടികളിലും (സാഹിത്യമടക്കം) രൂപഭാവങ്ങളുടെ ഐക്യം കാണാം. അപ്പോൾ അവയുടെ എല്ലാം രീതി ഒന്നാണോ? ഒരിക്കലുമല്ല. ആ നിലയ്ക്ക് ആ നിർവ്വചനം അപര്യാപ്തമായ ഒന്നാണ്. ഗോയ്ക്കെന്തെങ്കിലും നിർവ്വചനവും തൃപ്തികരമാണെന്നു പറയാമോ? ശ്രദ്ധിക്കുക. ഗോയ്ക്കെന്തെ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: "പ്രതിഭാസത്തിന്റെ അന്തസ്സത്തിലും അഗാധജ്ഞാനത്തിലും അധിഷ്ഠിതമാണ് രീതി (സ്റ്റൈൽ). എന്നാൽ ആ രീതി നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കുന്ന, കാണാവുന്ന ഭാവനകൾ സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിവുള്ളതാകുന്നു." ഇതാണ് ഗോയ്ക്കെന്തെങ്കിലും പക്ഷം. രീതിക്ക് രൂപം കൊടുക്കുന്ന ജ്ഞാനവും രീതിയുടെ പ്രകാശനവും രണ്ടാണെന്നാണ് ഗോയ്ക്കെന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായം. ജ്ഞാനവും അതിൽനിന്ന് ഉടലെടുക്കുന്ന സൃഷ്ടിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും ബന്ധരഹിതത്വവും അപ്പോഴും തുടരുകയാണ്. തൻമൂലം തൃപ്തികരമായ ഉത്തരം അതുകൊണ്ടുമാകുന്നില്ല.

ആധുനിക ഫോർമലിസം ചിന്തകന്മാർ ഘടനാവാദത്തെ (structuralism) പ്രത്യേക ശൈലി (രീതി)യാക്കി പൊക്കിക്കാണിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. കേവലം രൂപത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ള പരിശ്രമാണിത്. ധർമ്മങ്ങൾ എന്താണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കാതെ സ്വയം സംപൂർണ്ണമായ രൂപങ്ങളെ ശൈലിയായി അവർ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അത്രയും അല്ല, അവർ ഭാഷാപരമായ, ശബ്ദ സംബന്ധിയായ പ്രതിഭാസത്തെയാണ് രീതിയായി കാണുന്നത്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രസംബന്ധമായ സത്ത എന്താണെന്ന് അവർക്ക് വിശദീകരിക്കാനും കഴിയുന്നില്ല. കല എന്തിനാണെന്ന ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നല്കാനും ഘടനാവാദശൈലിക്കാർ സാധിക്കുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഘടനാവാദരീതി സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഘടനാവാദത്തിന് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രവുമായി പൊതുവേ ഉണ്ടാകാവുന്ന ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചല്ല ഞാൻ ഇവിടെ പറയുന്നതെന്ന കാര്യം പ്രത്യേകം പറയട്ടെ.

പാശ്ചാത്യ സഹജാവബോധ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം പലതരം രീതികളെക്കുറിച്ചും പറയുന്നുണ്ട്. അവയെല്ലാം ഇവിടെ പരിശോധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ അവയൊന്നും രീതി എന്താണെന്നും അതിന്റെ സൗന്ദര്യശാസ്ത്രപരമായ ധർമ്മം എന്താണെന്നും ഉള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് തൃപ്തികരമായ സമാധാനം പറയാൻ കഴിയുന്നതെന്ന് ഈ ലേഖകൻ കരുതുന്നില്ല. സാമാന്യം തൃപ്തികരമായ മറുപടി പറയാൻ മാർക്സിസ്റ്റ് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന് സാധിക്കുമെന്ന്.

ടിപ്പിക്കൽ പരിതഃസ്ഥിതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ടിപ്പിക്കൽ കഥാപാത്ര

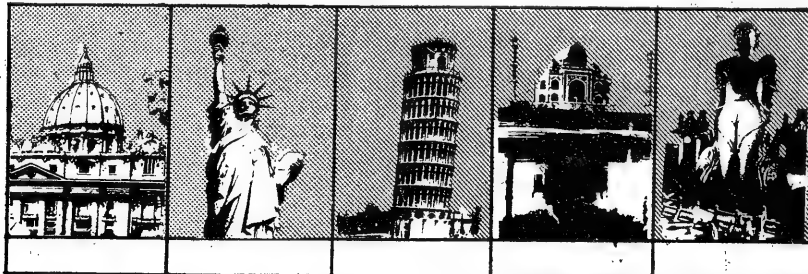
ങ്ങളെ രൂപപ്പെടുത്തി സാഹിത്യനിർമ്മാണം നടത്തുമ്പോൾ സാമൂഹ്യബാധകത എന്താണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ കലാകാരൻ കഴിയുന്നത്. റിയലിസ്റ്റ് സങ്കേതത്തിന്റെ മെച്ചവും അതാണ്. പക്ഷേ, ഈ സങ്കേതത്തിൽ (ഈ സങ്കേതം സമ്പന്നമായി വളർന്നുവരികയാണ്, സങ്കീർണ്ണമായി വളർന്നുവരികയാണ്.) രീതിക്ക് എവിടെയാണ് സ്ഥാനം? വിരസമായ ആവർത്തനമല്ല സദ്യപ്രക്രിയയിൽ ഉണ്ടാവുക? ഇതാണ് റിയലിസ്റ്റ് സങ്കേതം സ്വീകരിക്കാത്തവരുടെ ചോദ്യം. ന്യായമായ സംശയം ഈ ചോദ്യത്തിലടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ രീതി എന്താണെന്ന പ്രശ്നം ഒന്നുകൂടി പരിശോധിക്കേണ്ടിവരുന്നു.

വ്യക്തി എന്ന നിലയിൽ ടിപ്പിക്കലായ പ്രതിഭാസം അന്ധവരണം. ചെറുതായ കലയുടെ കാതലായ വശമാണ് രീതിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഏതാണു് തൃപ്തികരമായ ഉത്തരമാകുമെന്ന് തോന്നുന്നു. വ്യക്തിയും ടൈപ്പും തമ്മിൽ വൈരുദ്ധ്യമുണ്ടായില്ല എന്ന ചോദ്യം വീണ്ടും ഉടിക്കാം. വ്യക്തിയും ടൈപ്പും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വൈരുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിതമാണ്. അവ തമ്മിൽ വ്യതിരിക്തതയും ഉണ്ട്. സമാനതയും ഉണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ വ്യതിരിക്തതയുടെയും സമാനതയുടെയും ഐക്യമാണ് അവ തമ്മിലുള്ളത്. രീതി കലയുടെ ബാഹ്യഘടകമല്ല. കലയുടെ വിവിധ ഘടകങ്ങളുടെ വെറും ആകെത്തുകയല്ല. ഒരു പ്രത്യേക ഇതിവൃത്തത്തിന് സോദ്ദേശ്യമായ സത്ത പ്രദാനംചെയ്യുന്ന കലാവൃത്തിയാണ് രീതി. അതുകൊണ്ടാണ് ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും സ്റ്റൈൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായി ഭവിക്കുന്നത്. രീതിയിൽ വൈവിധ്യം സാധിക്കുന്നത്. റിയലിസ്റ്റിക് കലകളിൽ പ്രത്യേകിച്ചും സോഷ്യലിസം റിയലിസം റിക് കലകളിൽ രീതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത് ഈ വിധത്തിലാണ്.

ഇതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്ന ഒരു കാര്യം കൂടി ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കട്ടെ. രീതി തന്നത്താണെന്ന ഒരു കാര്യമല്ല. സോദ്ദേശ്യമായ പ്രതികരണത്തിന്റെ പ്രത്യേകതയാണത്. തൻമൂലം ഇതിവൃത്തത്തിന് നൈസർഗ്ഗികമായി വേണ്ട ഘടകങ്ങളുടെ ആകെത്തുകയെന്ന നിലയ്ക്ക് രീതി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. രീതി കലയെ സമ്പന്നമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ രീതിയും കലയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം സൗന്ദര്യശാസ്ത്രത്തിന്റെ നിയമങ്ങളിലൊന്നാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് രീതി എന്ന കാറ്റഗറിയെ മാർക്സിസ്റ്റ് സൗന്ദര്യശാസ്ത്രം നിരാകരിക്കുന്നില്ല. വാമനന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ആരംഭിച്ച രീതിസിദ്ധാന്തം എത്ര സമ്പന്നമായെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനാണ് ഇവിടെ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പരസ്പരമെന്നോ പാശ്ചാത്യമെന്നോ ഉള്ള നിലയ്ക്ക് ഈ കാറ്റഗറി ഇനി നോക്കിക്കാണുന്നത് ശരിയല്ല.

2.75.000 രൂപയുടെ
സമ്മാനങ്ങൾ നേടുക

അമൃതാഞ്ജൻ പെയിൻബാം തല
വേദന, ശരീരവേദന, മാംസപേശി
വേദന, ഉളക്കു, എന്നിവയിൽനിന്നും
ഉടൻ ആശ്വാസം നേടുന്നതിന്

- 100

കലാകൗമുദി 40

OBM 9257 ML

—സംസ്ഥാനം സംസ്ഥാനം ലേഖകൻ

കലാകൗമുദി 41

കെ. സുരേന്ദ്രൻ

ജീവിതവും
തൊന്നും

34

ഇതിനിടയ്ക്ക് ടി. ഇ. വാസുദേവൻ്റെ കത്തു വന്നിരുന്നു, 'മായ' എട്ടാൻ ഉറച്ചതായി അറിയിച്ചുകൊണ്ട്.

ഇതു പറയുമ്പോൾ കമയെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ കച്ചവടച്ചരക്കക്കാൻ നിർമ്മാതാവ് ശ്രമിച്ചു എന്നല്ല അർത്ഥമാകുന്നത്. അങ്ങനെ മാനുഗത വിട്ടുപോകുന്ന ആളല്ല ടി. ഇ. വാസ്.

സമ്മതമാവുന്നതെന്തോ അതാണ് നമുക്കു വേണ്ടത്. നമ്മൾ തമ്മിൽ പിണങ്ങേണ്ട യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. '

മറുപടിയ്ക്ക് പൊതുജനങ്ങളുടെ അനുമതിയോടെ

൯ വന്നതു്. ഒന്നരണ്ടു രംഗങ്ങളും പൂർണ്ണ

കലാകൗമുദി 45

എം. കൃഷ്ണൻ നായർ

സാഹിത്യവാദഫലം

എന്റെ അടുത്ത ബന്ധുവായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനും കൂടുതൽ സിനിമാ കാണാൻ പോകുന്നു. പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ അവിടത്തു് അവൻ നല്ലപോലെ ഉറങ്ങും. ഇടവേളയിൽ വിളക്കുകൾ തെളിയുമ്പോൾ അവൻ കണ്ണുണർത്തും. പരസ്യപ്രദർശനം. തുടങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ ഉറക്കം തുടങ്ങും. ചലച്ചിത്രം അവസാനിക്കുമ്പോൾ കൂടെച്ചെന്നവരിൽ ആരെങ്കിലും തട്ടിയുണർത്തിയാൽ എഴുന്നേറ്റു 'തീർന്നോ' എന്നു ചോദിക്കും. കസേരകളിൽ തട്ടിയും മുട്ടിയും പുറത്തേക്കു പോരുകയും ചെയ്യും. ഉറങ്ങാൻ മാത്രമായി പറ്റുന്നതുപോഴിൽക്കളയുന്നതെന്തിനാണെന്നു് അവളോട് ചോദിച്ചാൽ മന്ദസ്മിതം മാത്രമേ മറുപടിയായി ലഭിക്കൂ. ഇന്നും അവൾ സിനിമകാണാൻ പോകുന്നു. അവിടത്തു സുഖമായി ഉറങ്ങുന്നു. പുതിയ പുതിയ സാരി വാങ്ങുമ്പോഴൊക്കെ അതു കാണിക്കാനായിട്ടാണു് അവൾ സിനിമയ്ക്കുപോകുന്നതെന്നു് ചില ബന്ധുക്കൾ പറയുന്നു. ശരിയായിരിക്കാം. തെറ്റായിരിക്കാം. എന്താകട്ടെ.

ഇതെഴുതുന്നയാൾ മലയാള ചലച്ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ പോകാറില്ല. ചിലപ്പോൾ ബന്ധുക്കൾക്കുവേണ്ടി പോകും. പേരയാൽ ഉറങ്ങാറില്ല. സിനിമ കാണാതെ ആളുകളെ നിരീക്ഷിക്കലാണു് ജോലി. ഇടവേളയിലും സിനിമതീരുമ്പോഴും Exit എന്തു് തിരികൊണ്ടുള്ള അക്ഷരത്തിൽ എഴുന്നീൽക്കാനിരിക്കുമ്പോൾ എന്തു് രസമാണെന്നിടം! മൈക്രോഫോണിൽ രണ്ടുതട്ടുതി അതിന്റെ ഭദ്ര പരിശോധിക്കുന്ന പ്രഭാഷകനെപ്പോലെ കൈകൊണ്ടു മുൻപേ നില്ക്കുന്ന നിതംബത്തിന്റെ ദാർഢ്യം പരിശോധിക്കുന്നവനെ ഞാനൊന്നു നോക്കുവാൻ പോകാം. സിനിമയ്ക്കുപോകാൻ പോകാം. പക്ഷെ കൈകൾ കിട്ടുന്ന ചുവന്ന റാവുകും മൂന്നുരൂപയ്ക്കു് അകത്തു വില്പന വൻ്റെ കൂരയെക്കുറിച്ചു വിചാരിക്കാറുണ്ടു്. തലയ്ക്കു മുകളിൽക്കൂടി പ്രിസത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ രശ്മിസമൃദ്ധം പാഞ്ഞുപോകുന്ന കാണാൻ രസമാണു്. അതു് വെള്ളത്തൂണിയിൽ വീഴുന്നതു് ഇമ്മേജുകളെ മാത്രമേ ഞാൻ നോക്കാ

മുള്ളൂ. പൈകിളിക്കുമപ്പോലെ പൈകിളിപ്പിന്നിമയും ഉണ്ടു്. ആ സിനിമ കണ്ടിട്ടു് തീയറ്ററിൽ നിന്നു റോഡിലേക്കു വരുന്ന അടുക്കളക്കാരനും സാരിത്തുണുകൊണ്ടു് കണ്ണുണർത്തും. മറ്റു ചിലർ ശോകാർദ്രമായ മന്ദഹാസം പൊഴിക്കുന്നതും നോക്കി ആസ്വാദിക്കാറുണ്ടു്. സിനിമ കണ്ടാൽ ഉളവാകാവുന്ന ജീവിതാനുഭൂതിയെക്കാൾ മേന്മയേറിയ ജീവിതാനുഭൂതികളാണു് ഈ നിരീക്ഷണങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുക. അതുകൊണ്ടു് പൈകിളിയായതെന്തു് നോക്കേണ്ടതില്ല. വായിക്കേണ്ടതില്ല. അതിനു പകരം റോഡിലിറങ്ങി നടന്നാൽമതി. എങ്കിലും ആളുകൾക്കു്—വിശേഷിച്ചും സ്ത്രീകൾക്കു്—ആവേശമാണു് പൈകിളിപ്പിന്നിമയിലും സാഹിത്യത്തിലും. ആവേശം കൊണ്ടു് തങ്ങളെത്തന്നെ അവർ മറന്നു പോകും. ഒരുദിവസം 'എലിപ്പത്തായം' എന്ന സിനിമ കണ്ടിട്ടു് പുറത്തേക്കു പോരുകയായിരുന്നു ഞാൻ. അടുത്തകളിക്കു ടിക്കറ്റ് വാങ്ങാൻ 'കു' ആയി നിന്ന സ്ത്രീകളുടെ മുൻപിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു വൃദ്ധ 'മൂന്നു' എലിപ്പത്തായം' എന്നു ടിക്കറ്റു വിലപ്പുറക്കാരനോടു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 'മൂന്നു ബാല്യനി' എന്നു പറയുന്നതിനു പകരമായി ആവേശംകൊണ്ടു് അവർ അങ്ങനെ ഉറക്കെ വിളിച്ചതായിരുന്നു. ടിക്കറ്റ് വിലപ്പുറക്കാരനോടു സഹായിക്കാനിരുന്ന ആളു് സരസൻ. അയാൾ പറഞ്ഞു: 'മൂന്നു എലിപ്പത്തായം'തന്നെ കൊടുക്കട്ടെ. പെമ്പിറന്നവരുടെ വീട്ടിൽ എലികൾ ധാരാളം കാണും..'

ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്

എലിപ്പത്തായത്തിൽ കിടക്കുന്ന എലികളാണോ നമ്മൾ? അല്ല. ഖണ്ഡവ വനത്തിൽ തീപിടിച്ചപ്പോൾ അതിനകത്തായിപ്പോയ ശാർങ്ക് ഗകപ്പക്ഷികളാണു്. ആ പക്ഷികളായ നമ്മളുടെ ദൈന്യവും പ്രത്യാശയും കാവ്യാത്മകമായി ആവിഷ്കരിച്ചു് സമകാലിക ലോകത്തിന്റെ ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നു ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പ്. (ശാർങ്ക് ഗകപ്പക്ഷികൾ—കലാകൗമുദി, ലക്കം 522) സം.സംകാ

ത്തിന്റെയും പരിഷ്കാരത്തിന്റെയും അടിത്തറ തകർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു ഇന്നും. മനുഷ്യർക്കു മഹാക്ഷോഭവും ആകസ്മികവിപത്തും തകർച്ചയും വരുത്തിയ ഈ കാലയളവുപോലെ മറ്റൊരു കാലയളവു് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അവയൊക്കെക്കണ്ടു കവിയുടെ മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രമാണു് ഈ ഉജ്ജ്വലമായ കാവ്യം. അതിനിന്ദയമായ നരത്വത്തിലൂടെ നീങ്ങുന്നവർക്കു പ്രതിനിധികളായി രണ്ടുപേരെ കവി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരാൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ മറ്റൊരാൾ ഉണർന്നിരിക്കുന്നു. രണ്ടു പേരും ഉറങ്ങിയാൽ ജീവിതത്തിന്റെ സംഹാരാത്മക ശക്തി അവരെ നശിപ്പിച്ചുകളയും. അതുകൊണ്ടു് സൂക്ഷ്മമായി വീഴ്ന്ന വ്യക്തിയെ ഉണർന്നിരിക്കുന്ന വ്യക്തി സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്ങനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും? വെറും കിടാങ്ങളായ അവരെ നടുക്കുന്ന ഗുരുംസതകളെ കണ്ടാലും:—

മാമ്പുവരുക്കുന്ന വേനലിലെ—കണ്ണി—
മാങ്ങകൾ തല്ലിക്കൊഴിക്കുന്ന—
കാറിനെ—
പ്രാവീൻകരുണിനെ റാബു.
പരുത്തിനെ—
പൂവാങ്കുരുനിലരികും പുഴുവിനെ—
കഞ്ഞിന്റെ പൊക്കിളിൽ നോക്കി.
യിരുന്നതിൽ
കന്നിയിളം ചോരയുറ്റുന്നൊരോ
ത്തിനെ—
പോത്തിൻ പുറത്തു വന്നെത്തുന്ന
രൂപത്തെ—
ഓർത്തു നടുങ്ങും കിടാങ്ങൾ
നാമിപ്പോഴും.

ലോകത്തിന്റെ പാതകങ്ങളെയും ഉന്മാടങ്ങളെയും ഇങ്ങനെ പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ സ്പഷ്ടീകരിച്ചിട്ടു് പ്രസാദാത്മക ത്വത്തിന്റെ പ്രകാശം വിതറുന്ന കവി. 'എങ്കിലും സപ്താക്ഷരം കാണുന്ന, നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ കാലം കവർന്നില്ലിതുവരെ! കന്നിവെറിയയിൽ മകരക്കുളിരിനെ കർക്കിടക്കുരിവാവിൽ തെളിപ്പുറ ചിങ്ങപ്പുലരിയെ—സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽ സംഗീതധാരയെ—കാളം വിശപ്പിലും നല്ലോണമുണ്ണുന്ന നാളിനെ—
കല്ലിന്റെ—

യുള്ളിലുമേതോ കരുണതൻ മുത്തിയെ നമ്മൾ കിനാവു കാണുന്നു!
കിനാവുകൾ നമ്മളെ കൈപിടിച്ചെടുത്തോ നടത്തുന്നു..'
ശരിയായ ജീവിതം, ധാർമ്മികമായ ചിന്ത ഇവയൊക്കെ ഈ കിനാക്കളുടെ ഫലങ്ങളാണു്. ആ സ്വപ്നങ്ങളെ സാക്ഷാത്കരിക്കാൻ ആഹ്വാനം നടത്തുന്ന കവി വിഷാദത്തിന്റെ 'കരി നീല തടാകങ്ങളെ' ദർശിക്കുന്ന ആളല്ല; ആഹ്ലാദത്തിന്റെ ധവളരൂപങ്ങളെ കാണുന്ന വ്യക്തിയാണു്. ഖണ്ഡവവനത്തിൽ അകപ്പെട്ട ശാർങ്ക് ഗകപ്പക്ഷികൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. കൂരയുടെ അഗ്നി നാലുപാടും കത്തുന്ന ഈ ലോകത്തു് അകപ്പെട്ട നമ്മളും രക്ഷപ്പെടാം. സമകാലിക സമൂഹത്തിന്റെ ചേതനയെ കണ്ടറിഞ്ഞ കവിയാണു് ഒ. എൻ. വി. കുറുപ്പെന്നു് ഈ കാവ്യം ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു.

സറിയലിസം

ഇതെഴുതുന്ന ആളിന്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ അറിയാനല്ല വായനക്കാർ ഈ പംക്തി വായിക്കേണ്ടതെന്നു് എനിക്കറിയാം. എങ്കിലും വായനക്കാരുടെ സദ

ബുൻയൂയിൽ

യാനമതിയോടെ എഴുതട്ടെ. 'ഞാനെററവും വെറുക്കുന്ന ഒരു കലാപ്രസ്ഥാനമാണു് സറിയലിസം. സറിയലിസം'ററകൾ തങ്ങളുടെ ഉറക്കപ്പാടുകൾ വിശദീകരിക്കാറില്ല. സുചന്ദ്രകുലപോലും നല്കാറില്ല. അതുകൊണ്ടു് ആർക്കും അവരുടെ കലാസൃഷ്ടികൾ മനസ്സിലാക്കാമില്ല. ലൂയിസ്. ബുൻയൂയിൽ (Luis Bunuel) വിശ്വവിഖ്യാതനായ ഫിലിം ഡയറക്ടറാണല്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലുതോളം ചിത്രങ്ങളിൽ ഒരേണ്ണപോലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. എന്നാൽ അവയെക്കുറിച്ചു് പലരും എഴുതിയതു വായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഒരാൾ—ബുൻ

യൂയിൽതന്നെ—കത്തിക്കു മുർച്ചകൂട്ടിക്കൊണ്ടു നിലക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ ക്ലോസപ്പ് മുഖം. അവളുടെ കൃഷ്ണമണി ബുൻയൂയിൽ കത്തിക്കൊണ്ടു കീറുന്നു. വേറൊരു ചലച്ചിത്രത്തിൽ ഒരു ഗുത്തം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാള കർത്താ പിറകിൽനിന്നു് ഇറച്ചുകയറി പീയാനോയിൽ ഇടിച്ചു് അതിനെ ഇണ്ടുതുണ്ടാക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു. കാളയുടെ ഇടികിട്ടിയ ആളുകൾ പേടിച്ച്ചോടുന്നു. ഒരുത്തന്റെ കൈയിൽ കറുത്ത എറമ്പുകൾ അരിക്കുന്നു. പുരുഷ വേഷം ധരിച്ച ഒരു സ്ത്രീ മുറിച്ചെടുത്ത ഒരു കൈ കത്തിനോക്കുന്നതായി വേറൊരു ചിത്രത്തിൽ. ഇതൊക്കെക്കൊണ്ടു് എന്തു പ്രയോജനം? കാഴ്ചക്കാരെ ഞെട്ടിക്കണമെന്നാകാം ബുൻയൂയിലിന്റെ ലക്ഷ്യം. കലാകൗമുദിയിൽ 'ഉച്ചസമയം' എന്ന സറിയലിസ്റ്റിക് ചൊക്ലെറ്റ് എഴുതിയ പി. എഫ്. മാത്യൂസിന്റെ ലക്ഷ്യവും അതുതന്നെയാവണം.

'മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന്റെ നിസ്സാരത വർണ്ണിക്കുന്ന ദിനപത്രം. എന്റെ കിടക്കയിലേക്കിട്ടിട്ടു് അമ്മായി വാസലുത്തോടെ എന്റെ കണ്ണുകളിലേക്കു നോക്കിനിന്നു. ഞാൻ കൈപ്പടം കൊണ്ടു് അവരുടെ ഓജസ്സറമുഖം ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. എന്നിട്ടു് ആസക്തിയോടെ അവരുടെ മനോഹരമായ കഴുത്തിൽ പല്ലുകൾ ഞാഴ്ത്തി. മൈഥുനത്തിനായെന്നവണ്ണം അവർ കിടക്കയിലേക്കു ചരിഞ്ഞു. കഴുത്തിൽനിന്നുള്ള രക്തപ്രവാഹം എന്റെ സിരകളെ ജ്വലിപ്പിച്ചു. രതിയുടെ ഉച്ചകോടിയിൽ അച്ഛൻ ഞരങ്ങുകയും മറ്റോഷ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഒടുവിൽ തളർന്നു് കിടക്കയോടൊട്ടിക്കിടന്നു. ജീവന്റെ അവസാനത്തെ മിടിപ്പും ആവാഹിച്ചു് ഭ്രാന്തമായ സ്നേഹത്തോടെ അവർ എണ്ണെ കെട്ടിപ്പുണർന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ കൈകൾ വിടർത്തിമാറി ഞാൻ സ്വതന്ത്രനായി. എന്റെ കൈകൾക്കിടവശവും നീളമേറിയ കറുത്ത ചിറകുകൾ മുളച്ചു.'

കഥയിലുള്ള ഒരു ഖണ്ഡികയാണിതു്. രോഗാർത്തമായ സറിയലിസമല്ലാതെ ഇതു വേറൊന്നുമല്ല.

* * *

യഥാർത്ഥവും മതിവിക്രമപരവും ആയതിനെ കൂട്ടിയിണക്കുന്നതാണു് നേരമ്പോക്കെന്നു് സറിയലിസ്റ്റ് കരുതുന്നതായി Introduction to Surrealism എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണുന്നു. സത്യത്തിന്റെ വേറൊരു മണ്ഡലത്തിലേക്കു് അതു വായനക്കാരെ—ദൃഷ്ടാക്കളെ—കൊണ്ടു ചെല്ലുന്നതായി അതിൽത്തന്നെ പ്രസ്തുതവരുണ്ടു്. മാജിക് കാണിക്കുന്നവരു് കാഴ്ചക്കാരെ മറ്റൊരു മണ്ഡലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ മണ്ഡലം ഒരു താൽക്കാലികസത്യവുമാണു്. സറിയലിസം'ററകൾ ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരാണു്.

തെറ്റാലി

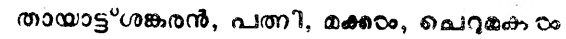
സറിയലിസം'ററകളെ ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരെന്നു് ഇവിടെ വിളിച്ചെങ്കിലും

കാവാബത്ത

യഥാർത്ഥകലാകാരന്മാർ മാജിഷ്യന്മാരാണു്. അവരുടെ മാജിക്കിന്റെ രഹസ്യം ഒരിക്കലും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നതു സത്യവും. കാവാബത്തയുടെ നോവലുകൾ വായിക്കൂ. അവയുടെ മാത്രീകത്വം വായനക്കാരെ എപ്പോഴും 'ഹോൺട്' ചെയ്തു്തുകൊണ്ടിരിക്കും. പക്ഷെ, ചിട്ടുവിദ്യകാണിക്കുന്ന മാജിഷ്യനെ ആ വിദ്യയുടെ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ പുച്ഛിക്കുകയേയുള്ളൂ ആളുകൾ. നമ്മുടെ ബന്ധുക്കൾ പലപ്പോഴും ചെപ്പടിവിദ്യക്കാരായിട്ടാണു് മുൻപിൽ വരിക. ഒരുദാഹരണം. നല്കട്ടെ. ദീപാവലിദിവസം. അച്ഛൻ സന്ധ്യയ്ക്കു വരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ ബ്രൗൺപേപ്പറിൽ പൊതിഞ്ഞ ചില സാധനങ്ങൾ. വളരെ നേരം പടക്കം പൊട്ടിക്കാം. പുത്തിരി കത്തിക്കാം. എന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ കണ്ണുങ്ങൾ അച്ഛന്റെ പുറം കൂട്ടന്നു. കെട്ടുപൊട്ടിക്കുന്നു. നാലു മാലപ്പുടക്കം. രണ്ടു കവിത്തിരി, ഒരു പുക്കുറി, മൂന്നു കൂട്ടു് മത്താപ്പു്. (മഹാ'താബ' എന്ന പേർഷ്യൻ വാക്കിൽനിന്നു് മത്താപ്പു്—ശബ്ദോദാരാവലി) കട്ടികൾക്കു നിരാശത. അച്ഛൻ മാജിഷ്യനല്ലെന്നു് അവർ തീരുമാനിക്കുന്നു. മറ്റൊരുദാഹരണം. നിത്യജീവിതത്തിൽനിന്നെടുക്കട്ടെ. ഇന്നലെ എന്ന ദിനം തികച്ചു. വിരസം. ഇന്നു് എന്ന ദിവസം അതിനെക്കാൾ വിരസമായിരിക്കുമെന്നതിനു തെളിവുകളേറെ. പ്രതീക്ഷ നാളെ എന്ന ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു മാത്രമേയുള്ളൂ. നാളെ എന്തെല്ലാം സംഭവിക്കാം? ഇന്നത്തെ അന്ധകാരത്തിനു പകരം പ്രകാശം പ്രസരിക്കും. ഇന്നത്തെ ദുർഗ്ഗന്ധത്തിനു പകരം സുഗന്ധം വ്യാപിക്കും. ഇന്നത്തെ രാത്രിയിൽ വിളക്കുക്കെടുത്തുമ്പോൾ ഇരുട്ടു പൊതിയുന്ന നമ്മളെ പൊതിയു കൂരിരുട്ടേ. നിന്നെ ആരു വകവയ്ക്കുന്നു. നാളെ എനിക്കു വെള്ളിവെളിച്ചം കിട്ടുമെന്നു നി അറിയുന്നുണ്ടോ? ഉറങ്ങി. നേരം വെ

ഒരുത്തൻ ഭാര്യയുടെ കവിളിൽ രിടി കൊടുത്തു. ഫോറബ്സറിൽ ഇടിക്കുന്ന പ്രതിതി. കൈക്കു നല്ലസുഖം. അവളെ ഇടിച്ചു വേണിപ്പിക്കാനല്ല, ഇടിക്കും. തോറു. തന്റെ കൈക്കു ലഭിക്കുന്ന സുഖാന്തരീകവേണി അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഇടിച്ചു. സാഹിത്യം മുട്ടുവാമർന്ന കവിളുള്ള ചെറുപ്പക്കാര്യായാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാനിങ്ങനെ ഇടിക്കുന്നത്. പേരുതേട്ടെ ഒരഴ്ത്തുകാരി സാവിത്രി എന്ന് പലരോട് എന്നെക്കുറിച്ച് പറയുന്നത്. ഇതുകൊണ്ടാണ്. പക്ഷേ ഭാര്യ മരയാക്കോരിയാണെങ്കിൽ ദുഷ്ടനാ രൊഴിച്ചു ഒരു ജ്ഞാവിനും ഇടിക്കാൻ തോന്നില്ല. ഇളവരശന്റെ 'ക്രൂരി'യെപ്പോലുള്ള ചെറുകഥകൾ ചന്ദ്രികപോലു

ഉള വാരികകളിൽ വരുമ്പോൾ കൈ മുറുക്കി ഇടിക്കൊത്തേണ്ടതല്ല.

നവീനതയുടെ കൊതുക്വരണം കടിക്കുമ്പോൾ വിമർശനത്തിന്റെ പങ്കു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു മരിക്കുകയും അപ്പോഴാണ് മഴപെയ്യാൻ തുടങ്ങുന്നത്. മഴപെയ്യാൻ കൊതുക് മാറിക്കൊള്ളും. പക്ഷേ, മഴയ്ക്കു പുതുയിലല്ലല്ലോ. അതിനു ചിരപരിചിതം എന്ന ദോഷമുണ്ടല്ലോ. ദോഷമുണ്ട്. സമ്മതിച്ചു. എങ്കിലും കൊതുക് മാറിപ്പോകുന്നു. നിർമ്മല രാജഗോപാലിന്റെ ‘ദുഃഖതീരം’ എന്ന കാവ്യം (കുങ്കമ വാരിക) ചിരപരിചിതമാണെന്നു മഴയാണ്.

നാവുകൾ

**കവി കടന്നുവന്നിരിക്കുന്നതിനിടെ
തകന്നു തകന്നുവാൻപിട-**

യിൽവി-

അതുകൊണ്ട് നവീനതയെ.

**ആശ്രയിക്കാൻ ഒരാലിപ്പോഴുംപോലും
വിട്ടാൽ സർവസാധാരണമായ മഴ.**

ശത്രുവിന്റെ മരണംപോലും നമ്മളെ വേദനിപ്പിക്കും. മിത്രത്തിന്റെ മരണം മാനേങ്കിൽ പിന്നെ പറയാനുമില്ല. ആ മിത്രം ജനങ്ങൾ സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അഭിവന്ദ്യൻ കൂടിയായെന്നകിലോ, ഗോകുന്തൻ അതിരില്ല. എന്റെ അഭിവന്ദ്യസുഹൃത്തായ തായാട്ടശങ്കരൻ ഇവിടം വിട്ടുപോയിട്ട് നാളേറെയായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുമ്പോഴെല്ലാം വിഷാദത്തിന്റെ ആക്രമണം. ഇപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹധർമ്മിണി ഹൈ മവതി ഏഴുതീയ ഓർമ്മക്കുറുപ്പകൾ ഞാൻ വായിച്ചു. ആർദ്രീകരണശക്തിയുള്ള ആ രചനയിലൂടെ ആർജ്ജവത്തിന്റെ (sincerity) പ്രതീകമായിരുന്ന തായാട്ടശങ്കരൻ രൂപംകൊണ്ടുവരുന്നു. ജീവിത

പ്രതിഭാശാലിയായ ഒരു കവിയെക്കുറിച്ച് എൻ. ഗോപാലപിള്ളസ്വാർ പലപ്പോഴും എന്നോട് പറയുമായിരുന്നു. കവി മാത്രമല്ല ചിത്രകാരനും. ഡോക്ടറായിരുന്നു അദ്ദേഹം. കഷ്ടബുദ്ധിയായ ഒരു ദിവ്യമായ ഹൃദയം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിയാമായിരുന്നു. 'തലയിൽ അലഞ്ഞു രോമവുമില്ല' എന്ന മട്ടിൽ നടന്നാൽ അദ്ദേഹം രോമക്കാടുള്ളവരാക്കിമററി. ഒരിക്കൽ ഞാൻ സാറിനോട് ചോദിച്ചു: 'അദ്ദേഹം മാരിഡായിരുന്നോ?' സാറു മറുപടി പറഞ്ഞു: ഒരവരിമപ്പു മാരിഡ്. അങ്ങനെ ഒരുത്തയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ കാരണമെന്തെന്നു ഗോപാലപിള്ളസ്വാർ ചോദിച്ചപ്പോൾ കവി നല്കിയ മറുപടി വീചിത്രമായിരുന്നു. 'She smells.' അതേ. നന്നുള്ള സ്ത്രീയെ ആർക്കും സഹിക്കാനില്ല. കവി വസ്യം. മാറ്റുന്നപോലെ ഭാര്യയെ മാറിയതിൽ വലിയ കുറമില്ല, കവിതയേയും സ്ത്രീയേയും. സ

ജനയുഗം വാരികയിൽ അമൃതാപ്രീതി
ത്തിന്റെ 'മെഴുകുതിരി' എന്ന കവ
തയുടെ തർജ്ജമയുണ്ട്. (കെ. രാധാകൃ
ഷ്ണൻ തർജ്ജമ ചെയ്തതു്.)
“ഒരു പള്ളിയിലെ മെഴുകുതിരിയാണ്
ഞാൻ. നിത്യവും നെഞ്ചിലെ അഗ്നിയെ
കൊലകളിലേക്കിറക്കിയിട്ടു് ഞാൻ പ
ള്ളിയിൽനിന്നു പുറത്തു കടക്കും.” എന്ന
അതിന്റെ തുടക്കം. സിൽവിയുപ്പാത്തു

[ഇതാനോട്ട ബന്ധമില്ലാത്ത ഒരു കാര്യം കൂടി സതീഷ് ബാബുവിനെ അറിയിക്കട്ടെ. കുറച്ചുമാസം മുൻപ് ഒരു മുത്തൻ ഞാൻ താമസിക്കുന്നിടത്തു കയറി വന്നു. അൻ സതീഷ് ബാബു പയ്യന്നൂരാണെന്നും. മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ സുഖമില്ലാതെ കിടക്കുന്ന തനിക്കു അവിടെനിന്നു വിട്ടുപോരാൻ കറെപണം വേണമെന്നും. അയാൾ അറിയിച്ചു. സാക്ഷാൽ സതീഷ് ബാബുവിനെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഞാൻ അയാളെ സതീഷ് ബാബുവായിത്തന്നെ വിചാരിച്ചു. ദേശപ്പെട്ട ഒരു തുക കൊടുക്കുക

യും ചെയ്തു. പിന്നീട് ഒരു സുഹൃത്തു പറഞ്ഞത് അറിഞ്ഞ എന്റെ വീട്ടിൽ വന്ന മനുഷ്യൻ സതീഷ് ബാബു അല്ലെന്ന്. രണ്ടുമാസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വെട്ടർ രാമൻനായർ എന്നോട് പറഞ്ഞു: 'രണ്ടു മൂന്നാഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ഒരു കള്ളൻ, സതീഷ് ബാബുവാണെന്നു പറഞ്ഞുവന്ന് എന്റെ കൈയിൽനിന്ന് അവതു രൂപ തണ്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. എന്റെ മകൻ പറഞ്ഞു, 'അച്ഛനെ അയാൾ കളിപ്പിച്ചു.' ഞാനതു ശരിയാണെന്നു കരുതിയില്ല. പിന്നീട് മനസ്സിലാക്കി ആ ചതിയുടെ സ്വഭാവം...' ഇക്കാര്യം ഞാൻ ഏഴുനൂറു മറ്റുള്ളവർ ചതിക്കപ്പെടരുതല്ലോ എന്ന വിചാരത്താലാണ്. സതീഷ് ബാബുവിന്റെ പേരിനു കള്ളം വരുത്തല്ലോ എന്നു കരുതിയും.]

മനത്തു പരമനാഭൻ

ഇതു അനുവദിക്കാൻ വയ്യ. അതുകൊണ്ട് പേരുകളുടെ അക്ഷരശ്രമമനുസരിച്ച് വേണം. ഇനി മുതലായിലേക്കു കാൻ. എ: - 10 മണിത്തൊട്ട് വരെ. ബി: - 10:5 തൊട്ട് വരെ. ആർക്കെങ്കിലും നിശ്ചയിക്കു സമയത്തു പോകാൻ സംവിധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അയാൾ അടുത്ത ദിവസം ആ വരെ കാത്തിരിക്കണം. മനത്തിനും ഓഫീസും ഉണ്ടാകുന്ന പ്രയാസത്തെക്കുറിച്ചും പ്രയാസമുണ്ടോ? ഉണ്ട്. മനോവാരികയിൽ എൻ. വി. ദേവനായി 'ലോക്കറ' എന്ന കഥവന്നതു്.

അമേരിക്കൻ മുഖി കൊമേഡിയീതനു ഗ്രൂപ്പോ മാർക്സ്. അപറഞ്ഞു: 'ടെലിവിഷൻ' നലു്കാനുള്ള കഴിവുണ്ട്. ആരെ ടെലിവിഷൻ സെറാ സ്ഥിച്യോയ്ക്കൽ ഉടനെ ഞാൻ അടുത്ത മുറ ചെന്നിരുന്നു പുസ്തകം വായിച്ചുണ്ടു്. 'തിരുവനന്തപുരത്തു്' മുളളവർ ഇപ്പോൾ കൂടുതൽ പുസ്തകം വായിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെ കൂടുതൽ അറിവുനേടുന്നു.

യാത്രന

വിമോചന സമരം കഴിഞ്ഞകാലം. മനത്തുപരമനാഭൻ. കെ. ബാലകൃഷ്ണൻ. തമ്മിലുള്ള സംഭാഷണം ഞാൻ കേട്ടു. ബാലകൃഷ്ണൻ:-ഹം.സരമത്തിൽ ഇന്നുപോകുന്ന കാഴ്ച കണ്ടു. മന:-ഒങ് ഹാ. ബാലനറിയാമോ അതിന്റെ പ്രയാസം? എനിക്കു മുതുമോ

ഴിക്കാൻ മുട്ടും. രണ്ടു മൂന്നു മണിക്കൂർ അന്നു ഞാൻ വയ്യാതെ ഞാനിരിക്കും. വല്ലാത്തവേദനയാണതു്. വിമോചന സമരവും വേണ്ട, ഒരു സമരവും വേണ്ട എന്ന് അപ്പോൾ തോന്നിയിട്ടുണ്ടു്. ഇനി ഓഫീസിലെ നോട്ടീസ് ബോർഡിൽ:--'മുതുമോഴിക്കാണെന്നു പറഞ്ഞു' എല്ലാവരും തോന്നിയപോലെ ഇറങ്ങിപ്പോകുന്നു ഓഫീസിൽനിന്നു്.

ആരെ വിശ്വസിക്കണം?

[ദീപിക, മലയാള മനോരമ, മാതൃഭൂമി എന്നീ മൂന്നു ദിനപത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഒരു വാർത്ത ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. —എഡിറ്റർ]

ദീപിക

1985-സെപ്റ്റംബർ 12, വ്യാഴാഴ്ചയ്ക്കു ദീപിക "പ്രധാനമന്ത്രി നിയമോപദേശം ആവശ്യപ്പെട്ടു" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വാർത്ത:--
ന്യൂഡൽഹി: കേബ്ലിംഗ്, കേരളാ കോൺഗ്രസ് നേതാക്കളുമാ യുള്ള ചർച്ചകൾക്കുശേഷം ഇന്നലെ ഇവിടെ നടന്നിരുന്നതായി എ. ഐ. സി. സി. ജനറൽ സെക്രട്ടറി ജി. കെ. മുപ്പനാർ പ്രധാനമന്ത്രിയെക്കണ്ടു് തന്റെ ഭരതൃറിപ്പോർട്ട് വിശദമായി ധരിപ്പിച്ചു. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള പ്രശ്നത്തി

ലെ നിയമവശം എന്താണെന്നു് പരിശോധിച്ചു് അഭിപ്രായം നൽകുവാൻ പ്രധാനമന്ത്രി നിയമോപദേശകർക്കു് നിർദ്ദേശം നൽകി. സങ്കീർണ്ണമായ നിയമ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ഏതാനും ദിവസത്തിനുള്ളിൽ അഭിപ്രായം ലഭിച്ചേക്കാം.

മനോരമ

1985-സെപ്റ്റംബർ 13, വെള്ളിയാഴ്ചയ്ക്കു മലയാള മനോരമ "മുപ്പനാർ രാജീവിനെ ഇന്നു കാണും" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വാർത്ത:--
ന്യൂഡൽഹി: കേരളത്തിൽ പിള്ളപ്രശ്നം ചർച്ചചെയ്തു് പരിഹാരം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എ. ഐ.സി. സി. ജനറൽ സെക്രട്ടറി കുമ്പളങ്ങി മുപ്പനാർ ഇന്നു ഇവിടെ പ്രധാനമന്ത്രി രാജീവിനെ സന്ദർശിക്കും.

ചർച്ചകളിൽ പിള്ളപ്രശ്നവും ഉൾവന്നേക്കാം. മദ്രാസിലെ മറ്റു ചില പരിഷിക്തരും മൂലം മുപ്പനാർക്കു് ചൊല്ലേണ്ടതായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇവിടെ എത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

മാതൃഭൂമി

1985-സെപ്റ്റംബർ 13, വെള്ളിയാഴ്ചയ്ക്കു മാതൃഭൂമി "പിള്ളപ്രശ്നം: തീരുമാനം വരികാവാൻ വീണ്ടും വാർത്ത" എന്ന തലക്കെട്ടിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ വാർത്ത:--
ന്യൂഡൽഹി: ബാലകൃഷ്ണപിള്ളയെ തിരിച്ചെടുക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു് വ്യക്തിപരമായ തീരുമാനമുണ്ടാകാൻ പ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ് ഗാന്ധിക്കു് താല്പര്യമുണ്ടെന്നു്...
രണ്ടുദിവസമുമ്പ് ചർച്ചചെയ്തതിനെത്തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള പ്രധാനമന്ത്രിയുമായി നടത്തുമ്പോൾ പിള്ള ചർച്ചാവിഷയമാകും.